

ชีวิตสาปแช่ง

วิทยารณันดา ..

ข้อคิดใจ ๔ ข้อของคุณผู้หญิง.

เรียนบรรณาธิการ โท-สปีดท์ ที่น่าน.

ดิฉันคิดคำนวน โท-สปีดท์ ของคุณมาตั้งแต่ตั้งจนบัดนี้ รู้สึกพอใจเพราะคุณมีการจัดทำปกและเนื้อหาดีกว่า ข้าโอ้ที่รักมาแต่ตั้งจนความดีจากเช่นนี้ตลอดไปเถอะนะ... จะนะดิฉันมีข้อเคลงใจอยู่ ๒ ข้อ กับมาแต่ตั้งจนการเมืองถูกสมิทธิราชพลครองเมืองนี้ ความจริงดิฉันเป็นสตรีไม่ทราบที่จะสนใจในเรื่องการปกครองเลย แต่เห็นคุณได้จดลู่ไว้ได้ที่จะสนใจไปจนจบหลายด้วยก็ไม่น่าทราบ ข้อเคลงใจของดิฉันมีดังนี้ค่ะ.

๑. ขณะที่คุณทำหน้าที่เป็นใหญ่เป็นโตเป็นอำนาจมาก ทั้งเป็นรักและโปรดปรานของจอมพล ป. ทำให้จอมพล ป. จึงไม่หาทางให้คุณผ่านเป็นนายกรัฐมนตรีเสียเลยสักที
 ๒. เวลาที่คุณทำรับประธานองคมนตรีเป็นประจํา ดิฉันทรมานใจเพราะได้แก่
 ๓. คุณว่ารัฐบาลใหม่ของคุณจอมพล ป. ที่บุบสลายนั้น จะจรรโลงประเทศชาติได้ไหม
 ๔. ในจำนวนนายกรัฐมนตรีเท่าที่เคยมีมาในระบอบประชาธิปไตย (๗) ใครจะได้สุดละ
- ดิฉันขอเคลงใจมาเพียง ๔ ข้อก่อน ถ้าคุณตอบได้ดิฉันหายเคลงใจได้ ดิฉันจะถามมาอีก ๔ ข้อในคราวหน้า สวัสดีค่ะ.

“โมม”

ผมว่าเมื่อถึงยุคที่กล่าวถึงระบอบการปกครองเมืองนี้ ผู้ที่ควรครองอำนาจในการเมืองนี้ไม่มากนักที่คิดจะครองราชย์ไว้ให้กันเป็นพันปีด้วย ถ้าคิด ๆ คงจะมีไม่กี่ผู้กระไร นกที่รังไรก็ควรครองอำนาจนี้แหละ ถูกใจแล้วถูกใจที่สุดสุด ที่ผู้เขียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างเต็มสติตามความสามารถของข้า อีกไม่ช้าประเทศไทยนั้นจะมีประจําว่าเมืองทองของเราก็คงมีผู้หญิงเป็นรองนายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมและนาที่อาจได้เป็นจอมพลหญิงขึ้นมาสืบต่อราชย์ไป จึงเป็นการสมควรแล้วที่สุดเท่า.

ข้อเคลงใจ ๔ ข้อของคุณ ผมขอตอบดังนี้.

๑. จอมพล ป. คงไม่คิดที่จะเป็นอนันตจักรวาลจนคุณผ่านหรอก.
๒. รับประธานนาได้ค่าตำแหน่งอันดีด้วย, อธิบดีกรมประมง ร. รัฐมนตรีช่วยองมหาดไทย, แล้วก็... ก็คนอื่น ๆ ของไม่เห็นออกจากผู้รับประธานอง.
๓. ผมยังไม่รู้ว่ามีชีวิตใครเป็นใครในลับ และเรื่องจริงในประเทศไทยนั้น “สี่ฝ่าย” หารบรว่า จะจรรโลงเป็นปึกแผ่น รัฐบาลใหม่จะจรรโลงได้เพียงน้อยไปที่จะหาจรรโลงมันจึงไม่รู้
๔. ยังไม่มีใครขึ้นมาก็คง มีแต่พอพอมาพักหอบคอกด้วย.

“ม-ม”

ไชย

สปีดดาท์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓๖ จันทร์ที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๐

หน้า

สรุปและวิจารณ์

โดย V.S. แก้ว โคมาร. ๗ ข้อ.

บทวิจารณ์การเมือง

โดย “สราภ”

ทรรศนะชีวิต

โดย ชุตติ

เรื่องสั้น-สั้น

โดย กานดา

งานใต้ดินของพันเอกไชย

โดย เนตร เขมธอิน

ชีวิต

โดย เรือง รมย์.

สัมภาษณ์อึ้งซุท

โดย โร-มาดา

วิทยากร

โดย “ตามะ”

เลือกตั้งส.ส.

โดย ศก. กุญชรโรจน์

ในสนาม

โดย “นอเชน”

เมืองในหลวงสู่สวส

โดย อานนดา

อาชญากรผู้ปล้นคนทมิฬ

โดย ศรีนพ

โกลกตางเมือง

โดย สมัย เรืองโรจน์

สภา-สปีด

โดย แก้ว นิรันดร์.

ปรสค์คอนเฟอเรนซ์

โดย บรรพต วิเศษนุ

เรื่องหนึ่ง

โดย แฉก พิศนาร

ละคร

โดย ศก. ราชนา.

ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้.

โดย ปิ่นทิพย์, ภาณุ, ออช, ไนพจน์. ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑.

โคขุนทองที่สุกเฝ้าครั้น เพียงแต่
ประชาชนคนหนึ่งร้องขึ้นว่า "นายควง
ชนะทอง" ก็ถูกอันธพาลใช้ขวานขวาม
หัวถึงกับกระโดดเป็นซีก "ตายคา
เท้ากรมการเลย"

คดีที่หม.ประเวศวิทู สุตบรรทัด
เป็นโจทก์กับจำเลยกัน แสดงว่าเมือง
นั้นมีอันธพาลมากมาย ถึงขนาดใช้ขวาน
และถูกระเบิดมือเหวี่ยงกันทีเดียว ถ้า
พระคัมภีร์ รว.เห็นๆ ปราโมช มรยาช
ฟ้องโกธาลาวสรุปดังนี้ว่า "ไม่ว่าจะพิ
จารณาจากข้อเท็จจริงก็อยู่จริง กล่าวใน
คำร้องนั้นก็ จากคำแถลงของจำเลยฝ่าย
บริหารผู้ควบคุมการเลือกตั้งก็ จาก
มติมหาชนก็กั ถ้วนแล้วแต่มีความรู้
ความเห็นตรงกันว่า การเลือกตั้งใน
ไปไทยไม่ชอบทั้งสิ้น สมควรที่จะล
งให้มีการเลือกตั้งใหม่ เป็นอย่างนี้
เพราะมีฉันทแล้ว นอกจากจะไม่ได้
มา วิชาหลักการ ระบอบประชาธิปไตย
ให้รางวัลกับความชอบธรรมและ
ถูกต้องได้ไปก็แล้ว ยังเป็นการเสื่อม
เสียชื่อเสียงของประเทศไทยในสาย
ตาชาวต่างประเทศทั่วโลก และขัด
ต่อมติมหาชน จนถึงกับเกิดปฏิก
ิริยาอย่างรุนแรง จากประชาชนจีน
อีกด้วย. ▲

V. 2.

ชีวิตของเขา

ผลการประชุมสองमुखบูร

บทบาท วิทยกลางสมุทร.

การประชุมระหว่างสองพื้น
ไทยจีนเซวาร์ ประมาณอาทิตย์แห่งส
รัฐอเมริกา และยุโรปก็มาถึงแล
นายกรัฐมนตรีอังกฤษ ที่เกาะเมย์มิว
คำ ซึ่งจะมีการทำกันมานานเกือบที่
๒๑ เดือนก็ใกล้จะถึงแล้วเมื่อวัน
๒๕ คือวันจันทร์ รวมเป็นเวลาสาม
วันกับหนึ่ง เป็นการประชุมกันครั้งแรก
ทางสองพื้นทวีปของ สหรัฐ
อเมริกาและอังกฤษ นับมาก็ เซอร์

แบ่เต็มทีแล้ว...

แอนโธนี อีเคิน อดีตนายกรัฐมนตรียัง
ถูกยัดให้เดินทางไป... เขียนเขียนประธา
นาธิบดีไคเซินเซวาร์เมื่อ๕ เดือนที่แล้ว
มานี้เนื่องจากทางไคเซินเซวาร์ กับ
แมคคัลแลน เป็นสายสัมพันธ์ที่ร่วมส่ง
ความโลกกว้างให้สองไทย ทำงานอยู่
กองบัญชาการเดียวกันด้วย, การพบ
ประครั้งนี้ นอกจากจะเป็นการประชุม
มิตรภาพระหว่างบุคคล ทั้งสองให้สนิท
สนกันยิ่งขึ้น บัระ เป็นการพูดสน
พิณภาพระหว่างสหรัฐอเมริกาก และ
อังกฤษได้ถกกันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น พลจ
จากที่ก่อนได้รับข่าวว่าคณะทหารเกือ
บอย่างยาวนานมาแต่เมื่ออังกฤษ ฝรั่งเศส
และแคนาดาจะออก บดกล้างเข้าทำการ
โจมตีอียิปต์เมื่อเดือนตุลาคม อีกหลาย
เป็นพันนา.

मुखบูรที่ซึ่งได้พบปะหารือกันที่
สหประชาชาติเขียนคลับ หรือที่เรียกกัน
ว่า สหประชาชาติสมุทร ท่ามกลางการ
บ่งกันอย่างกว้างขวาง ของรัฐบาลเรา
ก็กระทำกันเป็นความลับ ระหว่างตัวบุคคล
ทั้งสอง. หัวข้อการเจรจาเมื่อมีมาก
หลายหลายประการด้วยกัน เป็นดังนี้

สถานการณ์ในตะวันออกกลาง, บัญ
หาการป้องกันทางทหาร ด้วยการให้
อาวุธปรมาณู, การทดลองระเบิด
ปรมาณู นโยบายของมิถิอัสคอมมิว
นิสต์ การใช้อาวุธนิวเคลียร์ และการเดิน
นโยบายร่วมกันในองค์การ สหประชา
ชาติ รวมทั้งการร่วมสัญญา แลกแลด.
แต่ทว่าผลของการตกลงใจทางฝ่ายสหรัฐ
อเมริกาก็ยังไม่สำคัญอย่างมีกัคือ การ
เข้าร่วมเป็นกัค ในคณะกรรมาธิการ
ทหารของสหประชาชาติ แลกแลด และการ
ยอมให้อาวุธนิวเคลียร์อยู่ใช้ สหรักับ
การโจมตีซีเรีย ที่มิปรากฏตามผล
ของการเจรจา ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้ออก
แถลงการณ์ร่วมกัน ในวันสุดท้ายของ
การประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ เดือนนี้.

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตัดสินใจ
ใจของสหรัฐอเมริกาก็การเข้าร่วมเป็น
ภาคในคณะกรรมาธิการฝ่ายทหาร ของ
สนธิสัญญาขงกติกการันท์ ยังความ
ยินดีปรีดาให้แก่บรรดาภาคี ทั้งสอง
สัญญาเป็นข้อสำคัญ. ทั้งนี้เพื่อให้ความ
ความปรองดองของอังกฤษและ ภา
กัก็ที่จะให้สหรัฐอเมริกามีความร่วม
กัน

จิตวิญญาณกับ มานานแล้ว, แต่ทาง
สหรัฐอเมริกากล่าวว่า ถ้าเขียนเมื่อเข้า
มาเขียนก็ด้วยใจในการสละกันภัยคอมมิ
วนิสต์กับแล้ว ก็เกรงว่าจะทำให้ย
การประเภทอาชญากรรม ทางตะวันออกกลาง
มีความเสี่ยงกันมากยิ่งขึ้น เพราะว่า
ความพยายามที่จะให้ชาวอาหรับ ทั้ง
กลาง มีความนิยมขึ้นในลัทธิไค
เซินเซวาร์ ก็ยังไม่เป็นผลสำเร็จ.
เพราะด้วยเหตุนี้เองคณะสหรัฐอเมริ
กา จึงไม่ยอมเข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญา
แลกแลดกับไทยสมัยใหม่ การยอม
เข้าเป็นภาคี. โดยเฉพาะถาวรมา
ฝ่ายทหารเท่านั้น จึงพอเอาใจถึง
และภาคีอื่นๆ เท่านั้นเอง ทางสหรัฐ
อเมริกาก็กล่าวชี้แจง ให้ทราบสาเหตุผล
ไว้ว่า การที่พร้อมจะเป็นภาคีถาวรมา
ฝ่ายทหารครั้งก่อนนี้ มิได้หมายความว่า
สหรัฐอเมริกาคะเข้าเป็นสมาชิกสนธิ
สัญญาแลกแลด โดยสมบูรณ์แต่อย่าง
ไร หากเป็นการปฏิบัติในทางใหม่เพื่อ
นำไปสู่ความร่วมมือกันกับภาคีอย่างใกล้ชิด
ยิ่งขึ้นเท่านั้น. แต่ถึงกระนั้นบรรดา
ภาคีอื่น คำถึงพินัยกับกันด้วยความ

ปรีชา เช่นลัทธิซึ่งเป็นประเทศแห่ง
 ถิ่นเกิดของสัญญาชนคนแรก กล่าวว่
 การทดลองในกรรมนี้ เช่นความสงสัยถึง
 ความสนใจของสหรัฐอเมริกา ที่บ่ง
 หนักากคว้นออกจากให้พ้นจากลัทธิ
 คอมมิวนิสต์และการรุกรานอื่น ๆ คุกริ
 ซึ่งเป็นการถือปฏิบัติที่กล่าวว่ การดัก
 ลิงในของสหรัฐอเมริกาครั้งใหม่ส่วน
 ชาติให้พื้นฐานของสัญญาชน มั่นคงยัง
 ข้น.

ปัญหาการทดลองจะถูกเปิดประมาณ ซึ่ง
 ประเทศอื่นๆ ล้างยังรอคอยได้รับความกระ
 ณะที่เอื้ออำนวยเพราะ จากผลของการทดลอง
 เช่นผู้เป็นเหยื่อ ทั้งไอแซคฮาร์วีย์และแมคค
 แลงที่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาว่า ถ้ามีการทดลอง
 ของฮาร์วีย์เสร็จก็จะบ่งชี้ให้เห็นแล้ว (ลัทธิ
 พลังทำให้โลกนี้เปลี่ยนเป็นสภาพวิธี อีมาท
 ธิ์) จนขนาดที่จะเป็นความคืบหน้าวิวัฒนาการ
 มนุษย์ต่อไปยังไม่มีปัญหาใด ทั้งนี้เป็นเพราะให้
 การศึกษาเช่นนี้สามารถจะ งามได้ด้วยความ
 ขัดแย้ง แม้ก็ยังมีบางผู้ไม่พอใจเรื่องที่ว่า
 ลิงจะไม่เกิดเรียน ความโหดที่ต่างฝ่ายต่างทำการ
 ทดลองกันด้วยความขมขื่นจึงขอให้หยุด การทดลอง
 จะต้องกระทำโดยเร็วไว้โดยโอกาสอันรวดเร็ว ขอ
 ให้ช่วยสืบค้นไว้บ้าง (นอกจากนี้ไอแซค
 ฮาร์วีย์และแมคคแลงยังบอกว่า) พวกมนุษย์
 จะให้กำเนิดเข้ามาจนกระทั่งการทดลองจะ
 ขอดนได้โดยโดยเร็วแล้วถ้าหากทางโรเบิร์ต
 จะทำการทดลองด้วยวิธีซึ่งเข้าไปในขบวน
 ชาติ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กันและกัน
 แต่อย่างไรก็ดี ทั้งสหรัฐอเมริกาและอังกฤษก็
 ตระหนักว่าจึงจะเหมาะสมที่จะทำการทดลอง
 ฮาร์วีย์ต่อไป โดยไม่ยอมให้เสียประเทศ
 ที่ได้รับความกระทบกระเทือน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ซึ่งผู้เป็นเหยื่อของเหตุการณ์ความรุนแรงที่จะ
 ผลิตออกมาซึ่งการทดลองนี้จะเปิดโดยเร็วในขบวน
 มนุษย์มีชีวิตต่อไปว่า นี้ โดยอ้างว่า สหรัฐ
 อเมริกาและอังกฤษจะเลิกทำการทดลองก็ต่อเมื่อ
 ได้มีการควบคุม การควบคุมแล้วแต่ก็เห็นด้วย
 หรือแล้ว แม้กระนั้นว่า ถ้าจะทำการทดลองจะ
 เกิดความเสียหายเมื่อไรแล้ว ก็จะไม่ยอมให้
 ให้ความช่วยเหลือแน่นอน จะไม่ยอมให้เหมือน
 อย่างที่เจนีวาเห็นชัด.

กรณีที่สำคัญอีกประการหนึ่ง
 ก็คือการตัดสินใจของสหรัฐ อเมริกาที่
 ระบิการจู่โจมให้ถึงอังกฤษไว้ "ตัง
 นี้ เพื่อประโยชน์แห่งการป้องกัน และ
 เสพชุกวิวัฒนาการ" อาจกล่าวได้ว่
 หัวใจของปัญหาอยู่ที่การโจมตี

กลางประเทศรัสเซีย ใต้อย่างสมบูรณ์
 เพราะความกลัวอันใหญ่ ในระหว่างถึง
 ๑,๕๐๐ ไมล์. แต่หัวใจของปัญหานี้
 นั้น อเมริกาจะตัดสินใจให้เมื่อสงคราม
 เกิดขึ้นเท่านั้น.

เรื่องที่เจรจาหรือกันอย่างเคร่ง
 เครียด แต่ทว่ามิได้ปรากฏในแถลง
 การแต่ก็คือ มีปัญหาเรื่องการดักยีน
 แคน ซึ่งทางอังกฤษถือว่าเป็นเรื่องสำ
 คัญอย่างยิ่งสำหรับความเศรษฐกิจ ของ
 คน แต่ทว่าไม่สำคัญเท่าใดนักสำหรับ
 สหรัฐอเมริกา. เรื่องเกี่ยวกับการดัก
 ยีนกันนั้น ทางอังกฤษเคยยื่นข้อ
 เสนอต่อสหรัฐอเมริกามาครั้งหนึ่งเมื่อ
 เซอร์แมกอิน ธิเคินส์เคยมาเยือน
 สหรัฐอเมริกาเมื่อปีหนึ่งที่ผ่านมา
 นายอีไอแซคฮาร์วีย์ เมื่อ๑๕ เดือนที่
 แล้วยมา ในโอกาสเดินทางรัฐบาลอเมริ
 กาก็มีปากว่กับเซอร์แมกอินว่าเราจะ

ทดลองผ่านข้อจำกัดการดักยีนกัน
 ไปบ้าง แต่ความยากจนจะเกิดขึ้นทาง
 สหรัฐอเมริกาก็ทำให้การดักยีน
 ไม่ มาในการประชุมคราวนี้ ฮาโรล
 แมคคแลง ก็จัดการอย่างอื่นที่จะให้

อเมริกาผ่านประการจำกัดการดักยีน
 กันขึ้นอย่างง่าย, แต่แล้วก็ไม่กล้าที่
 ระบิให้ไอแซคฮาร์วีย์ ซึ่งยังคง
 วนเวียนอยู่ ที่จะไม่ยอมยกย่องยีนกัน
 ไม่ว่าจะเป็นการดักยีนหรือการดักยีนให้
 เข้าในสมาชิกขององค์การสหประชา
 ชาติ. ทั้งนี้ก็เพราะว่าทาง
 เมือง, สหรัฐอเมริกาก็ว่า คงโลก
 ธิ์และสหรัฐอเมริกาก็โดยเฉพาะ ระบิ
 เป็นฝ่ายเสียหน้ามากทีเดียวถ้าหากไป
 ยกย่องยีนกันเอง เพราะจะเป็นการ
 ที่ให้อาณา และอิทธิพลของยีนกัน
 ทางที่จะยีนกันออกโดยดื้อเข้ามา แต่
 อย่างไรก็ตามก็มิทางฝ่ายอังกฤษ เสนอ
 ญัตติขึ้นมา สหรัฐอเมริกาก็เพียง
 แตกใจไว้พิจารณาเท่านั้น.

ปัญหาที่สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือ
 เหตุการณ์ทางความมั่นคงของกลาง
 ญัตติความมั่นคงในครั้งระบิการ
 นิสเซอร์แห่งยีนกันนั้นมาก ถึงกับ
 ภาวคิดว่าหากทางใดอันอาจให้

ไฮ-สปีดดาห์

เซอร์ คฤภรยังสงสัยไม่ลงอีกใหญ่
 นอกจากนั้นยังได้เสนอไว้ว่าควรทดลอง
 สู่เซออีกด้วย ถ้าความสงสัยเซอร์ บังขึ้น
 และกระทำ ถ้าถึงพวกคนที่ยังถือ
 คนเช่นการเสียค่าธรรมเนียม ผ่าน
 คฤภรสู่เซอแล้วนั้น ยังมีความใน
 การประชุมครั้งนั้นว่ากล่าวว่ ที่มีการ
 ธิ์กันถึง การสร้างห้องใหม่ ผ่าน
 ประเทศที่ผ่านและลัทธิไป ยังเมือง
 คุกริ โดยไม่ต้องการความจำเป็น
 ทางด้านของสู่เซออีกต่อไป. เจริญ
 ได้ทดลองกันขึ้นด้วยการแล้ว อยู่
 ที่ว่ามิใช่ ภาวจะยีนกันต่อไป
 นั้น. ส่วนปัญหาของสู่เซอ สหรัฐ
 ธิ์และสหรัฐอเมริกาก็โดย
 ญัตติการให้เป็นไปตามค้ำของสห
 ชาติทั้งนี้ในแง่การค้าและอ
 ควบไว้.

เหตุการณ์ประชุมระหว่างสองขบวน
 ที่ลอนดอนของสมุท เทพที่กล่าวนี้ ดู

เที่ยว-ก็แตก!

เหมือนจะเป็นผลดีแก่ประเทศทั้งสอง
นั้นเอง ในสิ่งที่ร่วมกันอีกเพื่อรักษา
ผลประโยชน์ของตนไว้ต่อไป คือแนวทาง
ที่จะช่วยสร้างสรรเสริญภาพอันงดงาม
ของโลกให้เกิดความมั่นคง สะดุดตาว่า
การที่สหรัฐอเมริกาจะส่งสาธุน วิจิ
ตกรรมาให้องค์กรฯ ใช้สำหรับแนะนำระ
เวีย การเคหกิจ ที่จะเข้าร่วมเป็นภาคี
สนธิสัญญาแยกเขต ทางกรทหารกิต
สันติแต่เป็นกรณีที่จะปลุกปั่นให้เกิดกิด
กลขึ้นบนสันธิ ในภายหลังทางกรุงไโร
จะเห็นศรัทธาถึงองค์ของอย่างสำคัญแสดง
ความเห็นว่าการเจรจาหรือมีมติ
นั้นถือสำคัญกลุ่มประเทศหรือสันธิ
โดยเป็นกรณีแสดงเจตนาที่จะนับ
ทอน ความ สมานฉันท์ของกลุ่มประเทศ
อาหรับ ทางสหภาพโซเวียต แสดง
ความรู้สึกว่า การที่สหรัฐอเมริกามีเข้า
เป็นภาคีคณะกรรมทางทางทหารของ
สนธิสัญญาแยกเขต แสดงให้เห็นว่า
สหรัฐอเมริกาจะนำจุดยืนใหม่ใหญ่
มาหาทางสันติวิธีกัน ไต่ไปจนจบ

กลาง ผลการประชุมครั้งนี้ไม่เป็นการ
เกือกุล การดำรงซึ่งเสริมสันติภาพของ
โลก เพราะต่างผู้ที่จะดำเนินนโยบาย
แบบใช้กำลังทหารสนับสนุนกันทั้งนั้น. ▲
แก้ว โทเม.

הולחודם

“เศรษฐราชกุมาร”

อันสืบเนื่องมาจากบ้านเมืองได้
ตกเข้าอยู่การยกย่อง ลำห้วยการ
ยกย่องในยุธา ๕๐๐ ก็ปรากฏว่าบรร
ดาเกถึงณชิตพล ทวี รัชกาลสืบ
โหมว่า "ผู้กว้างขวาง" ซึ่งในสมัย
หนึ่ง บรรดาเกถึงณชิตพลก็ตาย
แต่ได้รู้เหตุหายโศกคนในเกถึงโศ
กนั้นในสมัยนี้ ซึ่งก็ถึงถึงชื่อของ
มาคนตัวในสมัยนั้น

เห็นจะเป็นด้วย ข้อเสีย รวม
 ๕ การกระทำของนักวางขวาง ให้ส่า
 แรงเคให้เห็น มามาก ต่อมากนั้นเอง
 จึงทำให้นายสัณดุทธิ รัตนเอี่ยมภักขยา
 ยบ เกษศิริ ๒ ตอนแบ่งบ้านผู้จน ๒ ไร่

วงศ์โคขุนยี่ ระบุว่านักปราชญ์สุวาทน์
อธิบายทศกัณฐ์ บริเวณใกล้เคียงกับโรง
ภาพยนตร์ เดิมทีบริเวณยี่ เมื่อ
ถว้ว่าสุวาทน์ถูกจำคุกแล้ว ความ
เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแก่เขา และโคขุนยี่
อย่างองใกล้เคียงกับใน "บุตรดาโก"
เสียด้วย.

[illegible]

ศาลแขวงพิจารณาคความตาม

พร้อมแล้วเห็นว่า อันการเฝ้าของเขา
ทั้ง ๒ นั้น มีวามฉีกคามมากราว ๑๐-
๔๓-๒๕๕-๓๕๑-๓๕๒ สมควรที่จะไ้
รับโทษในเทศน์นี้ จึงสั่งว่าทุก

ไว้มีกำหนด ๑ ปี ปริมาณ ๔๐๐ บาท
จำนวนผู้มีรางวัลได้ทั้งสิ้น ๖ เดือน
ปริมาณ ๒๐๐ บาท แต่จำนวนที่ผู้ขาย
ยังมีรับสมควรให้โอกาสสุดท้าย จึง
ให้กรรมการลงอาญาไว้ มีกำหนดคนละ
๕ ปี

“ นิดนึ ”

ဘာကြောင့်

เมื่อศกวางขวางพิสมัย

นายเชย กวนพูนผล หุ่น
ใหญ่วัย ๔๐ เศษ อยู่บ้านเลขที่ ๓๔
ถนนเจริญเมืองปทุมวัน ตั้งพักอยู่
ต.ปากคืบ เวียงเก่าที่สุก เมืองฮก
อยู่ให้ โกงก้อยเกาะ 'อย่างว' สด
น้อย ใจก็กินใจกินไปฉาวโรงนม
ฝั่งขวางเวียง ๒๒ กรกฎาคม พลเสว
ภิกขุเก็นทวิวิธระกลขันธ์.

แต่พอเดินไปใกล้ก็เกิดพบบน

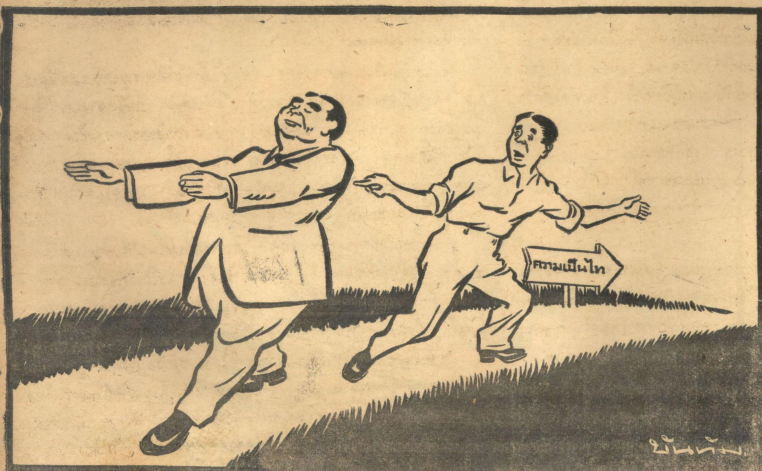
ผู้ ก้าวขวาง" คนที่ทำการกีดกัน
พวก "โศดำ" นายเซียงลงมือไล่
ไล่เพราะความไม่รัก มีหน้าข้า
ระดู กัดผู้ก้าวขวางคนนั้นโดนแทง
ด้วยขวานโศดำ ปักกลาง" ซึ่งพูด
แตกเสียงก่อนเข้าก็ หลงไม่ทันถ่าย
แปลมของเซียงก็เดินออกมาเซียงแยก
จากเล็กไหลโซก แล้วผู้ก้าวขวาง
คนนั้นก็หายไป

กับ ร.ต.ต. วีระ รองสารวัตร
พลับพลาไชย นายเชยกล่าวว่ “ผม
งจจริง ๆ ครับหมวด...ไม่รูเขาพิษณัผม
ด้วยเรื่องอะไร จึงต้องหักกันอันเนน”

อีกเรื่องหนึ่ง นายประเสริฐ ศุภคณมณีน
 กระเป๋ารถเมล์ชาวสาขาลำไยปากสัน กำลัง
 เก็บสวาทข้างคูน้ำใกล้ธารอยู่ที่บ้านมัสกัน หนัด
 นั้น นายประเสริฐรู้สึกหัวใจเลอขวัญไปหา
 กาศ ๒ และมานึกขึ้นได้อีกหนึ่งคนคือเมื่อถูก
 ประครองไปพบ พ.ต.ท. พิชัย มีป้า สารวัตร
 สอนสม ส.ม. พญาใต้ แล้วเอาก็สารวัตรไป
 ตามถึงเขาพุดที่ตัวบ้าน เมื่อตกเข้าเขมก
 สวาทด้วยอีก ๒ ตัว แล้วค้นพบอีก ๒ ตัว

สาวตรีคล้มมาตอบว่า “ก็นั่นมันมีเหตุ
อันระอาคุณชั่วโฉไหม...คุณไปเก็บตังค์ มันวันจึงจะ
ลด...คุณไม่ได้คืนไปให้เธอ” ▲

นักเขียน

ลืมเนตรบาง—พระบ่จะค๊ะ!

รณกรำฆฏร ถ้ากำรวางร่ำกจากเลียบขั้งความเท่ียงจรรม. (อ่านค่อหน้า ๓๒)

นวนิยายการเมือง
ประจักษ์ศิลปาคม... ขบีในสมัย
โดย..... "ปลาสลึง"

ปรีชาชีวิต

๒๕๕๐ แล้ว....

เออ-จริงสินะ ข้าพเจ้าไม่ได้ขึ้นไปเลย เพียงข้าพเจ้ามีวักแถมกับหมากไม้คาบมาหาถิ่น
อย่างชนิดที่ไม่ค่อยจะอดนัก เพื่อสูดเมื่บ เพื่อประเทสอันเป็นที่รักจาก พ.ศ. ๒๕๐๐ จนกระทั่ง ๒๕๕๐ รวม
กันแล้วนับเป็นเวลา ๕๐ ปีพอดี ไม่ได้ขาดไม่ได้เกิน มันเต็มไปด้วยรสชาติของความขมขื่น ของความอด
อยากยากแค้น มันมีทั้งเสียหัวเราะอย่างแค้น ๆ ที่ปลอบใจตัวเองและครอบครัว มันเต็มไปด้วยน้ำตาที่ไหล
นองออกมาอย่างเต็มหน้าเหมือนคนคือนึกอยู่คนเดียวว่า ทำไมชีวิตของพวกเราจะต้องโหดอย่างนี้เหลือเกิน ๕๐ ปี
ชีวิตของข้าพเจ้าไม่ได้ดีขึ้นเลย มันมีแต่ความแห้งแล้ง อดอยากและขังคุกขัง ซึ่งผิดกับคนอื่น ๆ ข้าพเจ้าเต็ม
ไปด้วยความร่ำรวย ความสบายสาธารณะ....

ข้าพเจ้ากับข้าพเจ้านัดกันนั้น พอเอ่ยชื่อประเสริฐ นารัตน์ เขาก็พากันร้องอ้อ ป็นข้าพเจ้าอายุ ๑๘ ปีพอดี
รูปร่างหน้าตาเหมือนหนุ่ม ๆ อยู่ไม่ได้ความอยู่แล้ว จะหาที่เรียกว่ามีเสน่ห์อย่างผู้หญิงเขาบอกกันก็ไม่เห็นมี
ยิ่งมาเป็นหน้าตาของข้าพเจ้าซึ่งดูไม่ได้ รูปร่างอ้วนบวมดูเหมือนคนเห็นขมขื่นเหลือเป็นอาวีน นวดเครารุงรัง
ลมเป็นสอัสส ผิวเนื้อที่เคยปลั่งปลั่งเริ่มเหี่ยวแห้งและมัวรอยแตก กาลังวังชาหรือก็ตกลงไปมาก ซึ่งมันก็เป็น
เรื่องธรรมดาของผู้ที่หาอยู่สูง ซึ่งจะหลักเลียงไม่ได้ที่จะต้องพบกับกาลอวสานเข้าสักวัน ไม่ว่าหนีไปหรือไม่

กรุงเทพฯ ๑ ของแรกเมื่อสมัย ๒๕๐๐ ผู้ใหญ่ผู้หนึ่งพยายามจะให้มันเป็นเมืองสวรรค์ เป็นนิมมานของ
ประชาชนอย่างเป็นบ้านหลัง แต่ ๕๐ ปีแล้วไม่ได้ดีขึ้นไปกว่าเก่าเลย ยังใจดียิ่งขึ้นแหละ และดูเหมือนจะ
ยิ่งกว่าเก่าเสียอีก.

ข้าพเจ้าได้เห็นแผนนำถ้ำคลองที่เต็มไปด้วยสิ่งปฏิกูล ถนนหนทางทุกตรอกซอกยังเต็มไปด้วยฝุ่นและ
คราบของความโสรม ตามบ้านช่องที่รกรากที่เต็มไปด้วยความสวยงามตลอดระยะเวลา ๕๐ ปีที่แล้ว เหลือแต่
ความขรภาพ.

ข้าพเจ้ามองเห็นถนนสายต่างๆ เต็มไปด้วยขยะขว้างทิ้งส้นไปมา ตามมุมถนนต่างๆ เต็มไปด้วย
สถานความเร่ตี รวากับว่ากรุงเทพฯ ๑ ของเราขณะนั้นเหมือนนครปรินส์นั้แหละ.

กรุงเทพฯ ๑ ในวันนี้ ไม่มีอะไรดีขึ้นเลย อย่างไรก็อย่างนั้น สิ่งที่เพิ่มพูนของงานที่ทำให้กรุงเทพฯ ๑ ของ
เราเหมือนหมางลงโป้นดัดใจคือ ขุมขุมมากมาย ผู้หญิงแต่งตัวไม่อย่างหน้าหน้าส คอบรับกับผู้ชายอย่าง ๆ เท่ากับ
สัตว์รัก การมีขอครกเพียงคนเดียวความประพฤติเก่า มาสมัยนี้เป็นของล้าสมัยเอาเสียแล้ว ดูเหมือนเท่าที่พอ

เจ้าได้สังเกตุผู้ชายวัยยี่สิบสี่สิบขวบ
หวาน ทวีลธัยชวนผู้หญิงจะเหยียขึ้น
มาคุยกับกันเล่น แล้วก็คุยกันทั้งเช้า
เมื่อรู้ดีว่า มันหมดกรรมแห่งความหวาน
แล้วในท่าของเขี้ยวมันก็รู้สึกเหมือน
กันว่า อะไรทำให้ผู้ชายสมัยนี้เกิดกลัว
บ้างก็ผู้หญิงอย่างนี้มันมีพลัง ผู้
หญิงกลายเป็นสัตว์กินยาฆ่า เหมาร
สำหรับผู้ชายที่ระล่ำกันอย่างสนุกสนาน

เหมือนคนกินยาพรักขอมลาคั่วไปเข้า
เพราะเหตุนี้กรรมจึง ข้าพเจ้าจึงเห็น
กระทรวงการมหาดไทย ได้เกิดตั้งขึ้นอยู่
กลางนครพระคัมภีร์ที่ชื่อว่า มีรัฐมนตรี
หนุ่ม ๆ และข้าราชการทั้งสาวและหนุ่ม
ทำงานอย่างเอาเป็นเอาตาย เข้าวักกันว่า
ข้าราชการเหล่านี้ส่วนมากมีภูมิรู้ และ
ความสามารถ ในเรื่องการเมืองการก
มณของหนุ่มสาวจึงว่า ไม่ใช่เล่นพวก
หรือเอางานชนชาติที่จะใคร่ก็ได้เหมือน
เช่นสมัยก่อน ๆ ทุกคนได้รับการศึกษา
มาแล้วเป็นอย่างดี พม่าที่ของกระทรวง
การมหาดไทย รับผิดชอบไว้ให้หนุ่มสาว
แสดงความรักกับกันจนหมด จะจู๋มมื่อ
กันรั้งโรงแบบเหมือนเมื่อ ๕๐ ปีมาแล้ว
ไม่ได้ดีขนาดเป็นลูกจันทน์เข้าคู่กัน เขา
ยอมให้ลูกจันทน์ ในสวนสาธารณะได้
อย่างเร็ว นอกเหนือไปจากนี้แล้ว ไม่ได้
เกิดขาด.

ทั่วทุกมุมถนนนั้นเต็มไปด้วยขุมขุม
และขางที่ ก็เป็นสวนสาธารณะค่าตัว
เป็นทีที่ขอมมื่อ ของบรรดาประชาชน
เช่นไว้ว่าเกิดที่อยู่ที่อยู่ ๆ ก็เต็มไปด้วย
ตัวขอมมื่อว่าด้วยความรักและความชั่ว
ของบุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่
หรือผู้ยิ่งใหญ่ คุณความดีและความชั่ว
ย่อมมาพร้อมกันอยู่ตลอดเวลา.

ข้าพเจ้าเกิดที่ไปมีความแตกต่าง
ในที่สุด ก็เข้าไปอยู่ในปากแห่งพหัง
หนุ่ม ๆ สาว ๆ กำลังถึงสมัยรักกัน
อย่างสุขสันต์พิศวาท ข้าพเจ้าเป็นคช
แก่แล้ว ก็ยังเป็นบรรดาหนุ่ม ๆ สาว ๆ
เหล่านั้นยังไม่สิ้นใจอะไร.

"ฉันไม่ต้องการอะไรหรอกนะ ใจ

‘นักปฏิวัติขี้แย’ ผู้มียอง
ย่นการเลือกตั้งของปวงชน

ข้อบเสียอำนาจการขยายกับแก้การเมืองหน้าบ้าน.

ครั้นนายปรานจึงมีสภาพ

เหมือนหมาถูกขย้างถนน!

เรื่องความรัก แต่...ชีวิตของเธอ เป็นชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์เอาเสียเลย” ฝ่ายหญิงเป็นยิ้มร่าขึ้นก้มหน้า ถายหลังที่ขอกฎของพ่อตน ถอนปากช้อนจากปากของพ่อตน

เขาทำหน้าสลับ “ผมยังไม่เข้าใจจริงๆ”

“ลูกชายคะ”

“มันก็ง่ายเสมอ ถ้าผมมีเรื่องของคุณรัก”

ฝ่ายหญิงหัวเราะเก๋อกอเสียงแผ่วๆ ว่า

“คุณพ่อคุณแม่ของฉัน ท่านไม่รังเกียจในเรื่องความรักของเราทั้งสองเลย แต่...เรื่องคุณพ่อ เธอน่ะซีคะ”

“ทำไม” เสียงฝ่ายชายเต็มไปด้วยความไม่พอใจ

ความเลวร้าย ของอาชีพค้ายีนจะติดตาจิตใจ ประชาชนไปจนทั่วแผ่นดินนั้นถดถอยตามมันที่ ฝังรากลึกของเขารั้วก็มีเพียงเด็กเท่านั้นที่เชื่อเขา

เบื้องหลังอนุสาวรีย์ที่ระก่ากันไม่รู้เดือน ถอดขว้างอายุขัยประชาชนไทย!

ใจ “คุณพ่อฉันเป็นยังไง เลวมากหรือนะหรือ?”

“ท่านไม่ได้อะไร มากนักหรอกคะ ท่านบอกแต่เพียงว่า คุณพ่อของคุณเป็นนักการเมือง ที่สลับปรกที่สุด เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่”

“แล้วมันเกี่ยวข้องกับฉันยังไงล่ะ?” ฝ่ายชายถาม

“ท่านว่าเมื่อเกิดพ่อฉันไม่คิดเลยว่าเด็กของลูกก็ คงไม่ไปด้วย ผู้ใหญ่ของฉัน ไม่ต้องการให้ฉันแต่งงานกับเธอเพราะเหตุนี้”

“มันเป็นเรื่องผิดของนักหรือ?”

เสียงฝ่ายชายระหือ “ที่จริงเด็กมาเป็นลูกของนักการเมืองเมื่อสักพัก ถ้าพ่อว่าดีและเด็กก็... ฉันรับรองว่า... ฉันจะไม่เถียงว่า เป็นลูกของพ่อฉันเป็นแน่”

“นั่นแหละ... ที่ช่วยไป... กระตุกสิ่งทุกอย่าง... คงจะอยู่ได้... ใหญ่... ความร้อนนั้นใคร ๆ ก็อยากได้ ไปรัก

เห็นใจฉัน คงที่ว่าฉันยังเด็กเกินไปยังไม่เข้าใจ... เรื่องของความผิดก็เคยเป็น... ผู้หญิงที่รักต้องพึ่งคำสั่งสอนของพ่อแม่เป็นใหญ่... แม้ว่าดีก็... และชอบเธอของ... ผู้หญิงเรามากกว่าเมื่อ ๕๐ ปีมาแล้วก็ตาม”

ข้าพเจ้าเห็นผ่านบทพิศวงเหล่านี้ไปอย่างไม่มี... สนใจนัก จนกระทั่งมาถึงอนุสาวรีย์อยู่เย็น... ตัวเท่าคนจริง ซึ่งทั้งกระพริบอยู่กลางชุมชน... อยู่ว่า... หน้าตาของเจ้าของรูปนี้... เป็นคนว่าง... สมบูรณ์อันใหญ่... ทั่วด้วยทองแดง ที่ฐานของรูป... เป็นโลหะสีทองมีอักษรว่า... ลือไว้ว่า...

“อนุสาวรีย์ แห่งความชั่วร้ายของ... .. เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ เขาเป็นนักคำมั่น ตัวจริงของเมืองไทย อาจพบในการคำมั่นของเขา... ระหว่างฐานะจากจาก ให้กลายเป็นมหาเศรษฐี ได้อย่างรวดเร็วตามกาลชีวิต และ เลือดเนื้อของประชาชนตกๆ ที่เขาได้หักหลัง และ...

มาแล้วยังไม่ปรานี ที่ตรงนั้น... เป็นที่ตายของเขา เขาตายอย่างน่าอนาถ ด้วยน้ำมือของนักคิด... ด้วยกัน... เราประชาชนจัดตั้งอนุสาวรีย์ขึ้นขึ้น ก็เพื่อไม่ให้เขารับรู้ผลอยู่... เขายังอยู่อย่าง”

จากที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ไม่ห่างนัก มีชาย ๒ คน ยืนมองอยู่อย่างพิถีพิถะที่คนหนึ่งเป็นคนหนุ่ม อีกคนหนึ่งเป็นคนแก่ เขากำลังสนทนกันอยู่

“ผมไม่รู้ว่า คุณพ่อจะพาลมาหาผู้ใดอนุสาวรีย์บ้าง... อันนี้ทำไมกัน?”

ผู้ถูกเรียกว่าพ่อ หัวเราะเล่น และตอบว่า...

“ฉันพาลมาก... พ่อให้เป็นที่เคียดแค้นใจว่า... ลือไว้ว่า... นั่นนะซี... เห็นแก่พยานมันเหมือนไม่ใช่หรือ... ที่บอกจะเป็นพ่อ... นั่น เพราะอะไรก็อย่างนั้น... สร้างความรำวุ่น... ให้แก่คนอย่างรวกเร็ว... แม้ว่า... มันจะเลื่องลือสักหน่อยก็ตาม... แกะโก... เห็นว่า... การมีอาชีพอย่างนั้น... ความเลวร้ายของมันเป็นโรคติดตา”

ภาพประกอบโดยนิมิต “ทวิ”

ປສົ່ງ

“กฤษณเจ้า” โมกขเวียก.

“ดูคุณทำไมไม่มาช่วยโมกข์แข่งตัวบ้างล่ะจ๊ะ” โมกข์ถาม ทำเป็น
ไม่เอาใจใส่กลับกิริยาเมินทามางของพล่อน.

“โธ! กุณฺณณิกัฏฐาถ้าชาตกุณฺณณแล้ว โมกข์ทำอะไร” กุณฺณณยัง
กล่าวพิพากษ์โมกข์เสียใจ” โมกข์พยายามประจบ

“อะไรกัน นึกคุณใส่ใครก็โมกซ์หรือน” โมกซ์ยังพยายามพูดไป
เป็นเล่นๆ ทั่วส้วกว่าบรรดาอาศัยแคว้นแคว้นกันทุกที.

[illegible]

“กฤษณ์จำ ช่วยโมกข์ใส่ชอก
 เล็ดหนอยชะระ” เขาขอร้องชนเม

เห็นว่าท่อนเป็นเลยเอาจริง ๆ กฤษ
ณาตั้งตัวนะพร้อมกับพวกว่า.

“โมกซ์ทำเองเถอะค่ะ กฤษณ์ก็

นับแต่บัดนี้ เพราะฤกษ์ดีกำลังจะ
มาถึงแล้ว”

“ท้อ” โหมกขยับปล่อยมือจากคอเสื้อ

ของทองเอง อดฤชผดธชาดธไมกชชย
นชชช เขาพกกทททททททททททท

“กฤษณ์กำลังยืนบนอยู่เขยวน

เป็นคำขอบของกฤษณา.
โมกข์เกินเข้าไปใกล้หัตถ์อน ทา

นิ้วขวามือแตะที่ขั้วกระดูกสันหลัง “ตาม
ความว่าอะไรกันนะ กฤษณ์” แล้ว

“ก็หมายความว่าเราจะแยก

กัณณะ^๕ชี^๕คะโม^๕ก^๕ชี” กฤษณาคอบง่า
“กัณ^๕เน^๕ระ^๕คะ^๕โม^๕ก^๕ชี” โม

ถามก่อนข้างหัวน.

ตอบว่า “อย่าให้กฤษฎณ์พูดเลยล่ะ”

หน้าอยู่ด้วยตลอดในระบะใกล้ “กฤษณ์”

ของมีเหตุผล ไม่ขัดทำผิดอะไร
บทพระองค์ท่านนี้ (อ่านต่อหน้า ๔)

ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความยินดี
 เขาๆ แต่ก็เดินทางไป นอนที่ไป
 ทยุ่กก่อนแล้วอีกแห่งหนึ่ง อนุ
 สว่าวขึ้นเห็น ก็คือๆ กันหนึ่งมีถนน
 แลละ ผิดกันแล้ว อนุสาวรีย์แห่ง
 ภัยด้วยอยู่ป่าเคอร์ รูปร่างหน้าตา
 เหมือนๆ กันนั้นแหละ เขาว่าไว้
 ...

[illegible]

เป็นความหวังที่ข้าพเจ้าได้
มา บ้านเมืองของเรานี้ เก่งไปก็
อันตราย เก่งไปเพียงใดก็ดีกว่า
เขาแล้ว แล... สิ่งภาคอื่นนั้น
ตัวขึ้นให้รู้ความชั่วช้า แท้จริง
ขณะนี้ ข้าพเจ้าเกิดมาทุกข์ทรมาน
อันตรายแห่งภิกษุโพธิ์ ประ
ชนพวกรับอยู่ขึ้นแต่นี้ว่า
“โอเจ้าข้า”

มันมีรูปปั้นของคนทุหมักกัน
น่าพิศวงอย่างง่า เขาได้เล่ากันว่า
เป็นชาวฮอปวูนัน มีเครื่องปั้นดิน
อยู่ มีเครื่องปั้นดินเผาที่วิจิตร
อยู่ เคยถวาท หรือขุดง่า ๆ ที่
เคยขุดมาแล้ว ไม่ค่อยว่าตามสิ่ง
แต่ครั้งหนึ่ง เขาได้พาเอา
แต่เครื่องปั้นดินเผา
ตามบุคคลต่าง ๆ ของเขา
ตามบุคคลต่าง ๆ ของเขา
ตามบุคคลต่าง ๆ ของเขา

ที่แทรกเข้ามาใน
วงชีวิตครอบครัว

ก่อนปฏิกริยาแก่ส.ส.หน้าใหม่อย่างคาดไม่ถึง

มือที่สาม

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒ 11 ทีวี นิทรรศการ...ภาพ • พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว...พายุ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒๒. ม.ไกรสกุณแรง เชิญพระบอด้ขึ้นไปบนเรือนและสนทนากันเรื่องดินแดน พระบอด้คงเจรจาด้วยความเป็นสุภาพ แต่ ม.ไกรสกุณแรง วางท่าขะโ

๒๓. เมื่อพระบอด้เจรจาไม่ตกลงกันแล้วก็อ้างลา กลับ พอลงบันไดเรือมาจะถึงพื้นดิน ม.ไกรสกุณแรง ก็ก้าวขึ้นพาดอกเคื่องมาทวงพระบอด้ทันที.

บ๊วยเอกไชร์

-๓๖-

เผชิญหน้าลอร์ดหลุยส์เม้าต์แบตเต็น.

ตามหมายกำหนดการที่กองทัพอากาศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กำหนดไว้ว่าบุคคลนี้แทนรัฐบาลไทย ซึ่งมี พล.ท.ศิวดี เสงวนวงศ์ เป็นหัวหน้าคณะ ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๘๘ นั้นมีดังนี้ เวลา ๑๒.๓๐ น. หัวหน้าคณะกับ พล.ท.แซม (กร.ปว. อธิการบดี) เสงวนวงศ์ จะไปเยี่ยมคารวะ พล.ร.อ.ลอร์ดหลุยส์เม้าต์แบตเต็น ที่ "พลับพลาหลวง" ซึ่งเป็นที่อาศัยของท่านผู้นั้น โดยมี พล.ร.แอนด์ รวงหัวหน้านับ ๑๓๖ ของอังกฤษ เป็นผู้นำ.

ส่วนในตอนเช้าของวันนั้น คณะผู้แทนอื่นๆได้แยกย้ายกันไปเยี่ยมคารวะ กองบัญชาการทางอากาศในอินเดีย และอากาศ แล้วแต่ใครจะเป็นผู้แทนของกองทัพไทย ครั้นแล้วผู้แทนเหล่านั้นก็ได้ไปพบยกย่องหัวหน้าคณะที่ "พลับ

▲ พล.ร.อ. ลอร์ดหลุยส์เม้าต์แบตเต็น.

เม้าท์แบตเต็นผู้แทนรัฐบาลไทยด้วยตัวออกเองได้.

พลาหลวง" เวลา ๑๓.๐๕ น. เพื่อรับประทานอาหารกลางวันกับ พล.ร.อ. ลอร์ดหลุยส์เม้าต์แบตเต็น เม้าท์แบตเต็น และฝ่ายเสนาธิการของเขา.

หลังจากรับประทานอาหารกลางวันแล้ว เวลา ๑๔.๐๐ น. จะมีการประชุมพิจารณาการลงนามข้อตกลงชั่วคราวระหว่างฝ่ายไทย มี พล.ท.ศิวดี เสงวนวงศ์, นายทิว กระจุก, พล.ร.ท.แซม บั๊วส์, พล.ท.แซม (กร.ปว.) กับฝ่ายสัมพันธมิตรมี พล.ร.อ. ลอร์ดหลุยส์ เม้าท์แบตเต็น, นายเกร็ง ที่ปรึกษาฝ่ายการเมือง, เม้าท์แบตเต็น, เวน และอากาศ.

ก่อนการลงนาม หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาลไทย กับคณะบางคณะได้ไปยังกองบัญชาการหน่วยอ.ร.ร. พร้อมกับ พล.อ.ศิวดี หัวหน้าหน่วยอ.ร.ร. ภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.

ในตอนค่ำเวลา ๑๘.๐๐ น. จัดให้มีงานพาร์ตี้รีเวอร์เซล ซึ่งเม้าท์แบตเต็น ภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พร้อมด้วยเม้าท์แบตเต็น ของเขาจะมากล่าวลาจากต่อหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาลไทย.

หมายกำหนดการดังกล่าวนี้ ดูแต่ภายนอกแล้ว คณะของเราได้รับเกียรติอย่างสูงยิ่ง และเต็มไปด้วยอริยาบทไมตรีที่น่ายินดี แต่เนื้อหาภายในนั้นซับซ้อนเสียเหลือประมาณ เพราะข้อตกลง ๒๑ ข้อ ซึ่งรัฐบาลอังกฤษยื่นให้แก่เรา และจะลงนามกันในวันจันทร์ ๕ กันยายนนั้น ไม่ดีอะไรกับ "สัญญาที่จะทำให้ ประเทศไทยต้องตกเป็นทาสอันเป็นปฏิวัติ" พวกเราเพิ่งจะทราบและเข้าใจ วัตถุประสงค์ของรัฐบาลอังกฤษ ที่เชิญคณะของเรา

มาเมืองแคนดีในตอนเช้าวันที่ ๒๕ นั้นเอง.

พล.ร.อ. แซฟเวอท์มาดิง พล.

ร.ท.แซม บั๊วส์, พล.อ.สุวิทย์ ราชูเทระ, น.ท. ทิว กระจุก, ทิว กระจุก และแซฟเวอท์ ซึ่งใครจะวางข้อตกลงกันนั้นในตอนเช้า จึงปรึกษากันว่า เราควรจะทำอย่างไรต่อไป ประการแรกก็โดยถือเอาความเห็นตรงกันว่า คณะของเราจะยอมลงนามรับรองข้อตกลงนี้ทั้ง ๒๑ ข้อ ไม่เกินนั้น เพราะนอกจากจะกลายเป็นว่า พวกเราต่างประเทศชาติมาขายให้เป็นอาณานิคมของอังกฤษแล้ว ความเข้าใจของพวกเรานั้น การที่รัฐบาลไทย แม้ทั้งคณะของเรามาแคนดี้ครั้งนี้ ก็เพื่อแสดงความตกลงเฉพาะปัญหาการร่วมมือ กับฝ่ายสัมพันธมิตรในทางการทหารเท่านั้น คราวสาส์นมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าคณะของเรา ก็ไว้ระมัดระวังกันไว้อย่างซัดแน่น เพราะฉะนั้นปัญหาอันใดที่นอกเหนือจากการร่วมมือทางการทหาร เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ, การค้า, การเงิน, การสื่อสาร, และอื่นๆเป็นเรื่องที่คณะของเราไม่มีอำนาจที่ตกลงได้ ด้วยประการนี้จึงพิจารณาเห็นว่า มีข้อใดบ้างที่อยู่ใน

พอเปิดประชุม พล.ร.อ.ลอร์ดหลุยส์ ก็บอกว่าเขายังมีการเจรจา
เพียงเล็กน้อยก็เหลือค้างอยู่...

อำนาจหน้าที่ของเร่า ที่พรรคกลางได้
ประชุมที่ลอนดอนเมื่อ ๒๐ เดือน กระ
ทากันในนามของฝ่ายสัมพันธมิตร กับ
ประเทศไทย คำว่าฝ่ายสัมพันธมิตร
ย่อมไม่หมายความว่าเฉพาะรัฐบาล
อังกฤษประเทศเดียว แต่จะต้อง
หมายถึงรัฐบาลสหรัฐอเมริกาด้วย
ด้วย เราจึงสนับสนุน ในเรื่องรัฐบาล
สหรัฐอเมริกาให้ความเห็นด้วย กับ
รัฐบาลอังกฤษแล้วหรือ ? หากความ
ตกลงในเรื่องนี้ เราเห็นพ้องกันว่า
ควรระงับการส่ง อาวุธหน่วย อ.ร.ส. ที่
เมืองแคนกัน คงทรงขายข้อเท็จจริงไว้
ชัดเจนเป็นเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น.
เศษ เมื่อไปปรึกษาหารือกันเช่นนั้น
แล้ว จึงตกลงให้ น.ท.ทวิ บุตรทวิชัย
ซึ่งเคยเป็น นายทหารติดต่อกับทาง
ชนบทการเสด็จออกหน่วย อ.ร.ส. ระหว่าง
สงคราม กับนายทวิ บุตรวิบูล
วิชัยแยกทางไปพบ พล.อ. ศักดิน หิวน้ำ
หน่วย อ.ร.ส. ภาคเอเชียตะวันออกเฉียง
ใต้ที่กองบัญชาการของเขาที่ ส่วน
พวกเราก็คงได้ ระเบียบภายในทันที
พยานคณะผู้แทนของเราที่เบอร์ลินก่อน
ที่ทางเราไปเยี่ยมค่าย พล.ร.อ. ลอร์ด
หลุยส์ ที่ "พหลมณฑลวง" ตาม
ไปและมีการการังอังกฤษด้วยพล.อ.
พล.ร.ท. แชน มีที่ฐานที่, พล.อ.
สุวัชร วารุณ และข้าพเจ้าก็ไป
เยี่ยมเบอร์ลิน ตอน น.ท.ทวิ บุตรทวิชัย
กับนายทวิ บุตรวิบูล ไปพบ พล.อ. ศัก
ดิน โท ดกรณันว่า เมื่อได้ความประ
การไกลจากหน่วย อ.ร.ส. แล้ว ให้รีบ
กลับไปเบอร์ลิน ทั้งคณะที่เบอร์ลินด้วย
แล้ว

เมื่อข้าพเจ้า, แชน และสุวัชร

กลับไปถึงเบอร์ลินนั้น พล.ท.ศักดิ์
เสนาณรงค์ กับ พล.ท.เอ็ม (กร.บ.)
กำลังพิจารณาร่างข้อตกลง ๒๐ ข้อนั้น
อยู่แล้ว เราทั้งสามคนจึงรีบให้หวั
พยานคณะทนายถึง ความเห็นของ
เราที่เบอร์ลินทวิชัย กับทวิบูลต่าง
กัน หลังจากท่านหัวหน้าคณะไว้ทั้ง
ร่างของพวกเราแล้ว ท่านได้พูดว่า
"สมเห็นด้วย กับความเห็น
ของพวกเราแล้ว เราไม่สามารถจะลง
นามในข้อตกลง ๒๐ ข้อนี้ได้ทั้งหมด
เพราะนอกเหนืออำนาจหน้าที่ซึ่งผม
ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล อย่างไรก็
ดี เราจะต้องพิจารณาการติดต่อกับ
หน่วย อ.ร.ส. ก่อนว่า เรือนรัฐบาล
สหรัฐอเมริกาเห็นความเห็นอย่างไร?"
พอเราสองผู้รักกฎใหญ่ ๆ
น.ท. ทวิ บุตรทวิชัย กับนายทวิ บุ
ตรวิบูล กลับมาถึง ทวิ บุตรวิบูล
กล่าวเริ่มต้นว่า:
"เรื่องมันไปไกลใหญ่ แล้วครับ
ทางอเมริกันไม่รู้เรื่องเลย"
"พล.อ. ศักดินว่าอย่างไรบ้าง ?"
หัวหน้าคณะถามขึ้น.
"เขาบอกว่าข้อตกลงที่ลงนาม
กัน ทางอเมริกันไม่ได้รับการปรึกษา
หารือ จากทางฝ่ายอังกฤษเลย" ทวิ
บุตรวิบูล รายงาน.
"ผมพบคณะผู้แทน ทาง อ.ร.ส. ที่
เพิ่งทราบ เช่นเดียวกับเราไปใหม่"
พล.ท. ศักดิน เสนอความเห็น.
"ถูกแล้วครับ เขาขออย่าเรา
เพิ่งทราบ ทางร่างข้อตกลง ที่เรานำ
ไปให้เขาดู เมื่อคืนหนึ่ง"
"แล้ว เขามีความเห็นที่เห็นอย่าง
ไร?" พล.ท. ศักดิน เสนอความเห็น
ไปอีก.

...ซึ่งฝ่ายเราต้องปฏิบัติตาม

พูดกับนาย "กระพาศขึ้นเล็กน้อย" ให้หัวหน้าคณะของเราลงนาม

ชีวิต

ชาอุค อินน์ อับดุล อาซิด
อัล ฟาซิด อัล ชาอุค.

ถ้าหากถามว่า อัล อบิด นัสเซอร์
ประธานาธิบดีคน แห่งสาธารณรัฐ
อียิปต์ ผู้รักคุณชนอาหรับ ๒๒ ล้านคน
จะสามารถพาเราชาวเขาไปสู่จุดมุ่งหมายในส่วนตัวแห่งความหวัง คือ การรวม
รวมกลุ่มชนเผ่าอาหรับแห่งตะวันออกกลาง โดยมีตัวเขาหรือประเทศอื่นเป็นทั้งก
ของเขาเป็นผู้นำ เป็นผลสำเร็จ ไม่ว่าเขาโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง นั่นคือความหวัง
ว่ากลุ่มชนเผ่า ซึ่งอยู่ในฐานะที่ต่ำต้อยไปทั่ว อันยอมให้เขาบรรลุได้ซึ่งความ
สำเร็จในขั้นปลายนั้น.

ชาอุค อินน์ อับดุล อาซิด อัล ฟาซิด อัล ชาอุค หรือที่ทั่วๆ ไป
รู้จักกันในพระนามสั้นๆว่า "พระเจ้าชาอุค" เจ้าผู้ควบคุมชนอาหรับแห่ง
จำนวน ๖ ล้านคนเศษ ผู้ครอบครองอาณาจักเกือบ ๖ ล้านตารางไมล์
อันเป็นพื้นที่เกือบทั้งหมดของแหลมอาหรับ ซึ่งเป็นแหล่งที่อุดมสม
บูรณ์ไปด้วยน้ำมันดิบ ทวีปอาหรับทางธรรมชาติดูแลเป็นสิ่งที่ประหลาด
อย่างยิ่งซึ่งยุคของประชาชนชาวโลก คือยุรุณนี้.....

ย้อนหลังไปในค.ศ.๑๙๒๔ นักบรรพบุรุษผ่านอาหรับซึ่งนับถือลัทธิ
ศาสนาอิสลามที่เคร่งครัด ซึ่งตั้งนามว่า อินน์ ชาอุค ผู้ซึ่งได้สมญาว่า "สิงห์โค
เผ่า" ได้ดำเนินชีวิตที่เคร่งครัดของเขาตลอดมาจนกระทั่งถึงปี ๑๙๓๖
เลขาธิการอาหรับ กับนั้นแล้ว, ภายหลังการต่อสู้ซึ่งหนักหน่วง ๕ ปีต่อมา โลกก็
ได้มีราชอาณาจักรเกิดขึ้นใหม่คืออาณาจักรแห่ง นัสเซอร์ชาอุค อาหรับ.

เบื้องหลังความสำเร็จในการสถาปนารัฐชาอุค อาหรับขึ้นนั้น อาจกล่าว
ได้ว่าต้องเกี่ยวพันกับชีวิตของนักบุญหนุ่มน้อยวัย ๒๒ ปีหนึ่ง ซึ่งเป็นทายาทชาย
คนโต ในจำนวนสี่ชีวิตที่อยู่ทั้งสี่ โดยไม่ทราบถึงหญิง ๓๔ คน ในโอกาสต่อ
มาของ "สิงห์โคเผ่า"

หนุ่มน้อยวัย ๒๒ ปีนี้ชื่อ คือ ๒๔ ปีต่อมา โลกได้รู้จักกันในนามว่า พระ
เจ้าชาอุค.

ถ้าพิจารณาถึงชีวิตในด้านการศึกษาก็โดยตามปกติแล้วที่โลกนี้จะมี
ชนมุสลิมที่เคร่งครัด พระเจ้าชาอุคก็มีการศึกษาก่อนที่เพียงไปโรงเรียนมั
ที่สามของเขานั่นเอง เพราะไว้ไว้แต่เพียงการศึกษาตามแบบเก่าของชนบท
เลวทราม อันรวมถึงการเล่าเรียนคัมภีร์ โหราศาสตร์ ลัทธิลัทธิลัทธิลัทธิลัทธิ
๑๐ ปีเท่านั้น คืออาจนับได้ว่าเป็นการเรียนแบบโบราณที่ล้าสมัยมาก
นัก "ชาอุค" มีความสามารถเกินอย่างหนึ่ง คือมีความสามารถในการคิด
ซึ่งได้ทั้งใจซึ่งเขายึดเอาโดยได้เพราะพระบิดา มาตลอดระยะเวลาแห่งการก่อ
สร้างอาณาจักรดังกล่าวนี้ชาอุค อาหรับได้เป็นผลสำเร็จ.

อาจเป็นการไม่สมควรที่จะชี้ว่า การก่อเกิดของอาณาจักรแห่งตะวันออกกลางนั้น อย่าง
น้อยก็เนื่องมาจากปัจจัยอื่น เพราะชีวิตของเขานั้นเป็นมา ในระยะเวลาแห่งการต่อสู้ในโอกาส
หนึ่ง ในโอกาสที่เขารับมรดกจากคุณบิดาที่ชื่อ อินน์ ชาอุค ได้มีเงินถึง ๒๕ ล้านรูปี
สุดท้ายนี้

ปี ๑๙๓๘ "สิงห์โคเผ่า" ได้เข้าร่วมด้วยกับพระเจ้าชาอุค "ชาอุค" ในฐานะของท
องทัพ และจาก ๑๙๔๕ ปีแล้ว ให้เป็นรองประธานาธิบดีคนโตในอิสลามที่มากปราช
วงที่นับถือศาสนาอิสลาม พระโอรสชาอุคจึงขึ้นครองราชย์ด้วย เหตุการณ์นี้จึงเป็นจุดเริ่มต้น
เช่นนี้และได้ดำเนินต่อไป.

(อ่านต่อหน้า ๑๔๕)

เสียงอันไพเราะ

ภาพยนตร์ เจ้านายท่านก็เรียกไปโศก
แล้วแต่ท่านจะรับ บางทีก็ดูของเดือน"
เชอวยรยาบให้ลมหิ่ง
รายที่สาม ผมถามเธอโง่เงา
เลยว้า
"นั่นละคุณ! เขายังถามคุณนะ
ที่มาหาทิดนี่อะไรทนาย?"

(อ่านต่อหน้า ๓๑)

ผมบอกแล้วว่าผมพึ่งรู้หัว ก็มันเหลือเกินความจริงในข้อนี้ ผมจึง
ต้องเอาให้ตีความเห็นแก่กัน จึงหวังผมก็เริ่มค้นดูกันทันที โดยถาวร
ที่มีลายเป็นของหลวงทั่วทั่วไป.

ผมจะมีวิธีการพิสูจน์ชาติคุณอะไรก็แล้วกันผมเองนะ ที่เรารู้ว่า
ใครคนไหนเป็นมียอนชพาล รูปร่างหน้าตาโลดเขี้ยวไรหรือทรวงทรวงองค์
เอวเรออ่อนช้อยมากไหน ทิวมนั่นก็เป็นมียอนชพาลไหม ผ่านอันพาลอันนั้น
มาแลแล้วท้าวไรเป็นต้น ผมถามอย่างตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ช่วบียัง
จำพรางแถมอย่างไร คงจำแรดผมถามเธอว่า.

"คุณเป็นภรรยาของพาลท้าวไรล่ะ?"

"อ้อ! ตีไรเขา...! คุณกล้าถามอะนี่ยังเจ้าเขี้ยวท้าวละ?" เธอสะกิด
ขยันทามผมเข้าไว้.

"อ้าว! ก็ผมถามอย่างตรงไปตรงมาในหัว คุณเป็นท้าวไรไม่มีอันท้าว
มาช" ผมไม่อ้อมค้อมให้ป่วยการเสียเวลา.

"เมื่อคุณกล้าถาม อะนี่ยังกล้าตอบเหมือนกัน อะนี่ยังแหละคะเมีย
อันชพาลท้าวละ" เธอตอบ

"อ้อ! อันชพาลท้าวละ...ท้าวช้อยยังไม่ทนายหรื?" ผมท้าวเธอ

"อ้อ! เจ้านายท่านไปตรงมาถนัด เวลาพาลท้าวช้อยที่เจ้านายท่านไม่ชอบไป
พูดโธ่ป่าวครืหรือท้าวเธอยะไร ช่วช้อยอันนี้แหละคือไปตะโกนประกาศขายยา

กอยะกอลเสียง ไม่ให้คนฟังมันดี บ้าง

ที่ยังเล่นซนให้ โอ้อู๋

ดั่งเขี้ยวเออยะ" เธอ

อธิบาย

รายที่สองคือ

มา ผมถามเธอว่า

"คุณเป็นภรรยา

อันชพาล ท้าวท้าว

กรับ มาจริงจริง

เออะ?"

"แหม!

คุณพูดอะไร

มีอะอัน ไหว

พวก อันชพาล

คอกนะ เจ้า

ละ เป็นทนาย

ภาพยนตร์ ค่ะ

แต่เวลาว่างๆ

ไม่ได้ แสดง

หันเข้าซ้าย ขอดูโดยมธัมภานะ
เจ้าหน้าตาดูดี เจ้าหน้าตาดูดี
สลับสลับไปมาได้
มา เหลือจะ
ชวนผมเข้า "ร่วม
หุ้น" อันชพาลท้าว
ท้าวช้อยละ

ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์โลกอย่างแน่แท้. จึงได้ทั้งหน้าเวียงวังทั้งใต้โลกยุค
การปกครองจาวงและระบอบกษัตริย์สืบ แต่การเวียงวังของจริงผู้เป็นนโรดม
มหาประเทศผู้มีอำนาจมหาประลัยได้เตรียมสงครามมาไว้ทั้งเชิงไม้ พลังจาก
อึ้งดู ประการศวาระทกลองระเบิดไฮโดรเจนที่เกาะคริสต์มาสแล้ว ผู้ป็นกษัตริย์
โลดสัถสัถถึงประเทศต่างๆ ที่มันสสมายักในนครอัสตอร์ประเทศชาวชาติ เวียงวัง
ให้ประเทศต่างๆ เหล่านี้ช่วยกันรักษากัน มิให้อาณาจักรใดจะทำการทกลอง
ระเบิดนิวเคลียร์เสียสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นไปทกลองกันที่ไหนก็ตาม. นอกจากนั้น
ยังมีอำนาจเมื่อยอดการทางทหารกรุงก็เคยท้าวว่า. นายในชูทูเถระ นิธิ นาย
รัฐมนตรีผู้ป็น กิตติธรรมกิตติคุณผู้แทนชุกแห่งนั้น กระทำให้ชอกติกันทางเป็น
ถาวรส่วนตัวไปยังอึ้งดูภายในวันที่ ๒๖ หรือ ๒๗ มีนาคมศกนี้. เพื่อยะรัง
มิให้อึ้งดู ทกลองระเบิดไฮโดรเจนที่เกาะคริสต์มาส กรรมการประจักษ์
การทกลองระเบิดไฮโดรเจนชุกนี้ นำโดยนายมีศักดิ์ชาติ มีสัตุชิตะ อธิการ
บดีแห่งมหาวิทยาลัยกิตติคุณผู้ป็นเวรชกั โลกจึงได้เคย.

เกี่ยวกับขบวนการงานของทกลองระเบิดไฮโดรเจนที่อึ้งดูจะนำไปทกลองมีนโรดมกษัตริย์
ลัทธิชวาทิน ยังไม่จัดการได้จนเป็นทางการ. เท่าที่ทราบนั้น นายเชอวยรยาบ โจนส์. รัฐมนตรี
กระทรวงการต่างประเทศผู้ป็นโฆษกของอเมริกา. เพิ่งตอบเขาๆ ต่อเป็นรูปชอบใน วันที่ ๑๗ มีนาคม
ลมาว่า"จะทกลองกันก็ถูกคนไปก็ได้ แต่ว่าเป็นจำนวนจำกัดที่รัฐชวาทินได้."

มีสมรจิตตการทกลองระเบิดนอย่นี่แหละว่า เมื่อครั้งเชอวยรยาบ โจนส์ เป็นนายกรัฐมนตรี
นั้นรัฐบาลชวาทินได้ไว้ว่า ระบอบนิวเคลียร์ที่จะนำไปทกลองกันเป็นขนาดกันกับที่เคียว. เริ่มมีทกล
ลงกันภายในระบอบ ๖ เดือนแรกของปี.ศ. ๒๕๐๐ นี้.

สมรจิตตการนอย่นี่ได้ความเห็นว่า ถ้าเช่นนั้นก็พอจะระเบิดที่ชวาทินทกลองแล้ว. ก็จะต้อง
มีทกลองไปอึ้งดูไว้. จึงทำให้เจ้าไปไว้ ทกลอง ๖ เดือนแรกของปี.ศ. ๒๕๐๐ นี้. อึ้งดูมีทกลองระเบิด
ดังกล่าวไปนั้นจำนวนไม่ต่ำกว่า ๕ ลูกกันก็อาจจะหรือ

อีกประการที่แน่นอน. นายโจนส์ ทำหน้าที่หรือปลื้มตรงๆในครั้งให้ทกลองกันที่ประชุม
เพื่อนว่า. ทกลองเป็น ทกลอง. แต่จะถูกก็ตาม. ก็จะอยู่ในจำนวนจำกัด ไม่มากกว่าหรือเมื่อ
ทำ (จำนวนจำกัดนี้ ก็ถูก ทการชวาทินชวาทินก็เป็นขนาดกัน)

খনท่านไปสัถกการณ ทางด้านโซเวียตหรือชวาทิน หลัง
จากอึ้งดูระบอบการทกลองระเบิดไฮโดรเจนแล้ว. นายชวาทินก็ ชวาทิน รมต.
มีอึ้งดูประเทศให้อึ้งดูแสดงถ้อยคำทกลองโดยวิทยุชุมชนสโตร์และ น.ส.ฟรังซิส เมื่อ
วันที่ ๒๐ มีนาคมศกนี้ว่า "ไม่มีที่ใดในโลกนี้ ที่โซเวียตหรือชวาทินจะไม่ถึง."

ชวาทิน กล่าวคือไปว่า "อเมริกาจับใจโซเวียต ส่งความปรมาณใน
อนาคต. จะทำการระบอบโซเวียตหรือชวาทิน. โภยะไม่กระทบกระเทือน
ให้ตนหรือชาติเกิดอันมาเลย. ฟังดูไปเสียแต่กัน ว่าอเมริกาจับใจชวาทิน
ฉีกกัน! อเมริกาประจักษ์ทั้งประเทศอันเขาเป็นภรรยาของกันท้าวไมไ่แน่ แล
ชวาทินทการชวาทินของโซเวียต มีประสิทธิภาพสูงส่งนัก. ระคิดคามที่ทกล
ดังที่ทกลที่ทกลมมชวาทินอยู่ ทกลชวาทินทุกหมู่โลกได้ไปยังชวาทิน. (อ่านต่อหน้า ๓๓)

เสียดสีน้ำเนิบ

การแก้แค้นของฝ่ายศัตรูวัดทางได้เริ่มขึ้นแล้วด้วยแผนการอันแนบชิดมขู...

ตอน ๓๐.

เปรมเตรียมนะซึกขึ้นรถออกมาจากกระเป๋ แต่บุรุษ

ชายคนหนึ่งหันมาทักทายว่า.

"นี่ขอทักทายหรือ, โอโบ!"

ยังไม่ทันคนที่ทั้งสองจะเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ บุรุษมือปืนก็กระชากกระเป๋เงินไปอย่างรวดเร็ว แล้วก็โยนกระเป๋ไปให้รถแท็กซี่ ชายคนหนึ่งซึ่งแล่นเข้ามาเทียบข้างทางเพื่อไปยังห้างสรรพสินค้า ขึ้นเปิดประตูออกมาจากกระเป๋เงินเข้าไปในรถ แล้วมือปืนคนหนึ่งก็โจนตามหายเข้าไปในรถนั้น เปรมกะลป็นออกมาจากกระเป๋เงินทางตรง แต่เข้าไปเสียแล้ว แท็กซี่สี่ล้อคันนั้นได้แล่นพุ่งคึกคักหนีรถคันหนึ่งไปอย่างรวดเร็ว. เปรมไม่สามารถจะยิงได้แม้กระทั่งรถคันนั้นได้แล่นห่างออกไปแล้ว. แต่ทว่าเขายังคงยืนอยู่ที่นั่น พยายามยิงออกมาจากกระเป๋เงินอยู่ตลอดเวลา. กระสุนพุ่งเข้ากระชากหน้าคางด้านซ้ายของตัวรถที่เป็นเบาะของการยิงตกลงไปอีก. หญิงสาวซึ่งตามไปอีกสามนัดซ้อน จนยิงออกไปอีกไม่ได้ เพราะรถคันนั้นได้แล่นเข้ามาเทียบแท็กซี่สี่ล้อแล้ว. เธอรีบวิ่งตามไป.

เสียงปืนได้ทำให้คนบนท้องถนนซึ่งพลบเข้างัดงายอย่างสูง. บุรุษผู้ควบคุมตำรวจตำรวจจราจรบนท้องถนนที่ถนนย่านนี้ พยายามที่จะสั่งให้รถจอดถนัดที่ถนนที่จอดรถไป แล้วจึงเริ่มให้ตำรวจจราจรอย่างระมัดระวัง. พลเรือนที่ผ่านไปมาซึ่งเห็นแสงไฟที่สว่างไสวและเสียงปืนที่ดังกึกก้อง. แล้วถึงตำรวจจราจรบนท้องถนนที่เห็นแสงไฟที่สว่างไสว. ตำรวจเข้าเฝ้าประตูแล้วก็วิ่งเข้าไปหาตำรวจจราจรที่เห็นแสงไฟที่สว่างไสว. ตำรวจจราจรที่เห็นแสงไฟที่สว่างไสว. ตำรวจจราจรที่เห็นแสงไฟที่สว่างไสว.

นักถนนจราจรบนท้องถนนที่ไม่สามารถจะแสดงให้ได้ว่าได้อย่างไร. แท็กซี่ของรถที่วิ่งอยู่ก็วิ่งต่อไป. ส.พ.คันหนึ่งวิ่งต่อไป.

เขยิบมาพบการเคี้ยวเรื่องเอก
โตบ...สตา ทูม:ริชิต

การแข่งเข้าไปในทางของ ร.ส.พ. ทำให้คนชมรถยักยักกัน. กระโหลกมาอย่างรุนแรง. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป.

เมื่อรถคันนั้น. ท้ายข้างก็วิ่ง. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป.

รถคันนั้นวิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป.

นี่. ท้ายข้างก็วิ่ง. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป.

นี่. ท้ายข้างก็วิ่ง. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป.

นี่. ท้ายข้างก็วิ่ง. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป.

เหมือนมองดูใคร. มีมนุษย์เพียงคนเดียวเท่านั้น. ที่คนขายยังไม่เคยคิดว่าเป็นศัตรู. มนุษย์คนนั้นคือเปรม.

ไม่มีคำพูดคำใดที่เปรมจะบอกเขาได้. แม้ผู้พูดจะเป็นเปรม. เปรมได้ใช้เวลามากกว่าชั่วโมงหนึ่งเพื่อพูดให้คนขายความทุกข์ใจ. แต่เขาก็ไม่เลิกพูดอะไรเลย. ท้ายข้างก็วิ่งต่อไป. แท็กซี่ที่ตำรวจจราจรสั่งให้วิ่งต่อไป.

เมื่อเห็นว่า การปล่อยใจไม่มีประโยชน์. เปรมก็เปลี่ยนวิธี. เขาถามว่า "พี่ตาได้ไหมใคร. จะจะไปตามเอง."

ท้ายข้างของหน้าหนุ่มกรรมาชีพจึงจะลืมตาโลก. แล้วก็หันหัว.

"เธอจะเอาตัวไปทิ้งเสียเปล่า ๆ ให้พี่เห็นหัวคนอื่นดีกว่า."

"พี่ไม่คิดบ้างหรือว่า... ผมก็กลัวภัยคนหนึ่ง."

ท้ายข้างไม่เพียงแต่สูญเสียความน่าเชื่อถือ. ที่เสียสละเป็นแบบที่แน่นอนระบบข้อหาที่รุนแรงทำให้หญิงสาวสูญเสียซึ่งความหวังอันอัป!

นิยาย

โอลิมปิกเมืองไทยสมัยที่ ๓

ฉบับก่อนผมได้บอกคุณ ๆ ที่
เห็นแผนโอลิมปิกของเมืองไทยว่า ยัง
ไม่มีอะไรเคลื่อนไหว ในการแต่งตั้ง
คณะกรรมการโอลิมปิกสมัยที่ ๓ (พ.ศ.
๒๕๐๐ - ๒๕๐๔) แต่ก็ยืนยันมาให้ว่า
เกี่ยวกับการแต่งตั้ง คณะกรรมการโอลิมปิกแล้ว ๆ มาแล้วจึงขอนำเล่าสู่
กันฟังต่อไป.

เสียงแว่วมาว่าทางกรมโอลิมปิก
แห่งประเทศไทยซึ่ง Monopoly หรือผูก
ขาดการเป็นประธาน เลขาธิการเทวัญ
บุญและกรรมการบางคนมา ๒ บุค ๒
สมัย ๖ ได้ทำการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง
คณะกรรมการโอลิมปิกสมัยที่ ๓ ใน
เดือนเมษายนนี้ ซึ่งการเลือกตั้งคณะ
กรรมการครั้งนี้ ผมว่าคุณ ๆ คงจะ
สนใจไม่น้อย เพราะหากทราบมาแต่
ก่อนว่าการแต่งตั้ง กรรมการโอลิมปิก
ของเมืองไทยนั้น แปรกฏลาคมพิศ
วรวบยิ่งกว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการ
โอลิมปิกประเทศใด ๆ เพราะของเรา
ทำงานอยู่โดยไม่ได้คนอันรู้เรื่องรู้ราว
เอาเสียเลย เมื่อจะมีการแต่งตั้งหรือ
เลือกตั้งคณะกรรมการกันใหม่ก็อีก
ประจวบไม่ไว้ว่าการเลือกตั้ง คณะกรรมการ
โอลิมปิกของเมืองไทยสมัยที่ ๓ ในเดือน
เมษายนนี้คงจะรีบ ข้างกันอีกเป็นแน่
แท้ จึงควรที่ทำการรัฐบาลผู้ให้เงิน
อุดหนุนโอลิมปิกแห่งเมืองไทย ปีละ
๒๐๐,๐๐๐ บาท ได้ฟังสำเนียงโวยวาย
และคววระรังโห่การเลือกตั้งคณะกรรมการ
โอลิมปิกแห่งเมืองไทยสมัยที่ ๓ ให้
เป็นไปโดยดี และบริสุทธิ์ไม่ให้เกิดการ
เลือกตั้งคณะกรรมการโอลิมปิก เมือง
ไทยสมัยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นแน่แท้.

คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย
ดำเนินการไว้จนครบถ้วนมาตั้งแต่ปี ๒ เป็น
เวลา ๕ ปี คงไม่ประมาท เลขาธิการ เทวัญ
บุญ และกรรมการบางคนที่ ๓ คน แทน

สมเดช บุนกาค

รับมือ ออริ่ง มาร์เชน
ที่วชิรภูมิ วันที่ ๕ เมษายนนี้

จนองค์โอลิมปิกเมืองไทย เหน็ดที่เขามาที่เห็น
แต่ใคร ๆ ก็คิดเอาไทยส่งนักกีฬา ไปแข่งขึ้นโอลิม
ปิกในไทย ท่านประธาน, เลขาธิการเป็นต้องคิด
แน่ชัดให้ในใจทุกครั้ง และทั้งพิจารณาารวบรวม
มาทุกครั้ง แต่ก็มีทางหนึ่งที่น่าเป็นห่วงมา
ถึงเรื่องเนื่องว่าบางฝ่ายบางชั้น โอลิมปิกเมือง
ไทยเป็นได้คิดตามนักกีฬาไปเองนอกเสีย ๆ โดย
ไม่คิดต่อ-ทบทวน-ดำใจให้ข้อเท็จจริงอะไร เหว
เหวเกินไป แม้ทั้งประธานและเลขาฯ ถึงแม้ทาง
เหล่านี้ผมเห็นด้วยก็ตาม.

ไหน ๆ ที่จะมีการเลือกตั้งคณะ
กรรมการโอลิมปิกเมืองไทยกันในเดือน
เมษายนแล้ว ก็ขอให้เลือกตั้งเขา
บุคคลที่สนใจ มีความชำนาญในการ
กีฬาอย่างแท้จริง เข้ามาเป็นคณะกรรมการ
เถิด คนไหนที่ชื่อว่า "ไม่ไหว"
ก็ยังไม่ยกย่องให้ ผู้ที่มีความสามารถเข้า
มาทำเนิงานโอลิมปิกของเมืองไทยให้
เจริญรุ่งเรือง และถึกถึกในการ
แข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๑๑ นั้น คงไม่
ช้านัก ในปี พ.ศ. ๑๕๐๐ คณะกรรมการ
ชุดใหม่คงจะสามารถส่งนักกีฬาที่
ดีทั้งไปแข่งขันกับเขาที่ก็กว่า ควว
แน่ ๆ ที่เฮลซิงกิ, ฟินแลนด์และเมล
เบิร์น, ออสเตรเลียเป็นแน่.

ลุมพินีวัดยัยที่เด็ด.

เทวัญบุญกลางแจ้งลุมพินี ได้จัด
มวยน้ำหนักแก้วมโหฬารที่จะเป็นที่
สนใจของแฟนมวยมาก คือในวันพุธที่
๓ และศุกร์ที่ ๕ เมษายน สมาคมมวย
สมัครเล่นแห่งประเทศไทยจะได้จัดการ
แข่งขันชกมวยสมัครเล่น ระหว่างนัก
มวยสมัครเล่นของ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

ถ้าประชาชนไม่ "ตั้ง"

อีกครึ่งหนึ่งที่แผ่นดินไทยเมืองแห่งพระพุทธศาสนาไว้

ช่างท้าวผู้วิฤฤกติกามันคงต้องประกาศ "ภาวะฉุกเฉิน"... อีกครึ่งหนึ่ง
ที่ขวัญของประชาชนชาวไทยต้องแตกเหว็ดกระฉีกกระชาก ไปคนละทิศ
ละทาง ไม่มีใครจะกล้าสามารถทนทายเหตุการณณ์อันคดไถ้ได้ในภาวะคับ
ขันเช่นนั้น อะไรจะเกิดขึ้นมา และอะไรจะย่อยยับทำลายไป ประวัติ
ศาสตร์ของชาติไทย หลังจากปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นต้นมา ได้จา
วักขาซ้อนไว้หลายครั้งหลายคราแล้วถึงเลือดเนื้อไทย คงหลังโหดทาบ
ทาแผ่นดินเพราะไทยประหัตประหารล้างผลาญกันเอง... ใครเล่าจะถกถ้ำ
รับรองว่า เหตุการณ์ย่ำแย่หัวใจเดาหนีระโง่งมเป็นเกิดขึ้นนี้อีก.

ในท่ามกลางความตกใจระส่ำระสายนี้เอง... สิ่งใดเล่าจะสามารถ
โน้มน้าวจิตใจประชาชนให้อยู่ในภาวะเยือกเย็นได้... สิ่งไหนเล่าจะสามารถอีก
เห็นขบวนการประชาชนผู้ให้สียงเป็นปกติสุขได้... ถ้าหากสิ่งศักดิ์กระเทอด
ทูนบูชาสูงสุดนั้นไม่ไร้ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 1.

นับตั้งแต่ที่บรรดากาลอันเริ่มมีชาติ, มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ของประเทศเรื่อยมา ที่ความจงรักภักดีอันลึกซึ้งซึ้งก้นแก้วประชาชน ได้สืบทอด
ประเพณีจิตใจไปพระราชามธุระอย่างแนบแน่น ไม่มีวันเสื่อมสลาย ทั้งนี้เพราะ
ประชาชนผู้รักภักดีทั้งปวงยังประจักษ์แล้วว่า ในยามยากที่ย่านเมืองสยามแท้
ในความล้นเหลือในรู้ระบ่าพนาไฟพิภพ ใคร ก็มิพึงเพียรองค์พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวกับพระองค์ที่เกี่ยว. ในยามที่ย่านเมืองอยู่ในสภาพพินาศแล้วข้าพเจ้า
ผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบต่อการกิจของพระประเทศก็ต่างแยกพรรคแยกพวก
เอาที่วอก... ก็มีองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น
ที่ทรงดำรงความเป็นมีขวัญ ประชาชนความอยู่เย็นอันสืบสืบทอดสืบทอด
ฟ้าข้าแผ่นดินของพระองค์ขึ้นใหม่.

พระองค์ผู้ทรงเป็นแสงสว่าง... เป็นมิ่งเกล้า... เป็นสายพิณอันชุ่มชื่น
ทรงแผ่พสกนิกรทั้งหลายตลอดจนวันคืน... ขอให้พระองค์จงพระเจริญ !.

ฉะนั้น ในยามที่ข้าพเจ้าของประชาชนชาวไทยคลั่งโง่งมเช่นนั้น จึง
เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะให้ด้วยเชิญพระมหากษัตริย์อันของพระองค์... พระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระคุณคุณ... ซึ่งทรงมีความห่วงใยในข้าแผ่นดิน
อันของพระองค์อยู่ตลอดกระพระสมัย มาประโลมจิตใจประชาชนผู้ให้สืบทอด
แท้ใจไปก็ด้วยความหวังอันมีอยู่ผู้ บ้าง...

พระองค์ผู้ปกครองของชาติ... ก็ทรงสั่งความห่วงใยของพระองค์
ต่อไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินคนเถิดใจ ในยามที่ย่านเมืองซึ่งอยู่ภาวะไม่ปกติสุขเช่นนี้
ระโห. หินจากในกระพระราชาศาสตร์ เมื่อวันทรงเสด็จประพอยรัฐพิธีเปิดประ
ชุมรักษามหามหาจักร (ชาติที่ ๒) ครั้งแรก พระที่นั่งอันมีศักดิ์มาก เมื่อวันที่
๑๕ มี.ค. ๒๕๐๐ อันมีความตอนหนึ่งว่า:

... การที่ท่านมาร่วมกับปฏิบัติภารกิจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
จักรนี้ เป็นการปฏิบัติหน้าที่สำคัญของประเทศชาติ ขาดบ้านเมืองจะเจริญ

โตบ....."บาบอญญาต"

ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะ 'ละทิ้ง' อย่างไรได้...

เมื่อไทยเปลี่ยนสู่สมัยใหม่

ก้าวหน้า อาณาประชาราษฎร์จะได้รับ
ความสุขเพียงไรหรือไม่ ย่อมอาศัยการ
ที่ทันสมัยของสมรรถสมานสามัคคีกัน
ปฏิบัติงานโดยสุจริต หวังประโยชน์
ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง โดยยึดมั่นในกา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเสด็จ
ประกอบพิธีเปิดรัฐสภาขึ้นแทนราษฎร.

สร้างเสริมความวัฒนาสถาพร แต่ประเทศไทยเป็นทวีปของเรา และส่ง
เสริมประโยชน์สุข แก่อาณาประชาราษฎร์ ทั้งปวงเป็นหลักปฏิบัติ

เมื่อได้ฟัง กระแสพระราชดำรัสอันเต็มเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาคุณ
แล้ว ก็อดทลใจมิได้ที่จะไปบอกกับสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช
ราชสมบัติสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช เมื่อมีพุทธ
ศักราช ๒๔๘๘ เลี่ยมโค ในครั้งนั้น พระองค์เพิ่งจะทรงพระชนมายุได้เพียง
๒๐ พรรษา ยังทรงศึกษาอยู่ที่เมืองโลซาน ประเทศสวิสเซอร์แลนด์. เมื่อ

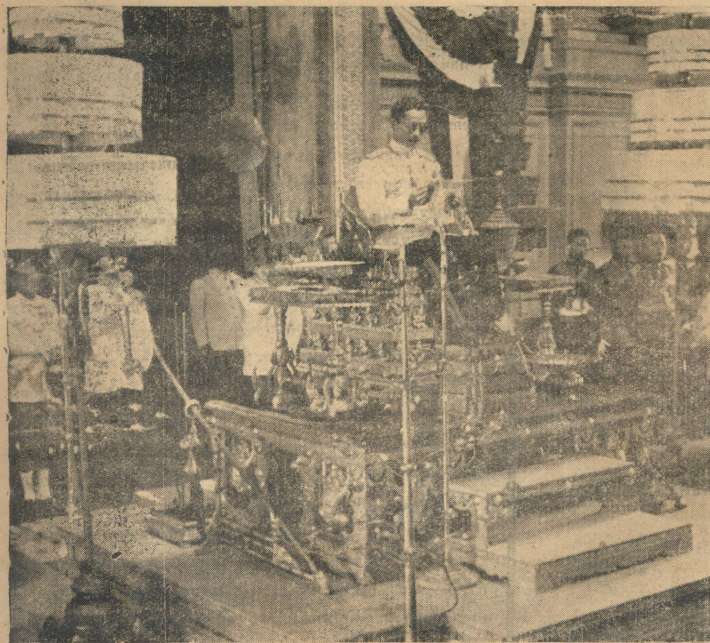
ตอนแรกที่ได้จากประเทศ ไทยไปสู่อเมริกา
นั้น พระองค์ได้ทรงพระราชบันทึก
แสดงพระราชดำริอย่างลึกซึ้ง เมื่อคราวที่
พระราชทานปริญญาบัตรของ พระองค์ไว้ยังกับ
คำขวัญยิ่งนัก.. ก็เช่นว่าคนในพระ
ราชบัณฑิตก็ว่ากันว่า.

"เราจะต้องจากไปแล้ว ฉะนั้น, จึง
ตั้งใจจะไม่มีการพบพระชนม์ชีพ ที่
วัดบวรนิเวศน์วิหาร.." และ.

"ตอนนั้นราษฎรมาชุมนุมหนา
จน ต่างก็อดเบียดเบียดเสียดกัน จนรู้
สึกเกรงใจว่า รอดพ้นมาจะหนีเอาใคร
เข้าบ้าง" และ

"เราจะต้องทูลลาให้เสร็จไว้นั้น
และไม่ให้พ่อกับแม่ตามขึ้นไว้แต่เดิม เพื่อ
จะไม่ให้ข้าพเจ้า เพราะพ่อกับแม่จะไม่
กล้านั้นหรือว่า ให้อาณาประชาราษฎร์เห็น
โดยทั่วถึง.." และ ฯลฯ.

ดังนั้น, จึงเห็นเป็นการสมควร ที่
จะนำพระราชดำรัสอันลึกซึ้ง ซึ่งทรงพระ
เมตตาคุณแก่ข้าพเจ้า ได้แต่เพียง
พิมพ์ 'วงวรรณคดี' ฉบับประจำเดือน
สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ มาลงตีพิมพ์เพื่อ
ให้ประชาชนได้ทราบซึ่งถึงแก่พระราช
พสกนิกร อันเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาคุณ
ล้นเกล้าของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง. (ขอ
แจ้งให้ท่านเจ้าของหนังสือพิมพ์ ทั้ง
กล่าวนามมาแล้วกราบ ณ. ทนด้วย.)

ข้าพเจ้าอยากจะได้เห็นราษฎร ...
เพราะกว่าจะกลบมากก็ถึงอีกนาน

อาชญากร

ผู้ปล้นคนยากเข็ญ

ทั้งอิฐปูนและซีเมนต์เหล็กซึ่งประกอบขึ้นเป็นकु
เสียงคอกครั้งใช้เวลานานถึงตั้ง
ข้าวแดงแข็งระคนด้วยก้อนกรวด
น้ำแกงข้นขุ่นล้นกลิ่นยั่วอาเจียน
เจ้าคือคุณแน่แล้ว!
เขาสั่งเจ้าไว้ทำไม?
“เพื่อคว่ำอิฐราฟของคนที่ทรยศกัน
เพื่อคุมขังกักโทษในจำมิด
เพื่อตั้งพื้นที่เหล่าอาชญากรผู้เป็นภัยต่อสังคมมนุษย์”

คุกเฮย, เจ้าถามว่าข้าทำผิดอันใดหรือ
จึงเข้ามาอยู่ในโอบล้อม (อ่านต่อหน้า ๓๕)

โตม "ศรีบูรพา"

เมื่อข้าพเจ้าจากสยาม
มาสู่ลัทธิเชอร์เชนด.

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘-
อีกสามวันเท่านั้น เราก็ต้องจากไป
แล้ว ฉะนั้น, จึงตั้งใจจะไปนมัสการ
พระพุทธชินสีห์ ที่วัดพระนิเวศน์
วิหาร รวมทั้งสมเด็จพระสังฆราช
ด้วย.

เมื่อไปถึงวัดพระนิเวศน์วิหารคอน
ถ้ำขวิดนั้น มีพระราชาชนผู้ว่าข้าพเจ้า
ระมา มีพระบวชอยู่ข้างแต่ไม่สู้มากนัก
เจ้าไปในพระอุโบสถ รุกเทยบนมัส
การ ฯลฯ แล้วได้โอกาสพูดปฏิสนธิ
การกับพระสงฆ์สงฆ์ราชชน นำ
พระสงฆ์ที่มีสมณศักดิ์สูง มาให้รู้จัก
โดยปรกติ ได้เคยเห็นหน้าท่านเหล่านั้น
มาจนชินแล้ว ทรงนำข้าพเจ้าไปนมัสการ
พระสุปฏิปันณณ์มีพระพุทธรูปสำคัญ
องค์หนึ่งประดิษฐานอยู่ ชื่อพระโพ
ธิสัตว์ พระองค์นี้ทรงเคยเล่าประวัติ
ให้ฟังมาก่อนหน้าท่านขวิดแล้ว พลั
งท่านขวิดก็สนมการลา.

ตอนนั้นมีราชบุรุษคนหนึ่งมาตาม
ตัวก็ยึดเย็บตะขอยึดติดกัน จนรู้สึก
เกรงใจไปว่า รอดทั้งนี้มาจะจับเอาใครเข้า
บ้าง ข้างแคว้นที่คึกคักๆ ที่ไม่มีอันตราย
อันใดเกิดขึ้นแก่ประชาชน ที่ท่านขวิด
ในหมู่ประชาชนที่มารวมกันอยู่ด้วยนี้ จำ
ได้ว่ามีบางคนที่เคยเห็นที่พระมหาปราชญ์
เป็นประจำมิใช่ใครๆ ไปได้ว่าเวลา
จากไหน จึงไปให้พระมหาปราชญ์ได้
เสมอเกือบทุกวันมิใช่ใครๆ พุทธรูปและ
วันอาทิตย์ พวกนี้ก็มีที่วัดด้วยเหมือน
กัน.

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘-
เกียของลงพิงและเคี้ยวข้าว.

วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘-
เราจะต้องจากไป ในวันพรุ่งนี้แล้ว
อะไรๆ ก็ถึงเสร็จหมด ทานาถักทอ
การก็มีอยู่พร้อม. ข้าพเจ้าไปถวาย
ยังกลาพระบรมมหาราชวัง ของพระบรมราช
บุพการีของเรา ทั้งสมเด็จพระมหา

กษัตริย์ และสมเด็จพระบรมราชินีใน
วังภาคก่อนๆ แต่ ก็ไปถวายยังกรม
การพระวรราช เราต้องทูลขอให้เสด็จ
ในวันนั้นและไปพุ่มไม้ตามที่ได้เคยไว้แต่
เดิม เพื่อจะรับไม้ให้ข้าพเจ้า เพราะพรุ่ง
นี้จะได้เวลาและนัดข้าพเจ้า ให้ราชบุรุษ
เห็นหน้ากันโดยทั่วถึง.

เมื่อออกจากพระที่นั่งโศภนคัมภีร์
อันมาซึ่งพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ผู้
คนละไรช่างมากมายเช่นนั้น! เมื่อเวลา
นั้นข้าพเจ้าก็ได้เข้ามาถามว่า ราชบุรุษ
ให้ไปรับราชชนเจ้ามาหรือไม่ ในขณะ
ที่ไปถวายยังกรมพระวรราช คอยเชื่อว่า
“ให้ข้าพเจ้า” เพราะเหตุว่าวันอาทิตย์
เป็นวันสำหรับประชาชน เป็นวันของเขา
จะไปทำนุเสียดใจอะไรได้ และอีกว่าวัน
นั้นเป็นวันสุดท้าย ก่อนที่เรามาจากบ้าน
เมื่อไปด้วย ข้าพเจ้าก็อยาก
แต่เห็นราชบุรุษ เพราะกว่าจะได้กลับ
มาเห็นเช่นนั้นก็คงอีกนานมากวัน
พฤกษศร รัชการการดำเนินอย่างเดิม
เพื่อติดตามไปให้รอดพ้นให้สะดวก ไม่
เหมือนอย่างเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ที่
มากันแล้ว ข้าพเจ้าไป....

วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘-
วันถึงวันที่เราจะต้องจากไปแล้ว....
พลัดเวลา ถึงจากพระที่นั่งพร้อม
ลาเจ้าหน้าฝ่ายใน ณ พระที่นั่งชั้นล่าง
นั้น แล้วก็ไปยังวัดพระแก้ว เพื่อ
การลาพระแก้วมรกต และพระภิกษุ
สงฆ์ ลาเจ้าหน้าฝ่ายพลเรือน ลาข้าราชการทั้งไทยและฝรั่ง แล้วก็ไปขึ้นรถ
ยนต์ พอรอดแล้วออกไปก็ไปถึง ๒๐๐
เมตร มีหญิงคนหนึ่งเข้ามาทัก
แล้วส่งกระเป๋าส่งให้ข้าพเจ้าในราชรถ
ก็ไม่ใช่ไปว่าจะมีอะไรอยู่ในนั้นข้าง
ที่จะเป็นถั่วกระป๋อง! เมื่อมาถึงก็กลายเป็น
รถที่ปรากฏว่า เป็นรถที่ที่พร้อมมาก
ตามถนนผู้คนที่ช่างมากมาย เสียวิ่งๆ
ก็ทนรอช้าตามเสด็จราชบุรุษเข้ามา
ใกล้จนจิตรรถที่เรานั่ง ก็วิ่งเพื่อเกินกว่า
ล้อรถของเรา จะไปเทียบเข้าข้างใคร
เข้าข้างไหน รอดแล้วผู้ส่งคนไปโดยง่าย

ที่สุด ถึงกับขยาดพิง รอดแล้ว
 ขนไวยัง ภาระทางผ่านมา ได้อัน
 เลี้ยงใครคนหนึ่ง รังสรรค์ ทั่ว ๆ ว่า
 “อย่าละทิ้งประชาชน” อยากจะ
 ร้องบอกเขาจนไปว่า ถ้าประชาชนไม่
 “ทิ้ง” ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะ
 “ละทิ้ง” อย่าไรได้ แต่ถ่วงไว้
 และเลยไปไกลเสียแล้ว.

เมื่อมาถึงขอนแก่นเมือง เห็นนิสิต
 มหาวิทยาลัยต่างเฝ้ามาเพื่อส่งเราให้ถึง
 ที่ ไร่ของที่ระลึกเป็นรูปเครื่องหมวย
 ของมหาวิทยาลัย ๑๑.๕๔ น. พิภาณณ์
 มีเวลาเหลืออีกเล็กน้อย สำหรับเขียน
 เครื่องแต่งตัวให้สโมสรนายทหาร คือ
 รากนั้น ไปขึ้นเครื่องขึ้น ก็เผ่าฝูง
 คนซึ่งเฝ้าที่เราอยู่ในอารักขา.

เมื่อขึ้นมาอยู่บนเครื่องบินแล้ว ก็
 ยืนมองเห็นเหล่าราษฎร ไชโยเสียง
 ไชโยให้ร้องอวยชัยให้พร แต่เมื่อคน
 ประจำเครื่องขึ้น เริ่มเดินเครื่องก็จะ
 เครื่อง ๆ เสียงเครื่องจนกระทั่งหัว
 ไทว กลบเสียงให้ร้องถึงตัวฟ้า
 ของประชาชนที่กั้นอยู่จนหมด พอลง
 ๑๒ นาฬิกา เราออกเดินทาง มานับ
 วันอยู่เพื่อพระนครสามารถ ยืนมอง
 เห็นประชาชนเห็นเครื่องบินที่ลงบน
 ทุกสายในพระนคร.

ย้ายหน้าไปหาทิศระนาบกรุงเทพฯ
 ไปยังเกาะสีชัง (สีดอน) เสียงเครื่อง
 อันถึงสันทีพรวน หากอยู่ โดยยกระ
 ทุก ที่ระที่จะกระโดนออกมาให้สุดเสียง
 กันนั้นจึงมีใครพูดเลย ทางทิศ
 สู่ที่ท่าอากาศยานไทยแล้วจึงคิด...
 แปลกก็เหมือนกัน ที่ไหนไปคิดว่า
 เพียงชั่วไม่กี่ชั่วโมง ที่ผ่านมามีอะไรกัน
 เอง เราจึงตระหนักไปด้วยประชาชน
 จนชาวไทย แต่เคยมาแล้ว เรา
 กำลังเฝ้าอยู่เห็นท้องทะเล อันกว้าง
 ใหญ่ไพศาล แม้จะมีเสียงเครื่อง
 ย่นกร ฤดูเดือนเดียว และนั่งอยู่กัน
 ที่ เฝ้าเราเสียงกร ๆ เสียงจากสิ่งมี
 ชีวิต ไก่จากฟาร์มไก่ชนแล้ว และ
 กำลังขึ้นกับเสียงขลุ่ยระนาด ของ
 เครื่องดนตรีนั้น (อ่านต่อหน้า ๓๑)

๒. แม่ “ลืมห่อ” ก็มีการเลือกตั้งด้วย.

การเลือกตั้งในสหรัฐอเมริกา
 ก็มีการเลือกตั้งของเรามีข้อแตกต่าง
 กันในประการแรกคือ “จำนวนบุคคล

ถึงคนเลือก

คนที่เข้ารับเลือกตั้ง” ข้อแตกต่าง
 อันเห็นได้ชัดจากการ เลือกตั้งประธา
 นายิกและรองประธานาธิบดี ซึ่งของ
 เราไม่มี ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา
 ก็มีอำนาจสูงสุดเพียง “พระมหากษัตริย์” — “หัวหน้ารัฐบาล” และ
 เป็น “จอมทัพ” เพราะฉะนั้นการ
 เลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง จึงรู้สึก
 ว่าเป็น “ของชาติ” อันระบอบไทย
 คล้ายเหมาะสมไปตรงตำแหน่งกษัตริย์
 นั้น ถ้าหากได้คนเองอันพลกหรือพวก
 หัวไม่ ไปเป็นประธานาธิบดีแล้วไซ้
 บางทีก็ยากนักถ้าจะภาวภาวอกว่าการ
 เลือกตั้งในพระเศียรสุดคุณวามเพียง
 ใด. สำหรับวิธีการเลือกตั้งของเรานั้น เรา
 ไม่ให้เลือกกันโดยตรงวิธี โดยตรง หาก
 เราเลือกกันแทนไปนั่งในสภา แล้วสภา
 ก็แต่งตั้งรัฐบาลต่อไป อันแตกต่างอีก
 อันหนึ่งก็คือ วิธีของสหรัฐอเมริกา
 ถ้า ผู้เป็นรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องเป็น
 แทน แต่หากประธานาธิบดีผู้ซึ่งเป็นหัว
 หน่าวรัฐบาลด้วยนั้น เป็นผู้คัดเลือกเอง
 เพราะฉะนั้น กรณีเช่นนี้จึงแตกต่าง
 กับของเรามากเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม
 ตาม การเลือกตั้งของสหรัฐอเมริกา
 ครั้งนี้ นับว่า “เป็นการเลือกตั้งครั้ง
 ยิ่งใหญ่” เพราะนอกจากการเลือกตั้ง
 ประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี
 แล้ว ยังมีมีการเลือกตั้งบุคคลหลาย
 ประเภทรวมกันไปด้วย คือเลือกตั้ง
 สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน,

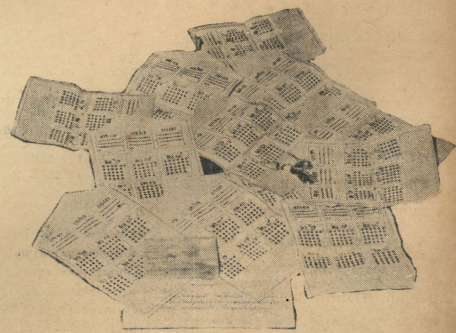
ข้อคิดจากความเป็นจริงมาสู่ข้อเขียน เพื่อเพิกเหงเหงาความโสมม ยุคอันพาลผยอง

ไม่ว่าที่ประวัติศาสตร์จะทรงไว้ก็ด้วยความมมมมม!

นายเทศมนตรี, เจ้าหน้าที่ของรัฐ
 เทศบาล ผู้ว่าราชการ การเลือกตั้งบุคคล
 อื่นประเภทหนึ่ง ซึ่งนับว่าเป็นของแปลก
 ก็คือ “การเลือกตั้งลืมห่อ” ความ
 จริงที่ว่าลืมห่อที่เป็นที่พิศพิศพอเรา
 ชาวหนังสือพิมพ์ก็เห็นเองในขณะนี้
 กำลังสังเกตการณ์ การตรวจหาเสียง
 ในชิคาโก เจ้าหน้าหนึ่งคนเสวยรับ พงษ์
 วัณนี หลานหลานอาสารเข้าแล้วก็
 อำพันสีก็พิศพอว่า ไม่มีการเลือก
 หนึ่งบุคคลอื่นประเภทหนึ่งคือ “ผู้แทน
 หักสุตรพลิกศัพ” คุณเสวยผู้
 อารมณ์ขันก็พิศพอว่า “บ๊ะ โอ
 ที่นั่นลืมห่อก็เลือกตั้งด้วย” อัน
 ที่จริงแล้วถ้าหากจะ “ผู้แทนหัก
 สุตรพลิกศัพ” ที่มีความสำคัญไม่
 ง่าย “อันสุตรพลิกศัพ” ภาวชาเป็น
 คำที่พยายความว่าเป็นการลืมห่ออัน
 หนึ่ง เพราะฉะนั้น เราจึงคิดว่า

อันสุตรพลิกศัพ เป็นหน้าที่อันสำคัญ
 ที่ระดมความยุติธรรม ตามกฎหมาย
 ของเราคือคือเขียนเหมือนกัน แต่
 ความยุติธรรมมีอยู่เพียงใด ก็เห็น
 กันอยู่ ทั้งในกรณีโรมมลายูซึ่งตัวลืมห่อ
 รัฐมนตรีเป็นต้น ในทางสามัญสำนึก
 ก็ย่อมเห็นกันแล้วว่า โรมมลายูอยู่
 ถึงชายแดนไทย จะมีพยานในทวีป
 ปลายใดก็เกี่ยวพันถึงลัทธิมีการขับ
 ผู้ก่อตายนามลิดและเมื่ออยู่ถึงชาย
 แดนไทย ระบอบเครื่องขึ้นมาทันต่อการ
 ปล้นภัยหรือ สมมุติคือไปล่ามา
 เครื่องขึ้นก็ขึ้นเวลาจากเครื่องขึ้น
 ก่อนเมือง ไม่มีใครทราบยังเลยหรือ
 ว่า โรประเภ ๕๐๐ กิจการที่จะ
 การอันนี้อาจขึ้นในประเทศไทย นอก
 หากนั้นสิ่งนั้นหรืออย่างนี้ก็คือ เมื่อ
 คนชาวกะหมัดขึ้นหน้า ศิยานนท์ไม่
 เรื่องการขับผู้ก่อตายน ก็ในโรประ
 เเภ ๕๐๐ ก็สามารถลงสู่โลก

เมื่อข้าพเจ้าได้ยาก สักเหตุ
 การในการเลือกตั้ง ในสหรัฐอเมริกา
 การรู้ลัทธิ มีความลึกลับก็ถูก
 ขึ้นประการ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ตอไม้ค้ำ

ฟิลลิปเป็นลัทธิทรกสลด แมกไซไซดา.

(จาก ไทวาร์วัน ๑๘ มี.ค. ๒๕๐๐)

เราไม่ปฏิเสธว่าไม่มีความรู้สึกเลวใจอย่างหนึ่งเลย ในการหาไปอย่างไม่มีนัยของแมกไซไซ ประทานชีวิตแก่ฟิลลิปส์ ซึ่งต้องประสพภัยที่เหตุก่อของมนุษยชาติโดยนเคาะเขย หลังจากที่จะหนีออกจากเกาะนั้นเพื่อกลับนครหลวงแมกไซไซ แต่ความรู้สึกของเราที่มีต่อเหตุการณ์อันชวนสลดใจครั้งนี้ มันพ้องกับความรู้สึกว่าความสำคัญในฐานะเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกเท่านั้นเอง แมกไซไซจะเกิดกับส่วนชาวต่างชาติของอเมริกา อีฟานี ประโคมข่าวว่าโลกให้ญูเลียวริชไปคนหนึ่ง แมกไซไซจะว่ายังกล่าวออกมาว่า "เป็นการสูญเสียหนึ่งถึงพันของโลกละ"

แม้จากการแถลงข่าวของสำนักข่าวอเมริกันเอง ทำให้เรายังคงสงสัยคำว่า "วีรชน" น้อย เพราะทางสำนักข่าวเพียงโดยอ้อมว่า คลาโร เเร็คโต สมาชิกสภาผู้แทน ก็เป็นคู่แข่งที่มากลัวของนายแมกไซไซ ซึ่งก็หมายความว่า คลาโร เเร็คโต เป็นผู้ชนะจิตใจประชาชนชาวฟิลิปปินส์ ไว้ไม่น้อยเลย แต่เป็นบุคคลที่อเมริกาไม่พึงปรารถนาอย่างยิ่ง ที่จะให้เข้ามาปะทะปะทในวงการเมือง เพราะนาย คลาโร เเร็คโต ผู้นี้ มีหัวแค้นต่ออเมริกาอย่างรุนแรง อันจะเป็นผลให้ ผลประโยชน์ของอเมริกาในฟิลิปปินส์ ต้องสลายตัวลง ด้วยเหตุนี้กระบอกเสียงของอเมริกา จึงพยายามอย่างขยันที่จะสร้างความปั่นป่วนให้เกิดขึ้นในฟิลิปปินส์ เพื่อชักนำนาย เเร็คโต เเร็คโตออกไปเสีย โดยไม่คำนึงถึงว่าการกระทำเช่นนั้น จะเป็นการสอแทรกกิจการภายในของฟิลิปปินส์หรือไม่.

นักการเมืองที่ยกมีนอยู่ในสหรัฐ ย่อมปฏิเสธไม่ได้ว่านายแมกไซไซผู้นี้ คือผู้สั่นคลอนเสถียรภาพของอเมริกา การที่นายแมกไซไซนี้เป็นประธานาธิบดีคนใหม่ ก็คือแรงหนุนจากอิทธิพลของอเมริกา ในเป็นความจริงที่เราอยู่ทุกวันนี้ คณะกรรมการที่อเมริกาบอกอย่างแมกไซไซเข้เป็นวีรบุรุษขึ้นมา ก็เป็นสิ่งที่น่าเห็นใจอย่างยิ่ง เพราะความสับสนพิวณที่มีอยู่อย่างแนบแน่นต่อกัน นอกจากนั้นอเมริกาขี้นมีความท้อแท้ทางมาก ด้วยเกรงใจว่าอำนาจทางการเมืองของฟิลิปปินส์จะเปลี่ยนมือไปจากสาวกที่ซัดสัดย์ของตน ทั้งนี้เห็นได้จากถ้อยแถลงของชาวฟิลิปปินส์ว่า คลาโร เเร็คโตนั้นเป็นบุคคลที่โคจรอยู่รอบๆ แมกไซไซจากการมรดกกรรมของนายแมกไซไซ ซึ่งพิจารณาจาก

รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย

พอ ส.ส. สมศักดิ์ ๙ เสนอพระประธาน "ขุนพลดาบ" โถง สุวรรณทศ ฝ่ายประชาธิปไตยก็ลุกขึ้นเสนอขายญูเก้ง ทองสวัสดิ์ เจ้าคนคึกคักทันที.

ข้างฝ่าย ส.ส. ญู เอี่ยมคล้าย สักกัพรรคเสรีประชาธิปไตย (นอกวงล้อพิมพ์) นั้นถึงตนการอยู่เป็นน่านก็ลุกขึ้นเสนอต่อที่ประชุมว่า การเสนอขุดคนเข้าแกนก็แตกต่างกันประจักษ์กันควรจะให้มีการขยายคุณสมบัติกันเสียดีกว่า มีความสำคัญอย่างไร และมีความสามารถอะไรไว้ แต่ท่านประธานไม่รับฟัง.

พอเสนอชื่อเข้าแกนก็เกิดในท่าแพ่งประธานได้เพียง ๒ คน ส.ส. อาวิชัย คันถะชาล (ไม่รู้ว่าเวลานี้สังกัดพรรคไหน) ก็ทำตัวประหลาด "หนึ่" ลุกขึ้นมาเสนอให้มีการเสนอชื่อ ที่ประชุมไม่มีใครคัดค้าน และให้มีการลงคะแนนลง โยนเขาออกการใช้ญูการรวมการทวงคะแนนของทุกฝ่ายเข้าด้วยกัน มี ส.ส. แก้ว ส.ท.กระแสนร์ เสริมมงคล, นายโพธิ์ สวัสดิ์ นายเทียม โชนนัท ประธานชัย, นายถวิล วิจิตรานนท์ นายทองดี ศักมารักษ์ เสริมมงคล, และพลโทว่า จำเป็น จารุเสถียร ประเทศ ๒ เป็นกรรมการทวงคะแนน.

ปรากฏผลอย่างว่า พระประธานได้คะแนน ๑๑๗ นายญูเก้งได้ ๖๑ คะแนนเสีย ๓ คะแนน เห็นว่าพระประธานได้เป็นประธานตามเดิม พอประกาศผลแล้วก็มีเสียงปรบมือเอวี่งจรรว พอเลิกก็ตัวประธานแล้ว ก็เสนอต่อที่ประชุมว่าคนทั้งนี้ทั้งนี้คงถูกที่ถกยาก อีกตรงประธานผู้สละตำแหน่งเพื่ออ้างขึ้นในโทง ได้เสนอขายนม อู่มณี, ส.ส. อาวิชัย คันถะชาล, เสธ ส.อ. อัมพร สุวรรณชด, ดาวโสภะปาร์ก พิว ญูนากเสธ นายทิม ภูวิพัฒน์ นักกีฬาชาววัง แกลง นายทิม ภูวนทิวังเพื่อลัญชีเข้าแข่งขันเพียง ๒ คน (อ่านต่อหน้า ๓๐)

三〇

หนังสือออกขุดขึ้นใหม่ จากของเรือสำเภาที่พบของพวก ครีเอตหรืออยู่ประมาณ ๑๕ ปี แต่กระนั้น มอดูลข้างใต้ก็เสียหายเหลือเกิน เมื่อเทียบกับความ คล่องตัวให้ภาชนะของทะเล และความแข็งแรง ของกะโหลกของมนุษย์นั่นเอง.

เราอาจสังเกตว่ามีต้นธาร (Almaas) ไหล ๆ กับกระดิกโล หลังจากที่เราขุดมันขึ้นมาแล้ว เมื่อเวลา ๑๑ ชั่วโมง ๕๓ นาที เราพบหินน้อย ๆ ราว ๑๐๐๐ กว่าก้อน คือเป็นเศษหินที่มาจาก เครื่องปั้นดินเผา และหินที่มาจากหิน แล่หินจากเครื่องปั้น ที่มาจากเรือในทะเล...

เราไปพักอยู่ ๒ วันแรกที่ที่พักนั้น และ ได้พักที่น้อยอยู่หลายวัน ในตอนนั้นสมุหพระ รามราชเดโชฯ ของพระเจ้ากรุงฯ ได้เชิญพระ ราชปราชญ์ราชองครักษ์ลงมา ข้าพเจ้าก็ได้บอก พระราชธิดาเล็กให้พาตามสมควร นอกประตู ของห้องเรา มีตำรวจยืนป้อมคันธนูอยู่ ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลอินโดนีเซียไว้ เพื่อความปลอดภัย ของเรา.

กรุงโคโรเป็นเมืองใหญ่ที่เต็มไปด้วย ภัยพิบัติสมัยใหม่ แต่เมืองหลังของศึก เหล่านี้ มีบ้านถาวรกระจัดกระจายอยู่เป็น อันมาก บ้านเหล่านี้เป็นที่อยู่ของคน ๗๗ เลี้ยงชีพเลี้ยงชีพในละแวกใกล้เคียง อื่น ๆ อีก ตามถนนตรงกลางที่เต็มไปด้วย ผู้คนแบบดึกดำบรรพ์คนใดคนหนึ่งก็พบกัน ไม่มีความรู้ และกลัวแต่คนต่างชาติ ภัยพิบัติครั้งใหญ่ ไม่เกิดขึ้น เป็นผู้ชาย ทั้งนั้นเกิดขึ้นไม่มีผู้หญิงประสบภัยเลย คล้าย ๆ กับการว่าอยู่คนเดียว ผู้คนพลัน อธิษฐานและสวด คาถาตามหมู่ผู้ซึ่ง ถิ่น รวบรวมไว้มากมาย แต่เป็นร่ายรำ ที่ขยับเขยื้อนอย่างเร็ววิธีโดยมาก.

วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘- คืบหน้าสงครามแล้ว ถ้าไม่คำนึงถึงสิ่งที่มาจากการตั้งโศกนาฏิกิริยาที่พิศ ดินอาวรา เข้แล้ว ก็ออกเดินทางไปยังนาม นินด้วยรถยนต์ สมุหพระรามชน เดียรของพระเจ้าฟาร์ก มางส์และ เชิญพระพร ให้เกิดทางไทยสวัสดิ์ของ พระองค์มาประทศ...ข้าพเจ้าก็ขอขอบ พระราชหฤทัย และขอให้ความร่วมมือ ภายใต้อำนาจของพระประมุข กับขอ ขานพพร ให้ประชาชนพลเมืองของพระ องค์มีความสุขสำราญด้วย.

รอบ ๆ กรุงอิน มีชาวราชนิกษิ รัชทายาทอยู่อย่างกว้างขวางขึ้นอีก เวลา ๔-๕ นาฬิกา เรือออกเดินทาง ก่อนมา อิด ๕๐ นาที ที่ผ่านเขาเลชันตามเดียร เมืองท่าใหญ่สุดของอินชี่ป วนันคั้ง

มีเงิน ๕ ชั่วโมงกับ ๕๐ นาที ริดจ กรุงเนาว์ราว ๆ ๑๗.๐๕ นาฬิกา.

ไม่ทำอะไรไปโดย เรือสาม วันที่แล้ว เราอยู่ที่นี่เมืองไทย และวัน นี้เราจะถึงตัวเมืองอินชี่ปแล้ว ระยะ ทางถึง ๑๐,๐๐๐ กิโลเมตรกว่า...เวลา ๔.๕๐ นาฬิกา เราก็ตกในสี่กระแสด อกบนแบริ่ง ทำให้เรือกระแทกกับฝั่ง และเข้าไปกว่าห้าพัน ๑๕ นาที เมื่อ เวลา ๑๖ นาฬิกาข้าพเจ้าขึ้นอีกเป็น ๔๕ นาที เราก็ตกในอินชี่ปที่ทะเลลึก เมื่ เเคอร์เรนิน บางเวลาก็มองแต่เห็น เกาะต่าง ๆ เกาะใหญ่ที่สุดก็เกาะ ชารกนิเยนและครือชีกา กว่าทะเล เห็นถึง ๑๖.๕๐ นาฬิกา เป็นชาย ฝั่งของฝั่งทะเล ออกจากฝั่งด้วยเท้าแทน เราจะได้ถึงตัวเมืองแล้ว... ภาค ของพิลาส์ ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยเมฆพายุตก แลเห็นเมือง ๆ ที่ตั้งอยู่ริมทะเลสาบใหญ่ เราก็ตกฝั่งหน้าไปยังเมืองนั้นก็คือ เมือง เนเวา อันเป็นที่หมายปลายทางที่เรา มาด้วยเครื่องบิน และเราจะต้องจาก พวกประจำเรือไป คนประจำเครื่อง อันหนึ่งเป็นคนที่ถือเครื่องเรามาไว้ ให้เครื่องลงเป็นครั้งแรก อันนี้อยู่อยู่ เมืองของอินชี่ป แล้วก็ร่อนลงสู่พื้นดิน เมื่อเวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา.

อธิบดีกรมพิธีการแห่งรัฐบาลสวัสดิ์ ได้มารายงานในนามของรัฐบาล และ แนะนำให้รู้จักกับ ข้าราชการราชการ ที่มาร่วม นักเรือนไทย อธิการทูตไทย และข้าราชการไทย ที่พักกันมาไว้ด้วย รัฐบาลสวัสดิ์ จักรยณกรโอสถเรวดี เมืองโลซาน ซึ่งอยู่ห่างจากเนเวาไป ราว ๖๐ กิโลเมตร.

อธิบดีกรมพิธีการและอธิการทูต ไทยอินชี่ปไปกับข้าพเจ้าด้วย อธิบดี กรมพิธีการได้เล่าให้ฟังว่า รัฐบาลสวัสดิ์ มีความยินดีกับข้าพเจ้าเลือกมาอยู่และ มาศึกษาที่สวิตเซอร์แลนด์นี้ ขอเขา ว่าชอบประเทศนี้มาก เขาได้ชวนให้ ชมสถานที่ต่าง ๆ ที่เข้ามา โดยคิดว่า ข้าพเจ้าไม่รู้จัก และรู้สึกประหลาดใจ

มากเมื่อได้ทราบว่า ข้าพเจ้ารู้จักสถานที่เหล่านี้แล้วเป็นอย่างดี เพราะอยู่ที่นี่ มาถึง ๑๕ ปีเศษแล้ว เขารู้จักสภาพทั่ว เขาเพิ่งเข้ามาที่หน้าใหม่ และเพิ่งมา จากอเมริกาใต้ แล้วเราก็คุยกันเรื่อง อื่น ๆ ต่อไป ในคราวต่อมาเขา เข เป็นคนละเอียดกว่าเรื่องของเรา ทาง ควันขึ้นออกและพระพุทธรูปศาสนาด้วย.

๐ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

พระดำรัสในกรมตรา: ในการประทานสัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ เมื่อวันที่ ๒๐ เดือน พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์พินัย ในตำแหน่งรัชทายาทกรมวิภาคารกระทรวง การต่างประเทศ ประธานสมัชชาไทยเพื่อการสหประชาชาติ และที่ปรึกษาฯ พระภคินีเสด็จฯ ได้มีรับสั่งถึงสาระสำคัญของพระราชดำริที่มีต่อไทยใน ขยายต่างประเทศของไทย ในส่วนนโยบายต่างประเทศที่พระราชดำริที่กล่าว มาพิลาธิ์เป็นโพธิ์ชนัน ซึ่งนายกรัฐมนตรีหมื่นกนกนิกนิกได้ทำในกฎเกณฑ์อยู่ แล้ว ถิ่นเป็นธรรมคำที่ทั้งยังตั้งขึ้นนั้น เพราะทำเท่าไรก็ตามแต่ทั้งรัฐมนิ คร่างประเทศในสมัยที่แล้วมาลงได้ในสมัยที่นี้ด้วย ทั้งรัฐบาลเก่าและ รัฐบาลใหม่ก็เป็นของพระภคินีเสด็จฯ ซึ่งท่านเป็นที่ปรึกษาอยู่ คงถือว่า เป็นนโยบายที่ถูกต้อง ท่านพระดำรัสที่เห็นชอบกับของพระภคินีท่านทั้งนั้นก็ ก็นั้นจึงไม่เป็นอย่างที่กระหัดนั้นมาว่าวิจารณ์ถ้อย เพราะการฝึกสอนพระมา เสนอในขณะนั้นไม่ได้ จนกว่าแต่ละฝ่ายจะได้ฝึกสอนไว้ของใครจะเป็นประโยชน์ แก่ชาติบ้านเมืองอันแท้จริง ทั้งพระคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เรียกกันมา ไซ้เสด็จลี้ลคณิกนิก ถ้าว่าว่ามีผู้มีความเห็นชอบ เพราะเขาเห็นพระพรหม ย้านเราเช่น พม่า เขมร และถ้ามีความดีมีคุณลักษณะอีกผู้ใดก็ไปเลือก ก็โดย ที่กักใจแล้ว ความเห็นส่วนมากรับการถูกตามหลักประชาธิปไตย แม้เจ้าเพชร ราชที่เสด็จออกไปต่างประเทศโดยที่อินชี่ปประเทศลาว เมื่อวันที่ ๒๐ เดือน นี้ยังตั้งว่าจะอีกต่อไปอีกผู้ใดและระบอบราชินีแห่งกรุงฯ ผู้เขียนเห็นแก่กันถึง เอกการฝึกสอนอยู่ ก่อไปว่าใครฝึกสอน แม้แต่กฏวินัยชนชาติก็เลือกกันขึ้น ฝ่ายหนึ่งถือว่าอีกฝ่ายหนึ่งเป็นสมมุติของของสัทธิ และอีกฝ่ายหนึ่งก็ ฝ่าย กล่าวกันว่าแต่ที่เห็นพินัยของอเมริกาซักไป แม้มาขจรรัฐมนิโร ประเทศที่คว ากันเช่นนี้แล้ว ภาครากันขึ้นขึ้นขึ้นก็ถูกทว่าเป็นผู้ของราชินี ส่วนของเราร อกันมากก็ถูกทว่าเป็นผู้ของฝ่ายพระภคินีที่ผู้ของราชินี แต่ความหวัง ทุนทั้งสิ่งนี้เขา รักชาติบ้านเมืองของเขาเหมือนกัน หากว่าถูกมกคณิกนิก กักกัน หรืออะไรไปจึงขึ้นมีทั้งท่านของชาติกันมากกว่ากันกระนั้นขึ้นให้ ครอบเมืองอยู่ไม่นานก็หมดมาว่าถูกสมมุติของชาติกัน. (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ไทย-ลัทธิประชาธิปไตย

พลจ "วิไลวัฒนา" เขาก็กล่าว จำนวนพระที่เรามีความ สุขความ เจริญ ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านคำอธิบาย ใจของข้าพเจ้าในแง่ที่ข้าพเจ้าจะอธิบาย อีกก็ พระองค์ก็อาจพร เพื่อความ เจริญรุ่งเรืองของประเทศนั้นด้วย. เราคงต้องให้ทราบแล้ว...ไม่ซ้ำคำพูด เจ้าจะต้องเข้าใจว่านี่คือ... ภูมิพลอดุลยเดช. ▲

ยุควิชชัชชชช

□ วิทยาการ

ต่อจากหน้า ๑๗

และโซเวียตใช้อาวุธปรมาณูเป็นส่วนใหญ่ในการรบกับเยอรมัน เวลานั้นกองทัพโซเวียต ก็พร้อมสรรพพลทหารและยุทโธปกรณ์สงครามปรมาณูที่จะเกิดขึ้นในวันใดวันหนึ่งเร็ว ๆ นี้ ซึ่งอเมริกาจะหวังรอให้ยากนัก แผนการ "เปิดม่านฟ้า" ของไอเซนฮาวร์นั้น ไม่อาจคุ้มคองของอเมริกา เพื่อรอพัฒนาอาวุธปรมาณูและการโจมตีกับกองทัพเยอรมันของรัสเซียให้พร้อม และว่ากองทัพอากาศโซเวียต มีอาวุธยุทโธปกรณ์พร้อมมูลแล้ว นายพลสตูว์เพิร์ต ยังได้แถลงเตือนภัยว่า ชาวโซเวียตกำลังพัฒนา เป็นอาวุธขดลวดให้รู้ตัวโล่งสันดานภัย ก็กลัดกลั้วเกิดขึ้นจริง ก็ขออย่าได้มาโทษว่ารัสเซียไม่ยอมออกอาวุธแล้วกัน ว่าสงครามที่จะเกิดขึ้นนั้น อนาคต ก็ยังมีสภาพการแตกต่างอย่างใหญ่หลวงกับสงครามที่แล้วมา จะมีการสู้รบอย่างรุนแรงแน่นอน ทารุณโหดร้ายที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสู้รบภาคพื้นดิน—ทางอากาศหรือทางเรือ

โลกจะเป็นเช่นไรในอนาคต ๆ ขอให้ชาวโลกอย่าไปวิตกกังวลที่จะให้สงครามเกิดขึ้นเสีย ขออดทนต่อไป เพื่อรับผลกระทบอันจะเกิดจากนักการเมือง นักทหาร, นักวิทยาศาสตร์ และพ่อค้า ผู้มอบแผนอาวุธที่ร้ายแรงยิ่งกว่าทวีตนิยม มาไว้กับทหารโลก เพื่อผูกมัดเอาผลประโยชน์ทางการเมืองและการค้าไปกับระบอบโซเวียตเท่านั้น ▲

"ความแวม"

□ โลกกลางเมือง

ต่อจากหน้า ๑๓

หนึ่ง เกี่ยวกับการดำรงชีพเลี้ยงของเรากล่าวคือ นายกรัฐมนตรีไม่ยอมให้พูดในสภาวาระโดยเปิดเผย ทรงจำกัดจำกัดผ่านคำ ซึ่งการหาเสียง

ของเขาในที่สุดมุนชน ทำให้ได้รับคะแนนนิยมอย่างไพศาล ยุทธวิธีของเขานี้เช่น ี่จะเป็นของแปลกประหลาดนักใดก็ตาม แม้ทั้งครั้งที่ได้นำมาตั้งแต่ประเทศยุโรปก็การปกครองระบอบประชาธิปไตยมาตั้งแต่ปี ๒๔ มี จน本年 ๒๔๙๑ แล้วก็เกิด ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจว่า เมื่อการเป็นเช่นนี้ โดนนายกรัฐมนตรีมีคดีของเขายัง "ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับคดีนี้" ว่าการพูดในสภาวาระ เช่นที่สภานิติบัญญัติและคณะที่ปรึกษา ไปได้บ้าง เช่นนั้น เมื่อสอญานผู้ใกล้ชิดคนหนึ่งได้ท้วงติงว่า เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะประธานาธิบดีใช้เช่นชาวรัสเซียก็ได้บอกหาเสียงทางการเมือง ทั้งเช่น นายควง อภัยวงศ์ ประพฤติการเช่นนี้เสีย

ข้าพเจ้าเข้าใจว่า นายกรัฐมนตรีประสงค์จะนำเอาสิ่งนี้มาบอกกับชนชั้น เพราะเป็นได้เช่นชาวรัสเซียที่ได้พูดในสภาวาระ ที่เปิดเผย หรือลับ แต่เพราะเหตุที่นักคิดที่ออกของนักของบางคนที่เห็นว่าการ เพราะฉะนั้นการพูดหาเสียงในที่เปิดเผยของพรรคการเมืองในอเมริกา จะกระทำต่อเมื่อเป็นปกติในสิ่งที่หลักเสียงไม่ได้ เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เป็นหัวหน้า คณะบริหารของพรรคไปได้อีกอยู่ในหอประชุมอันคับแคบ จึงต้องออกมาพูดในสภาวาระที่เปิดเผย และที่สถานที่ที่เปิดเผยนั้นแล้ว อาจหาหนทางเลือกอื่นเช่นทำให้พูดกับชนชั้นที่ไม่ได้ เพราะเหตุเช่นนี้เองการหาเสียงในอเมริกาจึงต้องพูดในที่ประชุม มหาวิทยาลัย โรงเรียนทหารหรือที่ศาลาเทศบาลหรือโรงพลศึกษา คราวนี้เป็นพิเศษเช่นนี้อาจทำให้ผู้สวดเล่านี ซึ่งรัฐบาลของระบอบอินนี้ บังเกิดความเข้าใจผิดได้ว่า การพูดในสภาวาระสาธารณะเป็นสิ่งที่ไม่กระทำได้ และถือว่าเป็นข้อห้าม เมื่อข้าพเจ้าได้ข่าวเรื่องราวของเขาคือ ข้อห้ามทำให้รัฐบาลเข้าใจผิดไปด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าคนส่วนมากในวงนี้ว่า ประชานาวินได้ไปพูดที่ห้องจัดโต๊ะนี้ ซึ่งมีผู้ตั้งโต๊ะแทนสภาวาระอันเป็นเพียงเพื่อเปิดโอกาสคน แต่ที่หนทางแสดงความคิดเห็นของผู้ที่คิดนับถือด้วยความเคารพว่า ข้าราชการ ออโตมิคัล สักตักตัวนั้นและ เป็นที่ขมขื่นสาธุการแก่หนึ่ง และในการพูดของเขาเป็นปกติก็โดยเปิดเผย อย่างที่พูดอย่างมาแต่ก่อนนี้ ย่อมเป็นแล้วแต่แล้วว่า ถ้าบทกวีของศรี พิลกเศวตเข้าใจว่า การพูดในที่สาธารณะเป็นข้อห้ามเช่นนี้ย่อมผิดได้ เป็นความเข้าใจที่รับทราบมาโดยผิดพลาดอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม นับแต่ที่เราไปถึงซานฟรานซิสโก เราไปก็ "พืช

เซอร์แมนส์วอร์ฟ" ที่ผ่านเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง ในด้านประวัติศาสตร์แห่งนั้นแล้วก็ไม่ไป พืชเซอร์แมนส์แล้วเหมือนหนึ่ง ไม่ไปไปถึงซานฟรานซิสโกเลย ที่นั่นเป็นท่าเรือซึ่งเต็มไปด้วยอาหารทะเลสดพร้อมอย่าง และถ้าเราเสียเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อลงเรือเที่ยวแล้วเรือพาเราไปเที่ยวตามชายทะเลของซานฟรานซิสโกซึ่งเรียกกันว่า Bay Cruise ซึ่งมีนักท่องเที่ยวที่มากว่า "ตุลย์อ่าว" การเที่ยวนี้ ราคาที่เที่ยวของมันเป็นค่าที่เกือบ สักแต่เป็นหนึ่ง ของมัน ถูกตลาดเราไปถึงนั้น อย่างช้าทันเวลาแล้ว เพราะฉะนั้นราคาจึงถูกกว่าที่อื่น ราคาแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คืออยู่ ๒๕ บาท เกิน ๑๓ บาท นักบินในราคาที่เรียกกันว่า "ตุลย์อ่าว" ๑ ชั่วโมง ซึ่งจะทำให้ได้เที่ยวสถานที่ต่างๆ ไม่มากนักก็ถือว่า "ตุลย์อ่าว" ๒ ชั่วโมงราคาเพิ่มอีก ๑ เท่า แต่มีบริการที่จะให้ดูนกมาที่เกือบ นอกจาก "ตุลย์อ่าว" แล้วอาหารทะเลซานฟรานซิสโก เป็นอาหารที่เลื่องชื่อลือชาจริงๆ ทั้งและอยู่ทั่วไปที่เท่าเทียมพร้อม เห็นแล้วที่ใจอยากไป

ใกล้ที่อ่าวไทย นักล่าวาเรายุ่ง

ว่า "บรรพบุรุษของปู่และทวด" เป็นแน่อย่างไรก็ตาม จงที่เราคนใดคนหนึ่งคนหาว่า ซึ่งตกลงไปในทะเล (อย่างที่เคยเกิดขึ้นในภาพยนตร์บ่อยๆ) การที่รู้ว่าท้องฟ้ามีเหล็กอยู่แต่ราคาหนึ่งเป็นเงินมาในระดับค่า มันเป็นเหล็กอยู่เคอร์ ของผู้สวดเล่านีบอกคนหนึ่งที่เห็นได้ชัดว่า เป็นเหล็กอยู่เคอร์ โฆษณาเสียงของผู้สวดเล่านีบอกคนนั้น นาย วิซาร์ วิซาร์ เหล็กอยู่เคอร์ถ้าเป็นอีกความสั้นว่า "เลือกวิซาร์ดีเน็ด" พลซาว์เราอีกนั่น เหล็กอยู่เคอร์ในเมืองไทยทันที เพราะเราได้ทราบกันก็อยู่แล้ว เหล็กอยู่เคอร์ในเมืองไทยมีบทบาทในการหาเสียงอย่างแข็งขัน

รู้เข้าพาเข้าร้านอันหนึ่งลือลือที่กับชาวไร่ เกือบนั้นมันเป็นของที่สุดคนเลือกที่จะขาย วิซาร์ดีเน็ดแต่ในข่าวไม่แจ้งให้ทราบได้มี คนค้ากันขึ้นขึ้นติดกรมตำรวจ นั่งหาเสียงรวมอยู่ด้วย นอกจากนั้น วิซาร์ดีเน็ดแต่เพียงคนเดียวเท่านั้นเอง. ▲

สมัน เรืองไกร

๒๔ มี.ค. ๒๕๐๐

มีในท้อง

วิธีฉวยโอกาสในใจ
สำหรับผาดองคนใจเก่ง

ฟิโอ ปอมเมด

ฟิโอ ปอมเมด ประดิษฐ์โดย ดร. ฟิโอ ปอมเมด เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ทาผมให้เงางามและนุ่มนวล มีกลิ่นหอม และใช้ได้ง่าย

บริษัท ฟิโอ ฟิโอ จำกัด
876 ซี่งคองคิงคิง พระนคร
กรุงเทพฯ

ยุควัยชบวัยชบวัยชบ

๘ ขบวนการการเมือง

ต่อจากหน้า ๓๒

ในเรื่องการเลือกตั้งคราวที่แล้วว่า ใครทรงใช้ภาษา 'ไม่เรียบร้อย' เช่นเดียวกับท่านจอมพล ป. พิบูลสงครามและบริษัทต่อไปว่า เป็นทั้งธรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการ 'เริ่มก่อตัวของประชาธิปไตย' ซึ่งเป็นที่ ๒๕ ถ้าเป็นหญิงและชายถูกขบรวก ที่มหานาไปโรงเรียนได้แล้ว และการเลือกตั้งนั้นก็ได้เคยกระทำกันหลายครั้งมาแล้ว และก็ไม่เคยมีการนำวลีมาลงบนแผ่นวัน ซึ่งข้าราชการออกหาเสียงให้แก่พรรคการเมืองเป็นจำนวนมาก ดังที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยและเจ้าพนักงานเมือง นายอำเภอถูกฟ้องร้องกันอยู่หลายคน ในหลายคาบต่างประเทศที่องค์การสหประชาชาติ คงมีความรู้สึกเป็นจริงที่แท้จริง เพราะตามมรรยาทของนักการทูตที่ดี ย่อมไม่เอ่ยถึงความชั่วความบกพร่องของอีกประเทศหนึ่งต่อหน้าเจ้าของประเทศ แต่ว่าได้ทอดพระเนตรหนังสือพิมพ์บางฉบับในอเมริกาที่กล่าวถึงการเลือกตั้ง อันแล้วก็พอจะเกิดลางร้ายได้บ้างเหมือนกัน หนังสือพิมพ์ในเมืองอังกูณและฮ่องกงถึงกับเรียกกล่าวถึงเหตุการณ์ดูย เล่นเอาคนไทยหัวมันไป.

เราเห็นใจเหมือนกันที่เสียใจในกรณีในฐานะที่ทรงเป็นเอกอัครราชทูตในการทุกหาวที่เข้ายากแม้วัน และยิ่งพระองค์ท่านมีตำแหน่งเป็นที่ถูกขบรวกพระคัมภีร์ก็ยาก อันเป็นรัฐบาลที่ท่านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศอยู่ด้วยแล้ว ก็ยังมีพระกรุณาอยู่เองที่ทรงมีสิ่งไปทำงานดังให้เป็นของธรรมดาเท่านั้น เหมือนกับ บิชอป เอกอัครราชทูตอเมริกัน ออกที่ท่านจอมพล

นายกรัฐมนตรีที่คิดว่าใกล้ถึงซึ่งหทัยเลือกทั้งกับคน ซึ่งคุณสมบัตินั้นเรื่องใครบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ผู้ซึ่งเพิ่งกลับจากไปคือการเลือกตั้งทั้งที่รัฐมนตรีที่เป็นกล่าวได้ว่าชาติไทยมีเพียงแต่เครื่องกลไกที่ใช้กันอยู่ถึง ๕ คน อาจารย์เป็น สมัยชาวยุโรปพอโยไปอยู่อเมริกาใหม่ ๆ ก็ให้ ที่ซึ่งขบรวกเรื่องมาปลดปล่อยให้ท่านจอมพลตามวิธีของชีวิตอาหารทุก อย่างไว้ก็ตามการเลือกตั้งเมื่อวัน ๒๖ ก.พ. ก็มีความสับสนไปให้แก่คนไทยแปรปรวนไปในทางเบี่ยงเบนซ้ายขวาของคณะ ซึ่งความวุ่นวายนี้เป็นที่รู้ๆทั่วกัน.

ในส่วนที่รับว่า 'ประชาธิปไตยของไทยเพิ่งเริ่มก่อตัว' นี้ทำให้ผู้ซึ่งคิดกันอยู่ต่อไปว่า ชีวิตประชาธิปไตยจะไม่เห็นประชาธิปไตยอย่างแน่นอน เพราะเวลาผ่านมาแล้วถึง ๒๕ ปี เลิกก่อหวอดเท่านั้น แล้วเมื่อระบอบ, ความ, เดิมและจริงได้ ก็จึงวนเวียน ๒๕ ปี ก็จะอีก ๒๕ ปีนี้เป็นอย่างน้อยจะบรรลุถึงแล้ว การสร้างประชาธิปไตยไปไม่ไปก็คนในสหกรณ์พวก จึงหวังให้คนหลังก็เกิดอย่างผล แต่เป็นการปลดปล่อยนักปฏิวัติได้ใหม่อย่างใดก็ตามว่าคนไทยออกนอกแล้ว จึงต้องย้อนรอยหาเพราะเรากำลังเริ่มจัดการที่พอ และเป็นการสร้างสมมติการณ์ไม่ใช่ว่าจะเกิน ถ้าเราถือเอา ๑๐-๑๐ ปีเพื่อให้ลูกหลานบวเรียนอยู่ปฏิบัติเป็นกรณีนี้ก็เกินครึ่งแล้ว ราษฎรไทยก็เลือกใช้ก็ตามที่หน้าตาชาวเขาเท่านั้น.

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

๙ ขบวนการขับไล่ชนกพิราบ

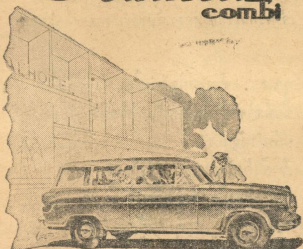
ต่อจากหน้า ๓๒

แห่งวงแขนอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าหน้าตาที่ทางข้าพหมาเป็นคนคุกไม่ สะ อี้, นั่นเป็นคำอีกนั้นแทนการอันเร้นหูแต่สมหรือไม่สม ข้าก็เป็นคนคุกแล้วก็จะกลืนอีกนั้นแทนการของเจ้าตั้งคือได้ออย่างไรจงแหงนหน้าขึ้นสู่ท้องฟ้าให้เห็นเทพาปัสชาวห้องขบปกรณณะเรื่องอยู่กลางเวหาแล้วหรือ? นั่นแหละ... ข้าได้ปล่อยมันไปตัวมันก็ขอข้าเอง

"โอ, คนใจบุญ
คงจะได้รับการปลดปล่อยในไม่ช้า"
คุณเอ, อย่าพูดประหลาดประหลาดให้ข้าใจ
มันแหละ, คือความผิดของข้าละ!
เพราะปล่อยมันคนนั้นเข้าเรือนฉันนี่ละ
ข้าจึงกลายเป็นอาชญากรไป
ต้องถูกขบอย่างนักโทษใจอาตมิต
ข้าพหมาเป็นได้หรือไม่ได้ทำให้ได้หมดคน
มันแต่คนเดียว, ก่อนปล่อยมันน้อยไป

ข้าปล่อยมันจากตัวมันเมื่อตอนนั้น
แม้ว่ามันโยนมันไปนอกอากาศ
ด้วยสายตาก็เป็นด้วยความรัก
คงใจใจชอบด้วยความรักอันแนบแน่น
อ้อ, สิ่งที่มีชีวิต
ชีวิตที่รู้จักเจ็บ รู้จักปวด เหมือนกันหมด

BORGWARD
Isabella
combi

- บอจวาร์ด อีเซลล่า คอมบี้ เป็นที่รู้จักในนาม 'ไอเอ็มบี'
- ขับเคลื่อนได้ทั้งสี่ล้อ
- เป็นรถนั่งสามล้อ มีที่นั่งคนขับและคนโดยสาร
- เป็นรถ 'อเนกประสงค์' บรรทุกของได้มากมาย
- บอจวาร์ดคอมบี้ เหมาะที่สุดสำหรับคนทำงาน และลูกเรือ

บริษัท สยามอากิเตคส์ (อิมพอร์ต) จำกัด

ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค กรุงเทพฯ ๑๐๖

ประวัติ
พระพุทธรูป
THE LIFE OF THE BUDDHA
โดย บาทสมิทธิ์ เบ็ญจ

● គ្រឿងបរិក្ខារ បរិក្ខារបរិក្ខារ ●

ท่าน, หลัทธิอุทฺตม, มีความรู้เรื่องประวัติพระพุทธเจ้าแต่ละศาสน
ของ พระองค์เกิดขึ้นและระเบียบการหรือแปลในวาระใกล้เคียงมาตลอดสมัย
ที่พุทธศตวรรษในเวลานี้... ถ้าท่านรู้จักเช่นนี้... เราขอประวัติพระศาสดา
ที่เขียนหรือชาวต่างชาติของบรรดาและศาสนาซึ่ง... คือผู้ศึกษาเพื่อความรู้
ของพระพุทธศาสนาพระและศาสนาอื่น ๆ ขอแนะนำให้อ่าน "ประวัติพระพุทธ
เจ้า" แห่งนี้ด้วย... พระประวัติของท่านจะเปิดเผยความหมายและหน้าที่สำคัญ
ตลอดความหนา ๖๖๕ หน้า เหมือนถ้อยคำในนิยายที่... เล่มหนึ่ง

เจตนารมณ์แรกสุดของมูลนิธิคือต้องการให้แก่นักอนุรักษ์รุ่นปัจจุบัน ซึ่งส่วน
มากไม่ชอบอ่านหนังสือหรือชอบงานฝีมือซึ่งบิดาได้ศึกษาชั่วปวงชีวิต พระคณา
จากหนังสือเล่มนี้ยังมองกว้างขวาง ผู้แปลกล่าวขวัญเป็นครั้งแรก ที่ชีวิตและค
สอนของพระคณา ได้รับทราบเป็นภาษาไทด้วยสำนวนการประพันธ์ที่ทันสมัย
ในศิลปะลอสสลวย รวมทั้งประพันธ์ไทย, ใช้ภาษาง่ายๆ แม้แต่ ผู้ฝึกศึกษาชั้น
ประถมศึกษาสามารถเข้าใจได้, แปลภาษาธรรมเป็นภาษาไทโดยตรงความหมาย เช่น
ผู้มีจิตว่า อวยชัย, มรรค, นิพพาน, โหระ, หน่อ, ขันยี่ ฯลฯ และใช้ภาษาธรรมดาคน
ราชาศัพท์จึงเข้าใจยากและทำให้ผู้อ่านเบื่อหน่าย

จากหนังสือเล่มนี้ จะประจักษ์แก่ท่านว่า พระพุทธเจ้าได้เป็น
เทวค่างที่บางคนเข้าใจ แต่เป็นมนุษย์ที่มีจิตใจและความรู้ที่ลึกซึ้ง
เหมือนเราท่าน. ความเป็นจอมปราชญ์ทางฟากทั้งสี่เริ่มให้พระคงอยู่แห่ง
มนุษย์ทั้งหลาย ท่านจะให้ความประจักษ์ของพระองค์อย่างละเอียดกับแต่พระสุ
จิตวิตร, การสวดโพน, กระทำอุกฤษยา, ครัว, เทียบสอนธรรม ความ
เร่าร้อนที่เปลวไฟ. ท่านก็ขอพระสติปัญญา พระมหาศาลของพระองค์คือขอ
ความดีแห่งปัญญาทั้งหลาย.

ผู้เขียนเรื่องนซ่งเป็นพุทธมามกที่เคร่งเครียด ได้ค้นคว้าชีวิต
พระศาสดาอยู่ในอินเดียหลายปี จึงสามารถเรียบเรียงประวัติของพระ
องค์นี้ได้ถูกต้องชัดเจน.

หนังสือหนา ๖๕ หนา (๔๐ ๒๕ ครั้ง) เป็ตจริงและขายตัวรับราคาพิเศษเสมอ ๒๐ บาท
วางตลาดกลางเดือนมกราคม. ในที่นี้ถ้าถึงกับหัดขายออกทันทีที่ติดต้องซื้อหนังสือเล่มนี้ คือ
พ.ต.ประสิทธิ์ โจนัน แฝงกรมพระธรรมมูญ กระทรวงกลาโหมหรือโยมแล, พระสมุห์นัน เกรือ
จันทร์ วัดกลาง จังหวัดสุรินทร์ หนังสืออ้อม, ศิลปพาณิชย สงขลา สามสิบเล่มและอื่นๆอีกมาราย.

สำนักพิมพ์ขจิตต์เมตต์ ๔๑ ถนนมหารณพ พระนคร

ไม่เลือกชาติชั้นวรรณะเพศ สัตว์มนุษย์

ข้าปลดปล่อยมันไปสู่อิสระ

ไปสู่เวหาแห่งสันติ

ไปสู่ภาวะที่ทุกชีวิตปรารถนา

สหายข้าคนนั้นหรือ? คนนั้นหรือ?

๕๔
เขาเหล่านั้นก็เหมือนกัน

ได้ปล่อยพิราบไปสู่เวหาแห่งสันติ

และเขาก็เหมือนกัน

ได้กลายเป็นอาชญากรไป

เพราะความรักในสรรพชีวิต

“แล้ว อ้ายพวกเพชฌฆาตแห่งสังคมไปอยู่เสียที่ไหน?”

คคคํารนถาม

“อายพวกที่เอากฎหมายมาแทนบทวิบัติ”

ข้าพพวกับศาสตราจารย์...

อ้ายพวกสนเล็ดตา/รชชาชน!

มันไปอยู่เสียที่ไหน?"

เจ้าอยู่ทกทนต์แห่ง ที่ ไชยบุรี/ราชธานี

เขาเกล็ดอกข่มกัณฑ์กระโปรงระนาด

211/212/213/214/215/216/217/218/219/220/221/222/223/224/225/226/227/228/229/230/231/232/233/234/235/236/237/238/239/240/241/242/243/244/245/246/247/248/249/250/251/252/253/254/255/256/257/258/259/260/261/262/263/264/265/266/267/268/269/270/271/272/273/274/275/276/277/278/279/280/281/282/283/284/285/286/287/288/289/290/291/292/293/294/295/296/297/298/299/300/301/302/303/304/305/306/307/308/309/310/311/312/313/314/315/316/317/318/319/320/321/322/323/324/325/326/327/328/329/330/331/332/333/334/335/336/337/338/339/340/341/342/343/344/345/346/347/348/349/350/351/352/353/354/355/356/357/358/359/360/361/362/363/364/365/366/367/368/369/370/371/372/373/374/375/376/377/378/379/380/381/382/383/384/385/386/387/388/389/390/391/392/393/394/395/396/397/398/399/400/401/402/403/404/405/406/407/408/409/410/411/412/413/414/415/416/417/418/419/420/421/422/423/424/425/426/427/428/429/430/431/432/433/434/435/436/437/438/439/440/441/442/443/444/445/446/447/448/449/450/451/452/453/454/455/456/457/458/459/460/461/462/463/464/465/466/467/468/469/470/471/472/473/474/475/476/477/478/479/480/481/482/483/484/485/486/487/488/489/490/491/492/493/494/495/496/497/498/499/500/501/502/503/504/505/506/507/508/509/510/511/512/513/514/515/516/517/518/519/520/521/522/523/524/525/526/527/528/529/530/531/532/533/534/535/536/537/538/539/540/541/542/543/544/545/546/547/548/549/550/551/552/553/554/555/556/557/558/559/560/561/562/563/564/565/566/567/568/569/570/571/572/573/574/575/576/577/578/579/580/581/582/583/584/585/586/587/588/589/590/591/592/593/594/595/596/597/598/599/600/601/602/603/604/605/606/607/608/609/610/611/612/613/614/615/616/617/618/619/620/621/622/623/624/625/626/627/628/629/630/631/632/633/634/635/636/637/638/639/640/641/642/643/644/645/646/647/648/649/650/651/652/653/654/655/656/657/658/659/660/661/662/663/664/665/666/667/668/669/670/671/672/673/674/675/676/677/678/679/680/681/682/683/684/685/686/687/688/689/690/691/692/693/694/695/696/697/698/699/700/701/702/703/704/705/706/707/708/709/710/711/712/713/714/715/716/717/718/719/720/721/722/723/724/725/726/727/728/729/730/731/732/733/734/735/736/737/738/739/740/741/742/743/744/745/746/747/748/749/750/751/752/753/754/755/756/757/758/759/760/761/762/763/764/765/766/767/768/769/770/771/772/773/774/775/776/777/778/779/780/781/782/783/784/785/786/787/788/789/790/791/792/793/794/795/796/797/798/799/800/801/802/803/804/805/806/807/808/809/810/811/812/813/814/815/816/817/818/819/820/821/822/823/824/825/826/827/828/829/830/831/832/833/834/835/836/837/838/839/840/841/842/843/844/845/846/847/848/849/850/851/852/853/854/855/856/857/858/859/860/861/862/863/864/865/866/867/868/869/870/871/872/873/874/875/876/877/878/879/880/881/882/883/884/885/886/887/888/889/890/891/892/893/894/895/896/897/898/899/900/901/902/903/904/905/906/907/908/909/910/911/912/913/914/915/916/917/918/919/920/921/922/923/924/925/926/927/928/929/930/931/932/933/934/935/936/937/938/939/940/941/942/943/944/945/946/947/948/949/950/951/952/953/954/955/956/957/958/959/960/961/962/963/964/965/966/967/968/969/970/971/972/973/974/975/976/977/978/979/980/981/982/983/984/985/986/987/988/989/990/991/992/993/994/995/996/997/998/999/1000/1001/1002/1003/1004/1005/1006/1007/1008/1009/1010/1011/1012/1013/1014/1015/1016/1017/1018/1019/1020/1021/1022/1023/1024/1025/1026/1027/1028/1029/1030/1031/1032/1033/1034/1035/1036/1037/1038/1039/1040/1041/1042/1043/1044/1045/1046/1047/1048/1049/1050/1051/1052/1053/1054/1055/1056/1057/1058/1059/1060/1061/1062/1063/1064/1065/1066/1067/1068/1069/1070/1071/1072/1073/1074/1075/1076/1077/1078/1079/1080/1081/1082/1083/1084/1085/1086/1087/1088/1089/1090/1091/1092/1093/1094/1095/1096/1097/1098/1099/1100/1101/1102/1103/1104/1105/1106/1107/1108/1109/1110/1111/1112/1113/1114/1115/1116/1117/1118/1119/1120/1121/1122/1123/1124/1125/1126/1127/1128/1129/1130/1131/1132/1133/1134/1135/1136/1137/1138/1139/1140/1141/1142/1143/1144/1145/1146/1147/1148/1149/1150/1151/1152/1153/1154/1155/1156/1157/1158/1159/1160/1161/1162/1163/1164/1165/1166/1167/1168/1169/1170/1171/1172/1173/1174/1175/1176/1177/1178/1179/1180/1181/1182/1183/1184/1185/1186/118

เจ็ดหน้าอยู่ในถ้ำเพชรบุรี

๑๒. วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตพืชสวน

๑๒ - ๑๔๗๒ ๗๗๗๗

ฉบับก่อนหน้า

อนาญโกตมาชเมกาสลยดา

เจ้าพรหมมเหศวรเจ้ากระยาอสรภาพของนน

คุกเข่า, เจ้าหลงผิดไปเสียแล้ว

นัยน์ตาของเจ้าบอดมาแต่กำเนิด

อย่าสำคัญผิด !

เจ้ามิได้เป็นอันนอกจากเป็นทาส

๔ -4 -4 ๒ ๒ ๒๕
เป็นเครื่องมอของมตราชเจ้าขุนมว

“เราตลกขบขันเพื่อคนข้างเดียว”

๗๑๕

ไปเดินดูที่วัดกัน

คุกเข่า, อ๋อ! สำคัญผิด!

พระอาทิตย์ไม่ตกในเวลาเที่ยงวันใด

คุกข้อมไม้ขังเจ้าของคุกฉนั้น

ហុកវីងឡីងហុក

ไม่ว่าเจ้าของจะเทวร้ายปานใด
 คุณไม่เคยเป็นกลาง !
 “เขาประกาศยกย่องว่าเราเป็น”

เขาประกาศเข่นนั้นทุกหนแห่ง
เขาประกาศเข่นนั้นที่ทุกสถาบัน
แต่ไม่เคยเป็นจริงเลยดังแต่มีชนชนชั้น
ด้วยประการฉะนี้แล
ผู้ปล่อยนกพิราบจึงกลายเป็นอาชญากร
ผู้เป็นเจ้าของคุก แต่เป็นผู้พิฆาต
ที่สยบสุขอยู่ในวิมานอันเกิดจาก

ลูกเคย, จงเงื้อมมือจับคำของข้าไว้
 วันหนึ่งทั่วท้องคณานัดแห่งสันติ
 จะคลาคล่ำไปด้วยฝูงพิราบที่ขาวเรือง
 วันนั้นประชาชนจะเป็นเจ้าของทุก
 ทั่วทุกสถานจะสถิตอยู่เพื่อประชารวม
 ด้วยความภาคภูมิใจ
 ด้วยการเปล่งดีหนาทั่ว
 “ข้าเป็นของประชาชน!”

ประพันธ์เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖
ห้อง ๖ ตึก ๔, คลองเปรม พระนคร.

□ สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดี
ต่อจากหน้า ๑๗

เธอได้โผล่มาทอมมากขึ้นทีละเพิ่ม
จนว่า "เป็นยังไงล่ะนะชัย !" ๑๖
"วันหนึ่งมันหนักท้อะ ไหมยัง ?"
หม่อมมาดไป
"เมื่อคืนคืนนั้นเอง คือนชัย
เจอกองทัพหลวง ทำหน้าที่คุ้มกันเจ้าชาย
"ท้าวชัย" เธอตอบอย่างไม่นึก
ราชทัณฑ์หม่อมมาดว่า
"ทันโทษเธอนะพวกเธอ เขาว่าเก็บ
ผู้รักการชนะ เลือดท้าวเมื่อก่อนเขาคือ
"ท้าว" ?"

โครงการพัฒนาชนปล้นเขากิน ขย่อย่าง

ตะกอนเลย เลื่อนการเมืองแบบไม่ไม่ต้อง
เสียงไชโยอะไร ไม่รู้เล่นการพนันมั่ว
จะโต้เถียงให้เสียงเสีย คุณก็ ไม่จำเป็น
ถามเลย การเมืองสมัยนั้นมันบูชได้
ขยเอาแล้วแต่เจ้าเมืองตางหาก มันชัวยเขา
ไม่ได้เล่นการเมืองแบบลูกก็อกนี้เขา
เล่นเป็นหัวโผล่เลย ไม่มีความเสียพิทาง
ได้วันเท่า... เธออดับขาดกลกล
ทำทางจะแปรบ้านเข้าโล่ม เหมื่อนช้าง
บ้านเมืองไชยงัน

สมทวิเราะเขาเมา กังฮะฮะ อยู่ ใน
ลำคอง พลงถามเธอต่อไปว่า
“อย่าว่าสมทวิเราะถามเล่นนะ
ครั้น แม่เจ้าประคอง คุณเป็นเมียช้อย
หรือเมียหลวงของเขาไม่ทราบ?”
“อ้ายตายจริง! คุณเอาอะไรมา

ถามก็ "ไม่รู้" ขันไม้ได้จกจำไว้ในใจนี้
เธอตอบ
สมพจน์บวชที่ห้าต่อไปตามลำดับ
"คุณมีความรู้เกี่ยวกับธรรมา
อย่างไรบ้างครับ?" สมถถาม.

[illegible]

“เห็นเข็ญอย่างไรไม่ทราบครับ
ไปรอคณียาหน่อย” ผมถามอย่างสงสัย
“อ้าว! คุณก็...อะฮันได้นี่ว่า
อีกสักหน่อย เจ้าชายท่านจะสวังคำ
ขวัญประดับหน้าหมวก พวกเรา
‘พิทักษ์อันธพาล’ ราษฎรไม่เกีย
คุณยังไม่เข้าใจหรือคะ?” ▲

ไซ-บาดาล.

□ งานใต้ดิน
ต่อจากหน้า ๑

พล.ร.อ.อรรถกฤษณ์ แห่งเครื่อง
 แขนงทหารเรืออังกฤษ หนึ่งทางกอง
 ขาสนักการ ทหารเรือเสด็จเสด็จ
 ศึกเครื่องทนายศพล.ร.อ. ในสมัยนั้น
 ท่านนั้นมีอายุราว ๕๐ ปี ปรึษาถึงสงฆ์

งาม สัมผัสทาง และสัมผัสบริบทที่
เฉพาะเจาะจงสู่เจ้าของถ้อย
คำแรกก็เข้าทำนอง สำนวน
ชาวอังกฤษที่ทรงเกียรติ เช่นเมื่อ
มีกำลังหลักบ่งชี้ของเรวดีระคน กับ
อัยยิกานี้แล้ว และยังมีแนว
ความหมายอันลึกซึ้งของ เพื่อ
แรงจูงใจบริบทแล้ว คำว่าก็เข้า
เรื่องก่อนเอาพารามิเตอร์ แล้ว
การค้นคว้าซึ่งจะมีที่ใหญ่อีก
ที่ให้แก่ของเรวดีในลักษณะ
เช่นนี้ไปยังมิติที่เชิงลึกมากขึ้น
พอเรวดีคนนี้มีโครนิมาเลย ซึ่ง
นักภาษาศาสตร์จะเรวดีทั้งการ
ตอนท้ายของเรวดีระคน คือการ
ลงนามในข้อคดี๑๑๑ ทั้งการ
ของเรวดีในข้อคดี ๑๑๑ ที่เรวดี
ของเรวดีที่เรวดีระคนก็ไม่ได้ก็เลย

[illegible]

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

กาแฟ-น้ำผลไม้
กาแฟสด
น้ำผลไม้สด

ผลิตภัณฑ์ กาแฟสด
 น้ำผลไม้สด
 น้ำดื่ม
 น้ำอัดลม
 น้ำชา

ผลิตภัณฑ์
 BOWEN 1987

SOLVEX
ผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ สารเคมี
 ผลิตภัณฑ์ สารเคมี
 ผลิตภัณฑ์ สารเคมี
 ผลิตภัณฑ์ สารเคมี

ผลิตภัณฑ์
Onikol
ผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ สารเคมี
 ผลิตภัณฑ์ สารเคมี
 ผลิตภัณฑ์ สารเคมี
 ผลิตภัณฑ์ สารเคมี

สำนักงานบริหารงานชายาภินิ

▶ ▶ ▶ **ท่าอากาศยานเมือง** ▶ ▶ ▶

สำนักพิมพ์คลังวิทยา

ขอเสนอ ตำราศีลธรรมที่ออกวางตลาดแล้ว คือ

ชุดของ ภิกขุ ปัญญาณันท์

๑. ชุมชุมปาฐกถาเล่ม๑
๒. ชุมชุมปาฐกถาเล่ม๒
๓. ทางชีวิต
๔. ชุมชุมเรื่องสั้น

ชุดของ พ.ต.ปณ มุทุกันต์

๑. พุทธวิธีครองใจคน
๒. กลวิธีแก้ทุกข์
๓. บันทึกกรรม
๔. วันดี-คืนดี
๕. พุทธศาสตร์

ทุกเรื่อง ปกแข็งเค้นทองถาวร ราคาเล่มละ ๒๐ บาท
ต่างจังหวัด ค่าส่งเล่มละ ๒ บาท

ชุดตำราศีล และนวนิยาย เรื่องเยี่ยม
ของนักเขียน ที่คุณผู้อ่านไม่ควรพลาด คือ

๑. วิจารณ์การเมือง	“ศรภัย”	๓๐.๐๐บาท
๒. รอมพลสุรศักดิ์	ไถยน้อย	๓๐.๐๐บาท
๓. อัจฉริยะบุคคต๑๕๐คน	ประยุทธ์ ทองระใ	๓๐.๐๐บาท
๔. ความเป็นมาของพุทธศาสนา	ประพัฒน์ กรินทร์	๓๐.๐๐บาท
๕. อวณน	ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช	๓๐.๐๐บาท
๖. นักปฏิวัติ	สกล คุรุเมโรทิก	๓๐.๐๐บาท

หนังสือปกแข็งเค้นทองขนาดมาตรฐาน.

สั่งซื้อได้ที่

สำนักพิมพ์คลังวิทยา

สำนักงานใหญ่

๑๑ ถนนเฟื่องนคร โทร. ๒๔๕๔๖

สำนักงานสาขา

๕๕-๕๗, ๓๒๐ นาครเกษม

พระนคร.

งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๓๗

เสร็จจากการวิ่งประทานแล้ว เราก็มักมีภาพที่เห็นครั้งนั้นอีกจน เวลาประมาณ ๑๔.๐๐น. พล.ท. กึกก เสนาณรงค์, นายกี ตระเวทกุล, พล.ร.ท. แชน ยี่สุตตานนท์ และ พล.ท. เซม (กร. บัวย อังลากรณ์) ผู้แทนรัฐบาล โดยที่ไว้รับเชิญเข้าห้องประชุม พวกเราที่เหลือคือ พล.อ. สุวิทย์ ราชูพันธ์ น.ท. ทวี ฤทธะพรหม และข้าพเจ้า คอยอยู่ข้างนอก

พวกเรารอานดูว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในห้องประชุมนี้!

ข้าพเจ้ายังเลือนๆ คอยอยู่ข้างนอกด้วยความกระวนกระวายใจ เป็นอย่างยิ่ง ไม่มีอะไรทำ เรื่องที่ระชนกันกำลังคิดว่า พวกตนต้องทำอะไร ทั้งๆที่ไม่สามารถทำอะไรอย่างแท้จริงและเมื่อหน้า วนเวลาถึง ๑๕.๐๐น.เศษ ประตูห้องประชุมจึงเปิด คณะผู้แทนของเราที่เข้าไว้รับประชุมเกินครึ่งมา พร้อมกับ พล.อ. ศักดิน หวั่นพยับฝน อ.ส.ร. ทุกคนมีสีหน้าไม่สู้ดีนัก และกล่าวการประชุมคงจะไม่ราบรื่นนัก.

ข้าพเจ้ากระซิบถามพล.ร.ท. แชน ยี่สุตตานนท์ว่า "ตกลงเรื่องมลงน ในใญ่ญ่ญ่หรือเปล่า"

พล.ร.ท. แชน "เรา ไม่ยอมลงนาม เพราะมีหลายข้อที่ยังออกเหนืออำนาจหน้าที่ซึ่งเรา ได้ยินยอมมา"

ข้าพเจ้า "แล้วเขาว่าอย่างไร?"

แชน "เขาไม่พอใจมาก แต่ก็ไม่ได้ลงชื่อเรา เพราะถึงแม้จะให้ร่างนามก็ไม่เป็นผลใช้บังคับ เนื่องจากในตราสารนั้นขออำนาจที่เรามากตกลงเฉพาะการร่วมมือ ในทางทหารเท่านั้น"

เราบอกเขาว่าเราลงนามไม่ได้เพียง ๖ ข้อเท่านั้น ส่วนข้ออื่นจะรื้อถอนหรือกับรัฐบาลของเราเสียก่อน"

ข้าพเจ้าไม่มีความใดอะไรจะได้มากกว่านี้ เพราะหัวหน้าคณะบอกให้พวกเรา กลับไปปรึกษาหารือกัน ณ พักที่บริเวณเทรล ระหว่างที่ฉันมาโดยนตร์ ข้าพเจ้าถามคุณทวี ตระเวทกุล และคุณ แชนได้ความว่า ในห้องประชุมขณะนี้ พล.ร.อ. ลอว์ตหลุยส์ นักข่าวใหญ่เป็นประธาน ทางฝ่ายอเมริกันมีพนักกาด.ช.น. กับนายเคเน ที่ปรึกษาฝ่ายการเมืองของ ลอว์ตหลุยส์ นอกจากนั้น พล.อ. ศักดิน ได้เข้าประชุมด้วย ในฐานะผู้แทนฝ่ายอเมริกัน พอถึงประชุม พล.ร.อ. ลอว์ตหลุยส์ ก็ยกถ้อยคำที่เรากล่าวอยู่เพียงเล็กน้อยที่เห็นอยู่ซึ่งฝ่ายเราจะต้องปฏิบัติ

ให้เสร็จสิ้นไป เพื่อประเทศของเราทั้งสองจะได้กลับสู่ความสันติ พูดกับขึ้น "กระดานหิน, ถักๆ" มาให้หัวหน้าคณะของเราลงนาม.

เมื่อพล.ท. กึกก เสนาณรงค์กับมา แล้ว ก็ไปปรึกษากันด้วยนายทวี ตระเวทกุล ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีและพล.ร.ท. แชน ยี่สุตตานนท์รวมทั้งพล.ท. เซม

เลขาธิการ คณะของเราที่รออันอยู่พักหนึ่ง หัวหน้าคณะทั้งเจ็ดกลับถอยกลับ

หลุยส์ โกลด์แมน (อ่านต่อหน้า ๔๖)

บทความการเมือง

ต่อจากหน้า ๓๕

ต่างประเทศ.

เอกราชมาสู่กับตำรวจ: การประชุมปลุมนหาหัวอกัน เพื่อสถาปนาสิ่งก่อกำกับของทั้งกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย ซึ่งตั้งขึ้นโดยรัฐบาลไทย โดยที่ไว้รับเชิญเข้าห้องประชุม พวกเราที่เหลือคือ พล.อ. สุวิทย์ ราชูพันธ์ น.ท. ทวี ฤทธะพรหม และข้าพเจ้า คอยอยู่ข้างนอก

พวกเรารอานดูว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในห้องประชุมนี้!

ข้าพเจ้ายังเลือนๆ คอยอยู่ข้างนอกด้วยความกระวนกระวายใจ เป็นอย่างยิ่ง ไม่มีอะไรทำ เรื่องที่ระชนกันกำลังคิดว่า พวกตนต้องทำอะไร ทั้งๆที่ไม่สามารถทำอะไรอย่างแท้จริงและเมื่อหน้า วนเวลาถึง ๑๕.๐๐น.เศษ ประตูห้องประชุมจึงเปิด คณะผู้แทนของเราที่เข้าไว้รับประชุมเกินครึ่งมา พร้อมกับ พล.อ. ศักดิน หวั่นพยับฝน อ.ส.ร. ทุกคนมีสีหน้าไม่สู้ดีนัก และกล่าวการประชุมคงจะไม่ราบรื่นนัก.

ข้าพเจ้าไม่มีความใดอะไรจะได้มากกว่านี้ เพราะหัวหน้าคณะบอกให้พวกเรา กลับไปปรึกษาหารือกัน ณ พักที่บริเวณเทรล ระหว่างที่ฉันมาโดยนตร์ ข้าพเจ้าถามคุณทวี ตระเวทกุล และคุณ แชนได้ความว่า ในห้องประชุมขณะนี้ พล.ร.อ. ลอว์ตหลุยส์ นักข่าวใหญ่เป็นประธาน ทางฝ่ายอเมริกันมีพนักกาด.ช.น. กับนายเคเน ที่ปรึกษาฝ่ายการเมืองของ ลอว์ตหลุยส์ นอกจากนั้น พล.อ. ศักดิน ได้เข้าประชุมด้วย ในฐานะผู้แทนฝ่ายอเมริกัน พอถึงประชุม พล.ร.อ. ลอว์ตหลุยส์ ก็ยกถ้อยคำที่เรากล่าวอยู่เพียงเล็กน้อยที่เห็นอยู่ซึ่งฝ่ายเราจะต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้นไป เพื่อประเทศของเราทั้งสองจะได้กลับสู่ความสันติ พูดกับขึ้น "กระดานหิน, ถักๆ" มาให้หัวหน้าคณะของเราลงนาม.

การสูญเสียแมกไซไซ: หนังสือพิมพ์ค่ายตะวันตกทั่วโลก รวมทั้งหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยด้วย ได้ลงบทความกล่าวหาว่าโอบายและเลียบดาแมกไซไซ ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ได้เสียชีวิตไปเพราะอุบัติเหตุเครื่องบินชนเขาเมื่อกลางเดือนมีนาคม

หนังสือพิมพ์ในอเมริกาและอังกฤษได้ลงบทความกล่าวหาว่าแมกไซไซได้เสียชีวิตไปเพราะอุบัติเหตุเครื่องบินชนเขาเมื่อกลางเดือนมีนาคม หนังสือพิมพ์ในอเมริกาและอังกฤษได้ลงบทความกล่าวหาว่าแมกไซไซได้เสียชีวิตไปเพราะอุบัติเหตุเครื่องบินชนเขาเมื่อกลางเดือนมีนาคม หนังสือพิมพ์ในอเมริกาและอังกฤษได้ลงบทความกล่าวหาว่าแมกไซไซได้เสียชีวิตไปเพราะอุบัติเหตุเครื่องบินชนเขาเมื่อกลางเดือนมีนาคม

1896 - 1956

TRIUMPH

ไตรอัมพ์

ลิ้นปากที่ไม่เท่าเทียม

นั่นคือ....

ซึ่งไตรอัมพ์ ก่อน

เป็นดี!

เอเยนต์:

สหพิมพ์ผลิต อ.ร.ส.

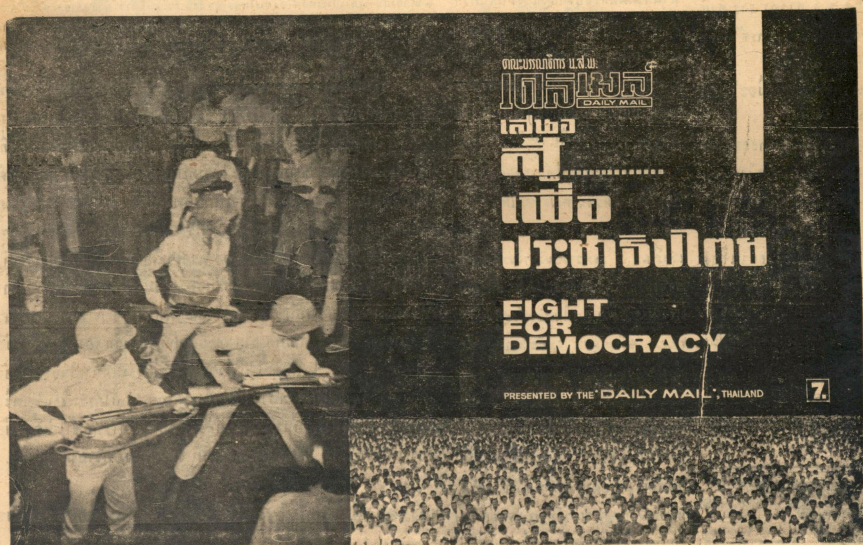
23-24 ซี่งใน บางกอก โทร. 20448

ท่านเป็น ๑ ในแสนที่ไปเดินขบวนบุกทำเนียบกับเขาหรือเปล่า?

ถ้าเป็น ท่านก็จะได้สัมผัสบันทึกเหตุการณ์
อันร้อนแรงครั้งนั้นไว้เป็นสมบัติส่วนตัว....
ถ้าไม่ได้ไป, ท่านก็จะได้พบภาพแห่งประวัติ
ศาสตร์ที่หาได้ยากที่สุดในเมืองเรา.

- เลือกตั้งสกปรกพอนะกันแค่ไหน?
- ฤทธิเดชของ "ไฟไฟ" และอันธพาลมีอย่างไร?
- นิสิตนักศึกษาและประชาชนนับแสนเดิน
- ขบวนการประท้วงการเลือกตั้งกันแบบไหน?

เหล่านี้มีปรากฏอยู่พร้อมสรรพในเอกสารนี้.

เอกสารประวัติศาสตร์ "สู้เพื่อประชาธิปไตย"

จัดพิมพ์โดยคณะบรรณาธิการ "เดลินิวส์" รวมภาพเก๋ๆ รวม ๑๐๐ ภาพ

พิมพ์ด้วยกระดาษปอนด์ โดยแท่นออฟเซต
ทันสมัยที่สุด ภาพชัดเจนแจ่มใสพร้อมด้วย
คำบรรยายทั้งภาษาไทยและอังกฤษโดยละเอียด

- ราคาเล่มละ ๘ บาทถ้วน กำหนดวางตลาดต้นเมษายน
- สั่งซื้อได้ที่กองจัดการ น.ส.พ. "เดลินิวส์รายวัน"
- ต่างจังหวัด โปรดแจ้งจำนวนที่ต้องการมาด้วย.

"สู้เพื่อประชาธิปไตย" ก็สมกับคุณค่าของท่านที่ควรมีไว้เพื่อศึกษา
และสำรวจภาวะการเมืองของบ้านเราสมัยยุคนี้และ "อันธพาลผยอง"

५०

ไมเลว ทกลง แม่มกตลงควย" พล่อน
ทำท่าระดอยออกมาเมื่อเสร็จธุระ เท่
โมกซ์ไวกว่า เขาคว่าจ้างของพล่อน
เข้ามากอดไว้ พุกกลั้วหัวเราว่า.

"พามตัวที่ โมกซ์จะตอรับไป/
พักแล้ว แต่วันทันขอให้โมกซ์ได้ไป/
รับมม ในข้อที่ต้องจับเมียก่อนออกจาก
บ้านสักหน่อย กลืนแค้นของภรรยา
ได้คิดตามไปคอยเตือนใจโมกซ์ ไม่ให้
ไขว่ไขว"

พูดจบ เขาก็ลงจอบแก้หมอน
เบาๆ แล้วผละไปอย่างเร็วร้อน กลุญ
บนองตามจนล้มคา แล้วก็วิ่งอยู่
คนเดียว. ▲

□ ทวากชีวิต

ต่อจากหน้า ๒๒

มาบรรจบทั้งภักทวันนั้นว่า เขาเป็นนักบิ
วัติขบเขยเอการ พอลงเขากำนารัง
เขาเป็นเขาคืออเคยทุกที ปลดโยให้
ลูกน้องเขาพบปะคารมอย่างเือก
เทียม ส่วนตัวเขาสบาย เพราะว่าได้

คุณเข้าให้แต่มีการเมืองและผู้ถูกจาก
ประเทศอย่างไม่มีขางอาช ในที่สุดเขา
ก็ทนความคายไม่ทน เขาคายควยน้ำ
มือของทวารลูกแล้ว แล่นอกของเขา
ถูกทลงทวนคายปลายในคายคาค ที่
อนุสาวรีย์เขา เขียนเกอ็นไวว่า.

"โอ้หนูเอ๋ย-ถ้าเจ้าจะเป็นนักบิ
วัติก็เป็นเถะ แต่อย่าเป็นนักบิ
วัติขบเขยอย่างนี้แล้วกัน เกมการ
เมืองนั้น ก็เหมือนกับเกมกีฬา จงรู้
แพ้รู้ชนะ ถ้าเจ้าชนะก็เป็นพระเอก
ถ้าแพ้ก็จะเป็นกบฏวี่ผู้ขย"

จนกระทั่งเจ้าพ่อกำลังขึ้นเหมืองของ
คุณสาวรายยัยอศอกแกกอยู่ขึ้น เจ้าพ
เจ้าก็สะก๊ตทุกตัว เมื่อใดอันเสียงโกร
คนหนึ่งกะโตนปลอกออกมาว่า.

"โอ้ว-อึทึญ อย่ายูกันมากเกิน
ขอบเขตข"

เจ้าพ่อก็นไปตามเสียงนั้น ออ
ระเป็นโกรทโชนเสียอละ ที่เมื่อกเจ้า
พ่นาที่ของระทรวงการมารมณั นันเอง
นัยน์ก่าถึงฟังถึงหนุ่มสาวคู่หนึ่ง ซึ่ง
กำลังจูบกันอย่างลึกแสนพิวาท กระ

โปรงเล็กมาเลยเจ้า เลื้อยขึ้นนออก
ปลอกออกหมก เมื่อออกผลกก็เพีย
พยายามเห็นเลื้อยขึ้นในยางๆ แลสะก
ส่วนที่อวอญู่ฟ ทั้งสองละระการากัน
แลรรักอุกันเกินจากไปอย่างโมโท.

ลมหายใจของเจ้าพ่อกำลังออกมา
อย่างเห็นอช่อน พดงกักร้างอย่าง
อนไวว่า โลกทุกวันนี้ มีนั่วพวาก
เลี้ยวไปทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นชีวิตใน
บ้าน เรื่องของความมรคิซึ่งนำมาซึ่ง
การมารมณั แม้ว่ามันจะเกิดกิมกระ
ทรวงการมารมณัไว้เพื่อยังสิ่งเหล่าน
แล้วก็ตามที.

อนุสาวรีย์อศอกแห่งหนึ่ง ที่เจ้าพ
โทพกคือ อนุสาวรีย์ที่สร้างขึ้นเพื่อ
สกุคินของประชาชน เป็นรูปยืนที่
พลอวี่ทวงแคง ลักษณะและท่าทาง
เต็มไปด้วยความแข็งแกรวี่ยืน ที่
คงทาคูณ สอประภาชของศรัทรา

ไบ-สปีดไลท์

และความเสี่ยสละไว้ให้เห็น ท่าทาง
กพวี่ทระบมหายไ้สอ รุขยืน
อยู่ในลักษณะที่นอนคว่ำ ไบพทวิ
แพนงั้นขยูกเขี้ยว กับความเือยุด
เพราะมีเท้าของใครคนหนึ่ง เทียบอยู่
กลางหลัง กลองง่าขยุ และย่างกกา

ท่อนอยู่ข้างๆ เขาคว่าไวว่า.

"เขาเป็นนักหนังสือพิมพ์ที่รักเกียรติ
ประวัติศาศตร ได้จารึกไว้แล้วว้า คน
พวกนี้ ได้ถูกเลิดเื้อ แม้ชีวิตของเขา
เอง เพื่อความเป็นธรรม เป็นคนอึก
จำพวกหนึ่ง ที่ได้พยายามไขโลธรรม
อยู่ทุกนาค"

ก่อนพระธากิภั รัลยขอยฟ้าไป
อนุสาวรีย์อศอกแห่งหนึ่ง แม้ว่ามันจะ
มีกค่าสปีดไลท์ ก็ยังมิพระชาชนไม่ม
คเ็นนั้นมาก เขาให้อ่อนสาววี่
แห่งนั้นว่า "หุญจายบตัว" เปล่า, ไม่ได้
หมายถ่งหญิงโสเภณิ แต่มีนทมา
ถึงหุญฉิ่งสาว ๆ ที่หลาย ที่เกิดมา

உள

คอมพิว "วิบูลย์"
 ฟอร์ต. จี. สาราน. สรสิทธิ์.

ขอเสนอนวนิยายขนาดเล่มใหญ่
ที่คุณคงเคยอ่าน.....

นอกจากนั้นนายประเสริฐ ไชยกุลและชีวิตประจำวัน
ซึ่งดำเนินที่แห่งหนึ่ง จัดพิมพ์เสนาคุณอยู่เสมอแล้ว
เพื่อให้อารมณ์ของคนเปลี่ยนสราลีมาใช้เท่า ดังนั้น
สำนักพิมพ์ จึงได้จัดพิมพ์หนังสือคัดลอกบทาชนิด
"ถ้าหักกลไ่อน" และ "ขบขันขื่นขื่น" มอปปิแก่คน

“พนมเทียน” [เจ้าของ “เลิครุท” ยินดีขอ...เขียน

แผ่นดินเลื้อย

จัดพิมพ์เป็นชุดใหญ่ ราคาชุดละ ๖๐ บาท และ...

ทิวาณวิด

จัดพิมพ์เป็นเล่มขนาดงาม ราคาเล่มละ ๒๒ บาท

อิศรา ชมนันตกุล “พี่เขย” แห่งโลกการประพันธ์ เขียน

เสือซ่อนเล็บ

จากหนังสือพิมพ์ "สกุลไทย" มาเป็นเล่มละ ๓๐ บาท

เส็นีย์ บุษปะเกศ นักเขียนไม่ซ้ำแบบใคร...เขียน

เทพธิดาดำ

นวนิยายเรื่องเตียวซ่งมีพร้อมทั้งรักและแค้นกลดจน..พิพาก
รักพิมพ์เป็นเล่มขนาดงาม สบายหจ ราคาเล่มละ ๓๐ บาท.

สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา

ช่างโรงภาพยนตร์คิงส์ พระนคร.

□ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๓๐

นายเบรต สปีเกล อาจารย์ผู้สอนไทยคน
อื่น ๆ น้อยกว่า 10 ปีแล้ว (เพราะความกระตือ
รือของเขา) แต่ก็มีเขาอยู่ด้วย ผู้คิดจะร่วมมือ
ทางศิลปะ สาธารณชนในไทยได้มี "คาบหมิง" ค
วหนนัไทย พอลาจากแบบแสดงเรื่อง "The River
Boy" ของเจ้ ราชันย์มันจง (เพราะเธอคือเธอ)
คิดจะผู้ไทยที่มี "คาบหมิง" คาบอื่น ๆ ที่ไป
แสดงอยู่ในเรื่องเดียวกัน นายเบรต สปีเกลมี
โคโยตหรือลิงตัวนี้ เป็นตัวโลวไรด์ รันทมนาน
"อะมดาร์" ที่เขาแนะนำหรือสอนมาบอกว่าชื่อ

กรณีการอาชญากรรมผู้ต้องหา
ไทย ร.ม.ช.สืบตัวไปนอนคด
เพราะ "สพ.ข้ามแม่น้ำคว" โฉม
หน้า "เป็นสาวไทยไม่เคยสวมรอง
เท้าแต่ก่อนเลยในชีวิต" ฉะนั้น
ฟังข่าวจาก "สพ.ข้ามแม่น้ำคว"
และเล่าให้ฟังต่อไป. ▲

แดง พยัฆวรรณ.

๐ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๓๕

พ.ต.ท. (ท.ร.บ.) เลขาธิการมูลนิธิ
ภาษาจีนอู่ฮั่นฯ ตามร่างข้อตกลง ๒๐
ข้อนี้ ได้ตายข้อข้อนี้ ออกหนังสือ
นำหนังสือคำสั่งคณะ ทบ. ได้มีความ
สนทนากับ อ.อานนท์ ได้มีความ
เพราะฉะนั้น เราจึงได้พร้อมที่จะลง
นามได้ พร้อมกันนั้นเลขาธิการตัวผู้
คณะกึ่งานสำนัสนอ อ.อานนท์นั้น อัน
ให้ท.ร.บ. ล้อมทุกข้อ มาแก้ไขกัน
ลอบทุกข้อนี้ ไม่อ่านแล้วจึงขอเป็น
ปากบอกไว้ก่อนว่า ข้อข้อนี้

อีกข้อหนึ่ง ในขณะนั้นสีหน้าของแม่ทัพ พญางังถูก เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด ผู้แทนฝ่ายอังกฤษทุกคน ล้วนพากันมอง การตระเข้ในใจของแม่ทัพ และรู้สึกทึ่งในบุคลิกที่เฉลียวฉลาดของผู้นำที่กล้าหาญนี้

สุดท้ายพญางังกล่าวว่า ถ้าเขินแก่ทางฝ่ายเราพอมีทหารลงนามก็ได้อีกฝ่ายเราพอได้ เราคงต้องสู้รบกัน การสู้รบเช่นนี้จะทำให้เราทั้งสองฝ่ายต้องสูญเสียคนและทรัพย์สินไปมากมาย

พญางังได้เตือนให้ฝ่ายอังกฤษคำนึงถึงค่าของชีวิตคนและทรัพย์สินแล้วจึงมีอำนาจชักชวนให้ฝ่ายอังกฤษยอมแพ้

ໄທ-ສັປຕາທໍ

กัการร่วมมือในทางกาารทหาร เว้น
ส่วนอีก๑๕ ชัันนาระกอลไว้เมื่อได้รับ

มอชชานาจากภูมิลำเนาตัวเท่านั้น ใน
ตอนนั้นวรรคหล่นไปพอใจมาก แสดง

ฮากาวะฮิโตะฮิโตะมา เขาบอกกับคุณ
ของเราว่า เขาไม่มีเวลาที่จะมาอยู่ใน

แคนติได้นานนัก เพราะจะต้องรีบเดิน
ทางไปประเทศพม่า และในดินแดนอื่นๆ

ซึ่งเขามีภาระกิจที่จะต้องกระทำ เนื่อง
จากการยุติสงคราม ในดินแดนต่างๆอยู่

มา มาทางซ้ายเราถึงบ้านว่า เรา
ไม่พบอะไรตรงนั้นมาทางซ้ายของทาง

ข้อที่ ๓ มีการทอผ้าและทอรองกันอยู่
เป็นเวลานาน ในที่สุด ทางฝ่ายอังกฤษ

จึงไม่รอช้าได้นั่งว่า จะบอกความจริง
ตลอดใน๒๓มกราคม ๒๕๑๖

กฤษฎีกากระทรวงการมหาดไทย
๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐-๑๑

เราสามารรถจะลงนามในวันรุ่งขึ้น ส่วน
อีก ๑๕ ขัณฑ์ให้ทางเราวิ่งหาวิธีไปทาง

รัฐบาลไทยโดยด่วน แต่อย่างไรก็ตาม
จะต้องตกลงกัน ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

ภายในวนที่ถกกันยายน ๒๕๔๕ เพราะ
ว่า แม้ทัพใหญ่จะตั้งเดินทางจากแกน
๕๑ - ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

นั้น จึงไม่มีการลงนามในข้อตกลงกัน.

จักรวาลตกลงเสียใหม่ โทษแบ่งเป็น ๒

ไถ่บุญถึง โทษฝ่ายอังกฤษไม่สู้จะพอ
เป็นที่ยังถึง

เมื่อกลับมาถึงที่พัก ท่านหัวหน้าคณะผู้
แทนรัฐบาลไทย ได้เชิญพวกเราประชุมปรึกษา
หารือกันถึงปัญหา และข้อควรปฏิบัติต่อไป

ข้อคิดของทั้งรัฐบาลอังกฤษและอเมริกันมีความสำคัญ
เกี่ยวข้องกับอนาคตและความเป็นความตายของประ

ควรกระทำก็คือ ตัวทำหน้าหัวหน้าคณะ, นายทหาร
คนสนิทและเลขานุการจะอยู่ที่คนคิดออกไป เพื่อ

ร.ต.แชน มีจุสตามนท์, นายทวี ตะเวทิกุล, พ.อ.
สุรจิตร จารุเสถณี, และข้าพเจ้าให้เดินทางกลับ

ไปรายงานรายละเอียดต่อรัฐบาลโคเคน เพราะ
การได้ละทางวิญญู้นี้ ช่อมไม่สะดวกและไม่สา
มารถจะแจ้งให้รัฐบาลทราบ ถึงความคืบหน้าอีก

บางบางประการได้ เนื่องจากจะต้องส่งผ่านสถาน
นี้วิเศษของหน้าข๑๓๖.

บุปผาราชินี

พล.ท.ศักดิ์ เสนาณรงค์ ได้สั่งให้ พ.ศ. เชม (ร.ว.ป.) กักตักกษัตริย์ที่ ๖๓๖ ของที่ศักดิ์ของอินพิเศษ ไปสั่งพวกเรามาจนกว่ามาถึงข้าพเจ้า ออกจากสวนอินแดนในเจ้าวันรุ่งขึ้น เพื่อไปรายงานรัฐบาลไทยที่กรุงเทพฯ ในเช้าวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๘๘ ว่าจะมาถึงสนามอินก่อนเมืองในก่อนบ่ายวันที่ ๖ ทางรถกลุ่ไม่ชักข้อ แต่ให้ความสะดวกในการเดินทางเป็นย่างกั.

ในขณะเดียวกันที่หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาลไทย ก็ได้รายงานไปยังรัฐบาล ในก่อนค่ำวันที่ ๕ มิใช่ความกังวลไปนี้:

ถึงจุด ตัวที่ ๔ กันยายน ๘๘. รัฐบาลอเมริกัน และเจ้าปาก เสนาณรงค์.

วันนี้ ได้มีการประชุมแม่ทัพใหญ่ฝ่ายสัมพันธมิตร กับแม่ทัพภาคพื้นดิน, เรือ และอากาศ พร้อมด้วยนายเด็งแม่ทัพใหญ่ต้องการให้ข้าพเจ้าลงนามในข้อตกลง ๒๔๕๐ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นว่าข้าพเจ้ามีอำนาจลงนามเพียงข้อ ซึ่งลงนาม มีข้อตกลงฉบับที่ ๑ พรุ่งนี้ ให้ดูรายการในโทรเลขฉบับที่ ๓ ส่วนอีก ๑๕ ข้อนั้น พิจารณาเห็นว่านอกเหนืออำนาจของข้าพเจ้า จึงได้แจ้งให้แม่ทัพใหญ่ทราบ แม่ทัพใหญ่ประสงค์ ให้คณะผู้แทนยังคงอยู่ที่นั่นต่อไปอีก จะได้ส่งทวี ตะเวทกุล, สุจริต, ทวี บุณยเรศชัย, แชนและเนตร มาทางเครื่องบินถึงกรุงเทพฯ เพื่อปรึกษาเรื่องนี้ ขอให้สืบพิจารณาที่กรุงเทพฯ เป็นการด่วน คำตอบและข้อเสนองานนี้ ขอให้ทางนี้ได้รับก่อน ๔ ก.ย. ขอให้ท่านได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าหรือแก่ผู้หนึ่งผู้ใดก็ได้ เพื่อความมุ่งหมายทางนี้ ขอให้รีบส่งผู้หนึ่งมาที่นี้ ขอแนะนำให้ติดต่อทางโทรเลขมาด้วย แม่ทัพใหญ่ขอคืนเดื่อนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องด่วน ข้อตกลงจะต้องมาถึงและได้

ลงนามกันในวันที่ ๕ กันยายน เพราะแม่ทัพใหญ่จะเดินทางจากที่นั่นที่ ๘ ทวี ตะเวทกุล จะนำจดหมายของข้าพเจ้ามา และรายงานรายละเอียดต่อที่. รายงานอีกฉบับหนึ่ง มิใช่ความกังวลนี้:

ถึงจุด ตัวที่ ๕ กันยายน ๘๘

รัฐบาล จาก เสนาณรงค์ที่มายาว ตะเวทกุล, แชน, สุจริต และเนตร ได้ออกจากแคนดี เมื่อเช้านี้คงจะต้องตอนเมืองใน ๖ ก.ย. เวลา ๑๓.๓๐ น. ขอได้โปรดจัดรถคันนี้ และรถบรรทุกคันไปรับ ส่วนที่เหลืออยู่ที่นี้ไปก่อนจนถึงวันที่ ๘ ครอบคลุมาของ (งาน ตุลาคม) ก็จะไปถึงโดยเครื่องบินเครื่องเดียวกับทวี ขอให้แจ้งต่อมายังวง (เวลาหกโมงเช้ามาอยู่

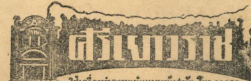
ในกรุงเทพฯ แล้วผู้เขียน) จัดรถคันนี้รถบรรทุกคันนี้ มุ่งตรงมายังครัวด้วย.

เรา-ทวี, สุจริต, แชน และข้าพเจ้า มีนออกจากแคนดีในเช้าวันที่ ๕ กันยายน ไปพักที่แคลคัตตา คันหนึ่ง รุ่งเช้าวันที่ ๖ ถึงที่ทางต่อไป ถึงสนามอินก่อนเมืองในก่อนเย็น ข้าพเจ้าว่ากำหนดไปยั้ง ๑๒-๑๓ ชั่วโมง

โปรแกรมหนักจาก "กอบริก รอยเค้น"

และ

พิเศษ ในลู่มิเยม ของวอร์เนอร์ บราเดอร์ส์ กำกับการแสดงโดย จอห์น ฮูสตัน

- นักตมลิ้มรสของทะเลหลวงเปิดเผยแก่ป่าโลด...
- ความมืดมิดเด่น ฆาตบาปของกัปตัน อาฮับ...

เกรกอรี เป็ค • ริชาร์ด เบลล์อาร์ท
ลีโอ เบน • ฟริตซ์ ลีเคเบอร์
• ออลัน เวลส์ •

ติดตามส่วน
ท้ายานสมุทร...

५६

ประการที่สอง: ผมสนใจเหลือ
เกินว่า ถ้ารายการใหม่ทั้งที่จะผลิต
ขึ้นมา ก็เขยิบมาและเปิดประโยชน์ใ
ทางพระมาแต่ผู้ฟังพอควรแล้ว การ

มี... "เวลานี้ความช่วยเหลือของอเมริกา
ได้ลดทอนประเทศไทยเพียงใด อยู่ไหน"
จอมพลป. "ได้ผลก็ตกลงเวลา
ผมกำลังซื้อเรืออเมริกาให้ทางเรือ
ไทยกระทรวงการต่างประเทศถามผมว่าจะได้
หรือไม่"

ชออเมริกาจากงาน เสนอข้อเท็จจริง
 ยากทำให้ แคมป์เกี่ยวกับรัฐบาลเม-
 ริกาส่งทางไป ๕๐๐ กม. เขาไม่
 เห็นว่าเป็นประโยชน์อะไร ถ้าเขาใส่
 ผ้าไปให้ อย่างการหาเสียงช่วยเกิด
 ทั้ง ชาวบ้านถึงไปลงคะแนนให้ ผมไม่
 บอกเขาว่ารัฐบาลลงทุนสร้างเขื่อนชัย
 นาท ชาวบ้านบอก เอมี่ไม่รู้เรื่อง ถ้า

ทุงข้าวให้กินละก็รู้ทันที เวลานอนอเมริกา
ก็กำลังมาแจกนมแก่เด็ก ๆ ชาวบ้านอยู่
ม. พูลนิเวศรัตน์ อ. ไสยในขณะเดิน

ต่อจากนั้นได้เดินทางไปชมสวนสัตว์เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน

ทาง โคโคตาไปอบนาคทาพิโทรมพลนิม
ของชาตรี และกล่าวว่
"พวกเจ้าผู้เจ้าได้เป็นเกียรติศักดิ์คือ
ภายใต้ขาน้ำฝนตามพันปี และคงเป็นหนี้สือพิมพ์
แพร่หลายในอเมริกา ข้าพเจ้ารวบรวมกันแต่ละ
คนใน ๒๒ มลรัฐ ต่างคนเป็นเจ้าวิวัฒน์ที่เล็ก
บ้างใหญ่บ้าง ข้าพเจ้าคิด ศิลปะแบบเก่า และ
ศิลปะแบบใหม่ในสิ่งที่แห่งคือพวก พวกข้าพเจ้าขึ้น
เต็มมาอดทนแล้ว สัมพันธ์กับพระมหากษัตริย์
อเมริกา และจะเห็นความเชื่อกับข้อเขียน"

[illegible]

อย่างสุจริต ทนทาน ใจกว้าง อดทน อดกลั้น
 ท่าน เป็นสัญลักษณ์ของความสนิท
 สนิทของพระภิกษุสงฆ์ ข้าพเจ้ามี
 ความเสียใจ ที่มิได้จัดการรับรองท่าน

โพธิ์ก็... พร้อมกันข้าพเจ้าขอให้ทำพ
จระเข้ความสูง และเค้นทางท่อใ
โดยสันนิบาตเวรณู”

จากนั้น จอมพล. ปิยะสงคราม
ได้แจ้งมติตติยวาทให้ก่ คณะนอ
พินทุกลก ๆ ลงใน ตระจากนั้นน
ส. พินทุ ทบวงล้อมสันคณาม์จอมพล
เป็นเกาะใหญ่

ในการนี้ หน้าใหญ่ชกกล่าวว่

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ แปลคำ
ของจอมพลนาย เวรมันครุฑพิบูล
เป็นอันมาก และ--ไม่ได้ความ ▲
บรรพค ดึงพัน